

ΠΕΡΑΣΤΕ ΚΟΣΜΕ!

ΕΔΩ

ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΟ

ΘΑΥΜΑ!

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΘΑΥΜΑΤΑ;

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΛΗΘΙΝΑ ΚΑΙ ΨΕΥΤΙΚΑ ΘΑΥΜΑΤΑ;

«...Αυτό είναι το σημάδι ότι ενεργώ Εγώ: ότι όλα μαρτυρούν Αγάπη, Σοφία και Δύναμη. Ως εκ τούτου όταν μαθαίνετε για υποτιθέμενα θαύματα, χρειάζεται μόνο να εξετάσετε εάν διαπιστώνεται όντως Αγάπη, Σοφία και Δύναμη. Γιατί και ο εχθρός Μου επίσης μεταμφιεζόμενος κρύβεται πίσω από φωτεινές οντότητες, εμφανίζεται σαν πνεύμα Φωτός και φέρνει σύγχυση στους ανθρώπους που είναι εύπιστοι, που αναζητούν εντυπωσιακά γεγονότα και γι' αυτό υιοθετούν οτιδήποτε χωρίς να εξετάζουν τι είναι.

...Είναι ανοικτοί σε κάθε πλάνη, για το λόγο ότι δεν επιθυμούν πραγματικά την Αλήθεια και ως εκ τούτου είναι εύκολο για τον αντίπαλό Μου να κτίσει πάνω σ' αυτά τα λάθη και να μπερδεύει όλο και περισσότερο τη σκέψη των ανθρώπων, ούτως ώστε βλέπουν κι ακούν αυτά που τους προβάλλει απατηλά, επειδή τέτοια θέλουν να δουν και ν' ακούσουν...

Οφείλετε να μην πιστεύετε τυφλά, παρά ο καθένας να εξετάζει και να κρατάει αυτό που του φαίνεται αποδεκτό μετά από σοβαρή εξέταση...»

Μπέρτα Ντούντε 4 – 3 – 1961

ΘΑΥΜΑ;

Ένα σημαντικότατο ερώτημα που προέκυψε μαζί με τη μεγάλη δημοσιότητα γύρω από τα τεκταινόμενα στο Λυκαβηττό είναι το αν και πώς γίνονται αληθινά θαύματα στην εποχή μας. Στα παρακάτω κείμενα θα ψάξουμε για έγκυρες απαντήσεις από θεόπνευστες πηγές. Αρχικά όμως ας δούμε τι έγραψαν το 2022 διαδικτυακές εφημερίδες για το φαινόμενο του σταυρού που ματώνει:

Παπα-Δημήτρης Λουπασάκης και τα «θαύματα» στον Λυκαβηττό: Ο σταυρός που...ματώνει
NEWSROOM IEFIMERIDA.GR
25/10/2022

«Σημερινή κολυμβήθρα του Σιλωάμ»

Στο site του, ο ναός παρουσιάζεται ως σύγχρονη κολυμβήθρα του Σιλωάμ, στην οποία προστρέχουν οι βασανισμένοι από κάθε γωνιά όχι της χώρας αλλά ολόκληρης της γης, αναζητώντας λύτρωση.

«Ο Θεός δεν προίκισε μόνο με φυσικό κάλλος αυτήν την εκκλησία, αλλά οικονόμησε να φιλοξενείται εκεί η Χάρη Του Θαυματουργού Τιμίου Σταυρού, που άξια κρατά στα χέρια του ο χαρισματικός Ιερέας του προσκυνήματος πατέρας Δημήτριος ευλογώντας χιλιάδες πιστούς που προσέρχονται στη χάρη του. Άνθρωποι από όλα τα μήκη και πλάτη του κόσμου, υγιείς, ασθενείς με ανίατες ασθένειες, με διάφορα προβλήματα τόσο σωματικά όσο και πνευματικά προσέρχονται στη σημερινή κολυμβήθρα του Σιλωάμ, επιζητώντας την ίαση και το θαύμα», αναφέρεται χαρακτηριστικά.

Το περιοδικό του ναού έχει και χορηγούς, γνωστές εταιρείες που φιλοξενούνται στις σελίδες του με ολοσέλιδες καταχωρίσεις. Παράλληλα τονίζεται η κρισιμότητα της οικονομικής συμβολής των πιστών που δίνουν τον οβολό τους για να αναδειχθεί ο ναός σε πνευματική όαση «στην αετοφωλιά του Λυκαβηττού», όπως αναφέρεται χαρακτηριστικά. «Όλα τα παραπάνω δεν θα μπορούσαν να επιτευχθούν χωρίς την ευλογία και τη χάρη του Θεού και των Αγίων Ισιδώρων, αλλά και την πολύτιμη και συγκινητική βοήθεια και συνδρομή όλων των φίλων και των προσκυνητών του ιερού ναού, οι οποίοι όλα αυτά τα χρόνια είναι παρόντες και συμμετοχοί σε όλες τις προσπάθειες και τους αγώνες που γίνονται ώστε οι Άγιοι Ισίδωροι να αναδειχθούν σε μια πνευματική όαση, στην αετοφωλιά του Λυκαβηττού, μέσα στη σημερινή άνυδρη έρημο της πόλης των Αθηνών».

Από υπάλληλος των ΕΛΤΑ, στην εκκλησία

Η αντίστροφη μέτρηση για τον ιερέα από τα Χανιά, που είναι παράλληλα και υπάλληλος των ΕΛΤΑ, άρχισε πριν από λίγους μήνες, όταν φούντωναν οι αντιδράσεις για τη δράση του. Πολυετής έρευνα είχε γίνει από τα Ellinika Hoaxes που μεταξύ άλλων είχαν αναδείξει την περίπτωση ενός Βούλγαρου με κινητικά προβλήματα που εμφανιζόταν να περπάτησε μετά το άγγιγμα του σταυρού του παπα-Δημήτρη στον Λαγκαδά της Θεσσαλονίκης, αλλά από βίντεο προέκυπτε πως περπατούσε και πριν.

Σε εκκλησιαστικό επίπεδο, τον ασκό του Αιόλου άνοιξε τον περασμένο Ιούνιο ο Μητροπολίτης Αργολίδας Νεκτάριος, τονίζοντας σε δηλώσεις του ότι «υπάρχει μια μεγάλη πληγή που λέγεται Άγιοι Ισίδωροίτου Λυκαβηττού και εκεί μαζεύεται πολύς κόσμος, ότι δήθεν γίνονται θαύματα. Έχουν γίνει τρεις ανακρίσεις για την περίπτωση αυτή, είναι όλες καταπέλτης αλλά μπήκαν στο συρτάρι γιατί επεμβαίνουν και πολιτικά πρόσωπα. Δεν μπορώ να κρύψω την αλήθεια, υπάρχει ποινική διάσταση.

Γιατί η πολιτεία επεμβαίνει σε θέματα εκκλησιαστικά; Πρόκειται για απάτη ολκής. Από τη στιγμή που υπάρχει διαφήμιση, υπάρχει αγυρτεία, δεν υπάρχει αγιότητα», είχε πει ο Μητροπολίτης Αργολίδας.

Ο σταυρός που... ματώνει

Στη συνέχεια η Αρχιεπισκοπή έδωσε στη δημοσιότητα το πόρισμα έρευνας που είχε γίνει από το 2014 μέχρι το 2017, με δεκάδες μαρτυρικές καταθέσεις, κατ' εντολήν του Αρχιεπισκόπου Αθηνών. Η ανάκριση είχε ανατεθεί στον τότε γραμματέα του Επισκοπικού Δικαστηρίου της Αρχιεπισκοπής Αθηνών, νυν Μητροπολίτη Λαρίσης και Τυρνάβου, κ. Ιερώνυμο. Ωστόσο το πόρισμα παρότι αποκαλύπτει σωρεία παραβάσεων, ανατροπή της εκκλησιαστικής τάξης, προσπάθεια εξαπάτησης των πιστών με καλλιέργεια και εκμετάλλευση της θρησκοληψίας τους με κατασκευή «θαυμάτων» («αγυρτεία»), καθώς και άλλων που παραπέμπουν σε οικονομικό σκάνδαλο («απιστία»), όχι μόνο δεν είδε το φως της δημοσιότητας, αλλά φαινόταν να έχει τεθεί στο αρχείο χωρίς να διευκρινίζονται οι λόγοι.

Σε ένα από τα βίντεο που κατακλύζουν το διαδίκτυο ο παπα-Δημήτρης κρατά έναν σταυρό που στάζει ένα σκούρο υγρό σε ένα κομμάτι βαμβάκι και λέει στους πιστούς ότι ματώνει. Πλούσιοι, φτωχοί, επώνυμοι και ανώνυμοι ανηφόριζαν για δύο δεκαετίες το μονοπάτι του Λυκαβηττού για να ακούσουν τον λόγο του και να αγγίξουν τον «θαυματουργό» σταυρό του.

«Δεν επιτρέπεται η εργαλειοποίηση του Σταυρού. Θα μπει σε μια προθήκη στη μονή που θα πάνε και όποιος θέλει μπορεί να προσκυνάει», είπε ο Αρχιεπίσκοπος.

Πληθαίνουν οι φωνές που υποστηρίζουν ότι αυτό που συμβαίνει στον ναό των Αγίων Ισιδώρων στον Λυκαβηττό είναι ένα «εμπόριο» ελπίδας και πίστης

Είμαστε σε εποχή που μπορούν ακόμη να γίνονται θαύματα και μάλιστα σε μαζική κλίμακα και σε έναν ναό; Ή μήπως όταν βλέπουμε να διακινούνται τέτοιες ειδήσεις, θα ήταν καλύτερο να είμαστε πιο καχύποπτοι; Τα ερωτήματα αυτά επανήλθαν στο προσκήνιο με αφορμή τα όσα συμβαίνουν στο ναό των Αγίων Ισιδώρων στο Λυκαβητό.

Επιμένει στα θαύματα

Τα κηρύγματα του «θαυματοποιού» πατρός Δημητρίου στους Αγίους Ισιδώρους στον Λυκαβηττό, ειδικά μετά τη δημοσιοποίηση του πορίσματος της Αρχιεπισκοπής και τις διαστάσεις που έχει πάρει το ζήτημα, τα έψαξαν και τα άκουσαν μέσω διαδικτύου πληθώρα ανθρώπων όπως μαρτυρά ο αριθμός των θεάσεων (τα λεγόμενα views).

Στο πιο διαδεδομένο ο παπα-Δημήτρης, με την πραότητα και την ταπεινότητα, βασικά χαρακτηριστικά του προφίλ που χτίζει με κόπο και προσπάθει με νύχια και με δόντια να διατηρήσει παρά τις βαρύτερες καταγγελίες εις βάρος του, ακούγεται μεταξύ άλλων να λέει για τα πάνω από 100 παιδάκια με καρκίνο που επισκέφθηκαν

το ναό και είδαν τον Χριστό πάνω σε σύννεφο και για τους χιλιάδες ασθενείς που θεραπεύθηκαν. Δεσμεύεται δε ότι θα γίνουν πολλά ακόμη θαύματα και ανάπηροι θα σηκωθούν από τα αναπηρικά καροτσάκια, κυρίως όταν ολοκληρωθεί η επέκταση του ναού.

Στα πολλά βίντεο που έχουν δημοσιοποιηθεί ο Δημήτρης Λουπασάκης εξηγεί τη δύναμη του σταυρού του, που ενώ δεν είναι από το Τίμιο Ξύλο, εντούτοις είναι θαυματουργός γιατί «προέρχεται από τον ουρανό και τον ευλόγησε ο ίδιος ο Θεός».

Συχνές είναι και οι αναφορές του στις συζητήσεις του με τον Άγιο Πορφύριο, τον αόρατο άγιο γέροντα που ζήτησε από τον Άγιο Δημήτριο στην ηλικία των 9 ετών και του τον έστειλε. Ο άγιος γέροντας του εξήγησε και τη δύναμη του σταυρού και την αποστολή του ίδιου στον κόσμο.

Στα δημοφιλή βίντεο ανήκουν και αυτά που διηγείται συγκινημένος ένα θαύμα που έγινε στο ναό. Τα σημαντικά εντυπωσιακά θαύματα, για παράδειγμα παράλυτος που περπάτησε ή εκ γενετής κωφός που βρήκε την ακοή του τα διηγείται ο ιερέας. Ωστόσο από το πλούσιο οπτικοακουστικό υλικό δεν λείπουν και κάποια -λίγα δεδομένου του αριθμού των ασθενών που επισκέπτονται τον ναό- περιστατικά ανθρώπων που μετά το άγγιγμα του σταυρού του Λουπασάκη βλέπουν βελτίωση στην υγεία τους, χωρίς βέβαια ο παρατηρητής να είναι σε θέση να γνωρίζει από τι πάσχουν, τι θεραπείες ακολουθούν και άλλα ιατρικά στοιχεία που ανήκουν, όμως, στη σφαίρα των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων.

Βεβαίως ο προσεκτικός παρατηρητής διαπιστώνει ότι η βελτίωση είναι κάπως μετρημένη, δηλαδή τόση που να αποτελεί θαύμα αλλά όχι τόσο εντυπωσιακή που να θεωρείται «τραβηγμένη από τα μαλλιά».

Η θαυματουργή δράση του σταυρού εξασφαλίζεται δε αν τον κρατάνε τα χέρια του παπα-Δημήτρη που είναι ο «διαμεσολαβητής». Όμως, εύλογα θα αναρωτιόταν μήπως αυτή η αντίληψη για την «διαμεσολάβηση» προς πραγματοποίηση θαύματος κάπως υπερβαίνει τον τρόπο που αντιμετωπίζει τους ιερείς η ορθόδοξη παράδοση.

Έπειτα, ακούγοντας κανείς τον π. Δημήτριο Λουπασάκη σκέφτεται κατά πόσο, η ρητορική του έχει να κάνει όντως με τη χριστιανική φιλευσπλαχνία. Δύσκολα θα μπορούσε να δεχθεί κάποιος ότι εάν καρκινοπαθή παιδάκια υποφέρουν, είναι επειδή έχουν βρώμικη ψυχή που τα εμποδίζει να δούνε τον Χριστό στο σύννεφο και να ανακουφιστούν από τον πόνο ή ακόμη και να γίνουν καλά. Ή ότι φταίνε οι καταρρακωμένοι γονείς τους επειδή είναι άπιστοι και αδιάφοροι και δεν τα πήγαν να τα ακουμπήσει ο θαυματουργός ξύλινος σταυρός του.

Όταν τάξει ότι οι ανάπηροι θα κατέβουν από το όρος χωρίς το αναπηρικό καρότσι και το ποίμνιο του τον ακούει εκστασιασμένο, σκέφτεται κανείς από όλους αυτούς τη μάνα από την επαρχία που έχει ανάπηρο παιδί και προσπαθεί εδώ και 13 χρόνια, από όταν ήταν μηνών το παιδί, με γιατρούς, φυσιοθεραπευτές, πανάκριβα χειρουργεία και θεραπείες, άπειρα ταξίδια στην Αθήνα (αφού εδώ είναι οι εξειδικευμένοι γιατροί) να το βοηθήσει να κάνει ένα βήμα και να μπορεί να αυτοεξυπηρετείται; Εκποίησε την όποια περιουσία έχει, στερείται τα πάντα, βλέπει το παιδί της να πονάει και έρχεται τώρα ένας παπάς να της «πουλήσει» ελπίδα.

Και αυτό πρέπει να το σκέφτονται όλοι που έχουν την τύχη να είναι υγιείς

πριν κρίνουν πράξεις και αποφάσεις ανθρώπων που υποφέρουν. Το «ποιος τα πιστεύει αυτά;» και πολύ περισσότερο «το καλά να πάθουν αφού πιστεύουν τον κάθε απατεώνα με ή χωρίς ράσο!» είναι εύκολες κουβέντες με την αλαζονεία του υγιούς και αποδείξεις μια ανάληκτης κοινωνίας σε σήψη, που αφήνει τον καθένα στην τύχη του και έρμαιο απατεώνων με ή χωρίς δόλο.

Η πίστη είναι για πολλούς ανθρώπους αποκούμπι και πηγή δύναμης σε δυσκολίες. Είναι για πολλούς ανθρώπους ο τρόπος να αναμετρηθούν με την αγωνία της ύπαρξης, την αρρώστια και τον θάνατο. Όμως, αυτό δεν δικαιολογεί κανένα «εμπόριο πίστης». Γιατί τότε, για να θυμηθούμε και τα ευαγγέλια, ο ναός γίνεται «οίκος εμπορίου», όπως ακριβώς εκείνος που ώθησε τον ίδιο τον Χριστό να πάρει φραγγέλιο και να διώξει τους εμπόρους από τον ναό. Γι' αυτό και η σκηνή στον «Ιησού από τη Ναζαρέτ» του Τζεφριέλι που ο Χριστός μπαίνει εξοργισμένος μέσα στο Ναό τον οποίο καταστρέφει και μαστιγώνει εμπόρους και επιτήδειους που εμπορευματοποιώντας τη θρησκεία πουλάνε τηνπραμάτεια τους και πλουτίζουν σε βάρος πιστών και απελπισμένων που έχουν καταφύγει στο ναό ζητώντας κυρίως παρηγοριά, έρχεται πολύ έντονα στο μυαλό εάν κανείς παρακολουθήσει εικόνες από τους Αγίους Ισιδώρους.

Όχι γιατί δεν πιστεύουν στη θεραπευτική δύναμη της πίστης, αλλά γιατί εξοργίζονται με το εμπόριο ελπίδας, τη θαυματολογία και την εκμετάλλευση του πόνου και της απελπισίας, τη σύληση του «ιερού» της ψυχής και του μυαλού του ανθρώπου που υποφέρει. Μακάρι να γίνει καλά με τη βοήθεια του Θεού και μέσω του σταυρού του Λουπασάκη, αλλά αν δεν είσαι απολύτως βέβαιος ότι θα τον θεραπεύσεις μην του τάξεις απολύτως τίποτα.

Μετά από τριετή ενδελεχή έρευνα, από το κείμενο της ανακριτικής πρότασης πιστοποιείται ότι ο εκκλησιαστικός εισαγγελέας είχε καταλήξει το 2017 στο συμπέρασμα πως ο παπα-Δημήτρης, πέραν των λοιπών επιμέρους ατοπημάτων του, κατά βάση εξαπατούσε τους πιστούς. Πώς αλλιώς να «μεταφράσουμε» το γεγονός ότι η πρώτη κατηγορία που του προσάπτεται είναι αυτή της αγυρτείας;

www.in.gr 10/10/2022

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ*

Ο Χριστός λέει στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο» του Λόρμπερ πως θεραπεύει: «Εγώ είμαι ένας Σωτήρας. Οι νεκροί και τυφλοί άνθρωποι αναρωτιούνται πώς γίνεται να μπορώ να κάνω τέτοια πράγματα. Σας λέω λοιπόν, ότι δεν θεραπεύω τη σάρκα κανενός ανθρώπου, παρά όταν κάποια ψυχή δεν είναι ακόμη πολύ ισχυρά αναμεμιγμένη με τη σάρκα της, ελευθερώνω την ψυχή και ξυπνάω, στο μέτρο του δυνατού, το πνεύμα που είναι θαμμένο μέσα στην ψυχή. Αυτό τότε ενδυναμώνει αμέσως την ψυχή, η οποία απελευθερώνεται, τότε δε είναι εύκολο γι' αυτή να επαναφέρει στη φυσική της τάξη μέσα σε μία στιγμή κάθε ασθένεια της σάρκας. Τότε, αυτό το αποκαλούν θαύμα, ενώ είναι η πιο φυσική και σύμφωνη με την τάξη θεραπεία της σάρκας! Αυτό που έχει κανείς, αυτό μπορεί να δώσει. Αυτό όμως που δεν έχει, δεν μπορεί να το δώσει. Όποιος

* Απόσπασμα από το βιβλίο του Β. Λουτς «Η Διδασκαλία του Χριστού»

έχει μία ζωντανή ψυχή σύμφωνα με τη θεία τάξη και μέσα της ένα ελεύθερο πνεύμα, αυτός μπορεί επίσης να ελευθερώσει την ψυχή του αδελφού του, αν δεν είναι ακόμη τόσο πολύ βυθισμένη στη σάρκα. Ύστερα αυτή εύκολα βοηθάει το άρρωστο σώμα της. Όταν όμως ο γιατρός της ψυχής έχει ο ίδιος μια πολύ άρρωστη ψυχή, που είναι πολύ περισσότερο νεκρή παρά ζωντανή, πώς λοιπόν θα μπορούσε να δώσει σε μία άλλη ψυχή αυτό που στον ίδιο λείπει ολοκληρωτικά;»

Βοήθεια στον εαυτό μας με την προσευχή

Ακόμη κι αν το θείο Όν δίνει το μεγάλο χάρισμα στους ισχυρούς φιλόανθρωπους να μπορούν να βοηθήσουν τους αδύνατους και ο κάθε άνθρωπος δέχεται την αδελφική υπηρεσία του άλλου, είναι ωστόσο δοσμένος σε κάθε ασθενή κι ένας άμεσος δρόμος προς την πρωταρχική πηγή κάθε δύναμης, προς τον γιατρό όλων των γιατρών: να καταφύγει στον Ιησού με την δική του, γεμάτη πίστη προσευχή.

«Να πεις στους αρρώστους», λέει ο Χριστός, «να μη θλίβονται για τις αρρώστιες τους, παρά να στρέφονται με σοβαρότητα σε Μένα και να Μ' εμπιστεύονται απόλυτα. Θα τους παρηγορήσω, στην καρδιά τους θα χυθεί ένα ποτάμι βάλαμο και θα τους φανερωθεί η αστείρευτη πηγή της αιώνιας ζωής».

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο», αυτή η υπόσχεση για τον άμεσο δρόμο της προσευχής εξηγείται λεπτομερέστερα με τα λόγια:

«Θα είμαι η βοήθεια, η δύναμη και το στήριγμα κάθε σοβαρής επιδίωξης. Κανέναν δεν θα εγκαταλείψω σε καιρό ανάγκης, αν πάντα βάδιζε το δρόμο Μου αγαπώντας και πιστεύοντάς Με. Αν, όμως, έχει ξεφύγει από το δρόμο Μου εξαιτίας των διαφόρων εγκόσμιων πειρασμών, τότε είναι δική του η ευθύνη που θα στερηθεί τη βοήθειά Μου όταν θα βρεθεί σε ανάγκη, κι αυτό για όσο χρόνο χρειάζεται, μέχρι που να στραφεί σε Μένα σοβαρά, γεμάτος μετάνοια και απόλυτη πίστη.

Εγώ φυσικά θα παραμείνω αιώνια ο ίδιος πιστός ποιμένας και θα αναζητώ τα πρόβατα που κάπου χάθηκαν. Όμως το πρόβατο πρέπει ν' αρχίσει από μόνο του να βελάζει και ν' αφήσει να το βρω σύμφωνα με την ελεύθερη βούλησή του, που κανείς δεν επιτρέπεται να θίξει. Αν κάποιος έχει στη ζωή του ένα βάρος πολύ μεγάλο για τις δυνάμεις του αυτός ας έρθει με την καρδιά του σε Μένα, κι Εγώ θα του δώσω δύναμη και θα τον αναζωογονήσω! Γιατί σε μερικούς δίνω ακριβώς γι' αυτό μεγαλύτερο φορτίο, για να νιώσουν την αδυναμία τους, ώστε να έρθουν με την καρδιά τους σε Μένα για να Με παρακαλέσουν να έχουν αρκετή δύναμη ν' αντέξουν ευκολότερα το μεγάλο αυτό φορτίο. Εγώ θα τον ενισχύσω σε κάθε ανάγκη στη ζωή του. Θα του δώσω το σωστό φως για να διατρέξει τους σκοτεινούς δρόμους της ζωής σ' αυτό τον κόσμο. Όποιος, όμως, νιώθει το βαρύ αυτό φορτίο, αλλά δεν στρέφει την καρδιά του προς Εμένα, αυτός φέρει ακέραια την ευθύνη που θα καταστραφεί από το μεγάλο βάρος της ζωής πάνω στη γη.»

Ο καλύτερος και πιο φυσικός τρόπος θεραπείας

Η εσωτερική σύνδεση με τον Θεό και παιδικός διάλογος μέσα από την καρδιά είναι, επίσης, ο ασφαλέστερος δρόμος για να πετύχει κανείς την

κατάσταση τελειότητας, στην οποία το δικό μας πνεύμα έχει τη δύναμη και την ισχύ να διαποτίζει εντελώς σώμα και ψυχή και να φέρνει μια για πάντα την άριστη τάξη.

Αυτή η θεραπεία μέσω της εσωτερικής πνευματικής τελείωσης του ανθρώπου είναι η ουσιαστικότερη και έχει την εγγύηση της αιώνιας διάρκειας. Γι' αυτό ειπώθηκε στην Επί του Όρους Ομιλία ο μεγάλος λόγος: «*Αν επιδιώκετε πρώτα-πρώτα το βασίλειο του Θεού, τότε όλα τ' άλλα θα έρθουν από μόνα τους (και ψυχική και σωματική υγεία).*»

Σύμφωνα μ' αυτό είναι και τα λόγια του Ιησού:

«Κύρια επιδιώξή σας να είναι να γίνετε τέλειοι άνθρωποι! Γίνετε τόσο τέλειοι, όσο είναι ο Πατέρας σας τότε δεν θα μπορεί να σας βλάψει το δηλητήριο όλων των φυτών και των ζώων. Γίνετε αυτό για το οποίο είσαστε προορισμένοι, ζαναγίνετε όπως ήταν οι προπάτορες της ανθρωπότητας, στους οποίους υπάκουε όλη η Πλάση. Γίνετε κύριοι της Δημιουργίας του Πατέρα σας μέσα στην τάξη του. σεβόμενοι τη διδασκαλία Μου. Τότε δεν θα υπάρχει πια εχθρότητα, ούτε μεταξύ σας, ούτε ανάμεσα σε σας και τα κατώτερά σας δημιουργήματα.

...Όποιος τα καταλάβει όλα αυτά και τα τηρεί με πίστη, αυτός θα φθάσει οπωσδήποτε στην τελείωση και δεν θα νιώσει ποτέ πια το Θάνατο, με καμία μορφή. Γιατί όποιος αφύπνισε ήδη όσο ζει την αιώνια ζωή του πνεύματος μέσα του, κατά την αποβολή του σώματος δεν θα νιώσει παρά την υπέρμετρη ευτυχία της απελευθέρωσης μέσα στη διαυγέστατη συνείδηση της τέλειας ύπαρξής του, η δε εμβέλεια της όρασης (και της ζωής) του θα εκταθεί στο άπειρο.»

Ο μοναδικός αληθινός προστάτης Άγιος

(Από αποκάλυψη του Κυρίου στον Ιάκωβο Λόρμπερ στις 26 Ιουνίου 1841 μέσω του Έμφυτου Λόγου:)

«...Όποιος είναι τυφλός και κουφός και κουτσός και ανάπηρος και μουγγός και δαιμονισμένος, ας έρθει σ' Εμένα **με πίστη** και είναι βέβαιο ότι θα βρει την πιο ασφαλή βοήθεια.

Αλλά προσέξτε, Εγώ δεν είμαι κανένας μικρός θεούλης, παρά ένας απέραντος Θεός. Όποιος επομένως θέλει να Με συλλάβει, ν' ανοίξει διάπλατα τα χέρια του, με άλλα λόγια πρέπει να Με αγκαλιάσει τελείως πέρα για πέρα και να μη σκέφτεται ότι θα μπορούσα να τον βοηθήσω, υπό τον όρο ότι θα το ήθελα. Αντίθετα πρέπει να σκέφτεται ότι πάντοτε **θέλω** να βοηθήσω χωρίς περιορισμούς. Όταν θα το συνειδητοποιήσει αυτό με την καρδιά του, τότε μόνο θα γίνει πραγματικά **ζωντανή η πίστη του**.

...Υπάρχουν ωστόσο επίσης κάποιες καλογερίστικες φαντασιοκοπίες, μα εσείς θα έχετε από μόνοι σας αρκετή σοφία και εξυπνάδα ώστε να μην πιστεύετε ηλίθια, σαν τους παγανιστές, πως όλες αυτές οι φαντασιοκοπίες αξίζουν να τις θεωρείτε αλήθεια παράλληλα με το Λόγο Μου που ακτινοβολεί άπλετο φως και μάλιστα τελικά να πιστεύετε, έστω και εν μέρει, ότι θα μπορούσαν όντως ξύλινες, ανάγλυφες ή ζωγραφιστές εικόνες απ' ορισμένους «προστάτες αγίους» να σας βοηθήσουν.

Θα σας πω ότι μια τέτοια πίστη δεν είναι καθόλου μα καθόλου καλύτερη από εκείνη των υπηρετών του Βάαλ. Τη στιγμή που ένας ζωντανός άνθρωπος δεν μπορεί να βοηθήσει τον αδελφό του και στην Γραφή (Ψαλμός 60,13) λέγεται ότι κάθε ανθρώπινη βοήθεια είναι άχρηστη, τι μπορεί τότε να καταφέρει ένα ξυλόγλυπτο αντικείμενο ή μία άλλη νεκρή ύλη;

Η μήπως νομίζετε ότι σε τέτοιες περιπτώσεις βοήθειας κρύβονται οι ίδιοι οι «προστάτες αγίοι» μέσα στις υλικές απεικονίσεις τους; Τα λίγα παρακάτω θα σας πείσουν για τ' αντίθετο.

Πάρτε για παράδειγμα την καλύτερη εικόνα, αυτή που αναπαριστάνει Εμένα τον ίδιο να κρέμομαι στο σταυρό, μετρήστε όλους τους σταυρούς που υπάρχουν στο χριστιανικό κόσμο, μαζί με τους συχνά πολυάριθμους διαφόρων μεγεθών σ' ένα σπίτι, άραγε όλες μαζί αυτές οι εικόνες προσφέρουν περισσότερη βοήθεια απ' ό,τι μία μόνη της ή οι πιο μεγάλες έχουν μεγαλύτερη δύναμη από τις πιο μικρές;

Η μήπως οι αγιασμένοι Χριστοί είναι αποτελεσματικότεροι από τους μη αγιασμένους ή η αγιασμένη εικόνα στο ιερό είναι πολύ πιο θαυματουργή από μία άλλη σ' ένα παρεκκλήσι; Δεν αντιλαμβάνεστε με την πρώτη ματιά τη χαζομάρα;

Αφού λοιπόν Εγώ, που είμαι αυτός καθαυτός ο ζωντανός Βοηθός, δεν χρειάζομαι κανέναν άνθρωπο, ούτε καν έναν άγγελο και πολύ λιγότερο μία εικόνα (γιατί όταν βοηθάω, βοηθάω εν πνεύματι κι εν αληθεία κι όχι μέσα από το ξύλο ή την μπογιά!) – συνεπώς τι δύναμη και ενέργεια μπορεί να έχουν τότε οι απεικονίσεις από «προστάτες αγίους», τη στιγμή που οι «προστάτες αγίοι» αυτοί καθαυτούς δεν έχουν καμία δύναμη κι ενέργεια να βοηθήσουν.

Αλλά ας υποθέσουμε, με βάση την αδύναμη πίστη των ανθρώπων, ότι θα είχαν πράγματι από τον εαυτό τους μια κάποια δύναμη βοήθειας· εάν όμως εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι τους ικετεύουν ταυτόχρονα γονατιστοί μπροστά στις εικόνες τους, πώς θα κατάφερνε τότε ένας τέτοιος άγιος, ο οποίος δεν μπορεί να γίνει κομμάτια, να τρέχει αστραπιαία από τη μία εικόνα του στην άλλη, ώστε να δώσει τη βοήθειά του πριν να 'ναι πολύ αργά!

Η νομίζετε ότι ένα πνεύμα μπορεί να 'ναι ταυτόχρονα πανταχού παρών; Μόνον ο αιώνιος Θεός το μπορεί αυτό για το λόγο ότι τα πάντα είναι εντός Του. Αλλά ένα κτιστό πνεύμα δεν θα το μπορεί ποτέ, γιατί, σε σύγκριση μ' Εμένα, είναι μόνο ένα πεπερασμένο πνεύμα.

Και αναλογιστείτε ότι ένας Μονάρχης όπως Εγώ δεν χρειάζεται κανένα μεσάζοντα, αλλά **μόνος Μου Εγώ είμαι το Παν μέσα στα πάντα!**

Και όποιος θέλει να έρθει σ' Εμένα, ας έρθει και θα Με βρει ανά πάσα στιγμή κατ' οίκον και μάλιστα σαν να μην είχα τίποτα άλλο να κάνω από το να υπηρετήσω αυτόν που Με αναζητάει...

Γι' αυτό επομένως να Μου έχετε εμπιστοσύνη και να βασίζεστε σ' Εμένα. Γιατί Εγώ είμαι σταθερό θεμέλιο»!

Οι πνευματικές θεραπείες*

Μία πανάρχαιη, πανανθρώπινη εμπειρία μαρτυρεί ότι η ίαση συναρτάται επίσης με την ενεργοποίηση πνευματικών ενεργειών μέσω της προσευχής, της πίστης, της σχέσης αγάπης με τον περίγυρο και της σχέσης εμπιστοσύνης στον Θεό. Επιγραμματικά αυτό αποτυπώνεται στα λόγια του Ιησού: «Η πίστη σου σε έσωσε». (Ματθ. 9,22)

Υπάρχουν όμως και ασυνήθιστες μορφές ίασης – όπως είναι π.χ. τα «θαύματα» - που δύσκολα μπορεί κάποιος να κρίνει αν είναι αληθινές ή όχι. Στις περιπτώσεις αυτές πρέπει να λαμβάνει κανείς υπόψη του πάντοτε, ότι η θεραπεία μπορεί να προέρχεται και από μη θεϊκές, ακόμη και από αντίθετες πηγές. Βέβαια τότε δεν είναι διάρκειας, ούτε ωφελεί την ενότητα ψυχή και σώμα.

Στον χριστιανικό χώρο η θεραπεία θεωρείται χαρισματική όταν οφείλεται στην προσευχή του πάσχοντος ή άλλων συνανθρώπων του και όταν η θεραπεία αυτή δεν εξηγείται αλλιώς. Στον τρίτο κόσμο η θεραπεία αποτελεί αυτονόητα ένα τμήμα της θρησκείας περισσότερο από ό,τι στη Δύση. Αυτό ισχύει για ένα ευρύ φάσμα θεραπευτικών πρακτικών, από τις πεντηκοστιανές κοινότητες του τρίτου κόσμου ως τις αφροαμερικάνικες θρησκείες (μακούμπα, βουντού κ.ά.).

Επίσης στο χώρο του New Age είναι διαδεδομένες πρακτικές που βασίζονται σε ασιατικές και σε εσωτερικές μεθόδους, όπως είναι π.χ. το ρέικι ή η Θετική σκέψη.

Από την άλλη πλευρά, στους χριστιανούς φονταμενταλιστές η ασθένεια θεωρείται απόδειξη μιας αμαρτωλής ζωής και της επίδρασης δαιμονικών δυνάμεων. Ως εκ τούτου η εξυγίανση γι' αυτούς πρέπει να επιτευχθεί με την προσευχή και όχι μέσω ιατρικής βοήθειας· όποιος δεν θεραπεύεται, απλά δεν έχει αρκετά ισχυρή πίστη.

Για τους εσωτεριστές (π.χ. στην ανθρωποσοφία) και για ομάδες που πρόσκυνται στις ανατολικές θρησκείες η ασθένεια προέρχεται από το κάρμα. Στο New Age, όπως και στον χριστιανικό φονταμενταλισμό, η ασθένεια είναι δείγμα δυσαρμονίας που εξαλείφεται όταν ερμηνευτεί σωστά (με το μοντέλο του κάρμα) και με τη βοήθεια συγκεκριμένων τεχνικών.

Ας δούμε τώρα από πιο κοντά τις πνευματικές θεραπείες. Ο αποφασιστικός παράγοντας στις πνευματικές θεραπείες είναι ο μεσολαβητικός ρόλος του θεραπευτή. Ο θεραπευτής είναι ο ενδιάμεσος κρίκος που συνάπτει την επαφή με ασώματες οντότητες για τη θεραπεία ενός αρρώστου. Γίνεται δηλαδή δέκτης δυνάμεων από τον άλλο κόσμο τις οποίες και μεταβιβάζει και ως εκ τούτου δεν είναι ο ίδιος που θεραπεύει, καθώς η προέλευση της θεραπευτικής δύναμης βρίσκεται στο υπερπέραν.

Ένας πρωτοπόρος πνευματικός θεραπευτής ήταν ο Αγγλος Harry Edwards, με μεγάλη δράση από το 1935 ως το θάνατό του το 1976. Με βάση τη φιλοσοφία που διέπει την πρακτική του Edwards μπορούν να φωτιστούν μερικές πνευματιστικές πλευρές της πνευματικής θεραπευτικής (Π.θ.) Κατά τον Edwards, ο θεραπευτής, αλλά

* ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΖΩΗ, ΑΣΘΕΝΕΙΑ – ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΠΕΚΕΙΝΑ

και ο προικισμένος από τη φύση με αυτό το χάρισμα άνθρωπος, πρέπει να διαθέτει ορισμένες βασικές γνώσεις, κυρίως δε από ποια πηγή προέρχεται η θεραπεία, πώς μπορεί να βρει την πηγή αυτή ο θεραπευτής και τι πρέπει να κάνει για να δρομολογηθεί και να έρθει σε πέρας η διαδικασία της ίασης.

Ο Edwards υποστήριζε ότι κάθε αρρώστια είναι συνέπεια μιας υπέρβασης των θεϊκών νόμων που διέπουν την ύπαρξή μας. Γι' αυτό και η ίαση ή η ανοσία πάλι μόνο από τον Θεό μπορεί να προέλθει, αποτελεί δηλαδή έργο και έλεος του Δημιουργού προς το νοσούντα άνθρωπο. Ο ρόλος της Π.Θ. είναι με τη βοήθεια δυνάμεων του άλλου κόσμου να άρει τη δυσαρμονία που προέκυψε από την παραβίαση των θεϊκών νόμων και επιπλέον στη συνέχεια ν' αφυπνίσει τη θεία φύση του αρρώστου η οποία βρίσκεται σε λήθαργο. Ο ίδιος λέει κατά λέξη: «Από τον κόσμο των πνευμάτων προέρχεται η ενδεδειγμένη εφαρμογή των θεραπευτικών δυνάμεων». Πριν από κάθε θεραπεία ο θεραπευτής συντονίζεται μέσω διαλογισμού με τις ασώματες οντότητες, ύστερα συνήθως ερευνά τα αίτια της πάθησης και μεταβιβάζει τη θεραπευτική ενέργεια στον άρρωστο. Επειδή η ενέργεια αυτή προέρχεται από μία άυλη διάσταση, είναι απαραίτητο να παρέμβει ως διάμεσο ο θεραπευτής, προκειμένου να μεταβληθεί η ενέργεια και να παρουσιάσει αποτελέσματα αισθητά με τα κριτήρια της φυσικής επιστήμης, στον εδώ κόσμο.

Τα ερωτήματα που μας ενδιαφέρουν εδώ είναι: **Πώς μπορεί να κρίνει κανείς τους πνευματικούς θεραπευτές; Εργάζονται πραγματικά με τη θεία δύναμη, την οποία επικαλούνται σχεδόν όλοι; Εάν δεν είναι από τον θεό η δύναμη αυτή, τότε από τι είδους πηγή προέρχεται; Έχουν μόνιμα αποτελέσματα αυτές οι θεραπείες ή αργότερα ο ασθενής αρρωσταίνει πάλι; Μήπως επειδή τα ψυχικά αίτια της αρρώστιας παραμένουν το πρόβλημα μεταφέρεται αλλού κι οξύνεται επιπλέον;**

Απαντήσεις στα παραπάνω θα πάρουμε από κείμενα της Μπέρτα Ντούντε μέσω του θεόπνευστου «εσωτερικού Λόγου» που ακολουθούν, ενώ το αμέσως επόμενο κεφάλαιο θα είναι μια προσπάθεια να φωτιστεί το όντως δύσκολο θέμα της διάκρισης των πνευμάτων.

Το χάρισμα της θεραπείας

«Το χάρισμα της θεραπείας το δίνω σε εκείνους που έχουν ισχυρή πίστη κι αγάπη. Μόνο μέσω τέτοιων ανθρώπων μπορώ να ενεργήσω δεδομένου ότι δεν μπορώ να πάω ενάντια στην Τάξη Μου. Γι' αυτό το λόγο είναι λίγοι μόνο εκείνοι που τους διαπερνά και τους κινεί η δύναμη της θεραπείας που εκπορεύεται από Μένα και που φέρνει την πλήρη εξυγίανση στο άρρωστο.

*Επομένως είναι ευνόητο ότι αυτοί οι βαθιά πιστοί θεραπευτές **μιλούν πάντοτε για Μένα και για το όνομά Μου**. Καθ' όσον το πνεύμα τους έχει πλέον αφυπνιστεί ως εκ τούτου γνωρίζουν τη σημασία του λυτρωτικού Μου έργου και γι' αυτό προσπαθούν μόνιμα να διδάξουν με θέρμη τα σχετικά στους συνανθρώπους τους. Για το λόγο αυτό **μόνο ένας που ομολογεί και διδάσκει το όνομά Μου έχει τη θεραπευτική δύναμη**. Αυτό να το έχετε πάντοτε υπόψη σας εσείς οι άνθρωποι επειδή γίνονται επίσης **φαινομενικές θεραπείες που όμως δεν πραγματοποιούνται με τη δική Μου δύναμη**, καρά με αντίθετη ενέργεια. Συνακόλουθα, **θεραπίες αρρώστων πρέπει να γίνονται***

πάντοτε στο όνομά Μου. Μόνο τότε μπορεί να ειπωθεί ότι πρόκειται για ένα χάρισμα του Πνεύματος που δίνεται για να επιβραβεύσει μια πολύ μεγάλη δύναμη πίστης και ότι είμαι Εγώ ο ίδιος που θεραπεύω τον άρρωστο μέσω ενός θεραπευτή που πιστεύει βαθιά.

Και επιπλέον σας λέω ότι και ο άρρωστος που αναζητεί τη γιατροιά του πρέπει να έχει επίσης μία ορισμένη πίστη. Με άλλα λόγια δεν γίνεται να θεραπευτεί εάν Με αρνείται, παρά πρέπει να είναι πρόθυμος να δεχτεί με πίστη να ενεργήσω επάνω του. Τότε η ίασή του θα ενισχύσει ακόμη περισσότερο την πίστη του και πιθανόν να ωθήσει ανθρώπους που δεν πιστεύουν να υιοθετήσουν μία άλλη στάση απέναντι στις διδασκαλίες της πίστης, αν και για να μπορέσουν να αποκτήσουν οι ίδιοι μια ζωντανή πίστη χρειάζεται πρώτα απ' όλα να ζουν με αγάπη.

Μια τέτοια ίαση δεν σημαίνει ότι εξαναγκάζει κάποιον που δεν πιστεύει, να πιστέψει, απλώς προκαλεί μια μεταστροφή στης σκέψης του, καθότι σε επαφή με μια τέτοια Θεραπεία ωθείται να σκεφτεί γύρω από ένα θέμα που προηγουμένως δεν του είχε δώσει σημασία. Άρα αυτή η Θεραπεία γι' αυτόν είναι μία ώθηση για να πιστέψει, αλλά για να αποκτήσει κανείς αληθινή πίστη χρειάζεται οπωσδήποτε να ζει ο ίδιος με συνεπή ανιδιοτελή αγάπη για το διπλανό του».

Θαύματα και υπερφυσικές ενέργειες Κριτήρια ελέγχου

Η εποχή μας κατακλύζεται από μία υπερπροσφορά «πνευματικών θεραπειών» και μία πληθώρα θεραπευτών που ισχυρίζονται ότι θεραπεύουν λίγο ως πολύ αποκλειστικά με τη δύναμη του πνεύματος. Το θέμα είναι βέβαια εξαιρετικά πολύπλευρο και πολύπλοκο, γι' αυτό θα ασχοληθούμε μόνο με ορισμένες πτυχές του επιλέγοντας γι' αυτό μερικά τυπικά παραδείγματα.

Ένα φαινόμενο που γεννά πολλά ερωτηματικά είναι λόγου χάρι οι «θαυματουργούς θεραπείες» που λαμβάνουν χώρα σε μεγάλες συναθροίσεις πιστών, οργανωμένες από «χαρισματικούς» ευαγγελιστές κήρυκες -όπως είναι π.χ. γνωστοί στους κύκλους των πεντηκοστιανών – οι οποίοι ισχυρίζονται ότι με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος που κατέχουν, θεραπεύουν και εξορκίζουν δαιμόνια. Επίσης, καθώς φέρουν σε κατάσταση έκστασης το ακροατήριό τους, παρατηρούνται συχνά περιστατικά «γλωσσολαλίας», «προφητείας» κ.τ.ό.

Οι παρεκκλησιαστικές αυτές συγκεντρώσεις είναι ένα φαινόμενο με αναρίθμητους οπαδούς στις ΗΠΑ, αλλά και με διαρκώς μεγαλύτερη εξάπλωση στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο, καθότι, όπως είναι ευνόητο, η προσδοκία της θεραπείας ή έστω της θέασης ενός παρόμοιου θαύματος προσελκύει μεγάλες μάζες περίεργων ανά την υδρόγειο.

...Όμως πώς εξηγούνται οι θεραπείες δε που επιτυγχάνονται σωρηδόν π.χ. στις μαζικές συναθροίσεις των ευαγγελιστών; Στις συγκεντρώσεις αυτές που γίνονται κυρίως στις ΗΠΑ, πράγματι παρουσιάζονται στο ακροατήριο γυναίκες, άντρες και παιδιά, που δηλώνουν ότι θεραπεύτηκαν από τη μια ή την άλλη πάθηση από θαύμα.

Ας σημειωθεί ωστόσο ότι ο αριθμός τους συχνά είναι πολύ κατώτερος αυτού που διατυμπανίζεται από τα μεγάφωνα. Επιπλέον θα πρέπει να παρακολουθήσει

κανείς τους «θεραπευμένους» και στη μετέπειτα πορεία τους, γιατί ναι μεν ο θεραπεύων ευαγγελιστής «θεραπεύει» εκείνη την ώρα ορισμένους από τους παρόντες, όμως καμία θεραπεία δεν έχει αποδειχτεί στη συνέχεια, ούτε για πόσο διήρκεσε. Μερικοί από αυτούς αυθυποβάλλονται απλά ότι η κατάστασή τους βελτιώθηκε, ενώ άλλοι που παρουσιάζουν όντως βελτίωση, αργότερα υποτροπιάζουν πάλι. Η εξήγηση που δίνει τότε ο θεραπευτής συνήθως είναι ότι η πίστη του αρρώστου δεν ήταν αρκετά ισχυρή ή ότι υπέπεσε πάλι σε αμαρτίες. Σε καμία περίπτωση βέβαια δεν εξετάζει καν το ενδεχόμενο να πρόκειται για αυθυποβολή, που καλλιεργήθηκε από τον ίδιο το θεραπευτή ή ότι η ίαση ήταν μόνο φαινομενική.

Είναι παρατηρημένο ότι ο αριθμός των θεραπευμένων αυξάνεται όσο περισσότερο ο θεραπευτής επιτυγχάνει να πείσει το ακροατήριό του με τις ρητορικές του ικανότητες. Έτσι ο πόθος των ασθενών να θεραπευτούν, η επιθυμία της μάζας να δει ζωντανά κάποια θαύματα, η επιτηδειότητα του κήρυκα να επηρεάσει τις ψυχές του ακροατηρίου και η πεποίθησή του ότι επιτελεί μία ιερή αποστολή για την οποία έχει κληθεί, ο υποβλητικός, ενθουσιαστικός ρυθμός της χορωδίας, τα χειροκροτήματα, οι επικλήσεις, οι εκστατικές κραυγές, τα βογγητά, τα ποδοκροτήματα του πλήθους, όλα αυτά δημιουργούν μία υψηλά φορτισμένη ατμόσφαιρα έντασης γεμάτη προσδοκίες. Τότε δεν είναι πια ο Χριστός με τα λόγια του στο επίκεντρο του όλου γίνεσθαι, αλλά τα πάντα εστιάζονται στη μαζική υποβολή που ασκεί ο ομιλητής.

Η παραπάνω κριτική στους ευαγγελικούς θεραπευτές δεν έχει σκοπό να αμφισβητήσει τις αληθινές περιπτώσεις θαυμάτων που οφείλονται στην πίστη, αλλά να δείξει ότι εξετάζοντας μία πνευματική θεραπεία θα πρέπει κανείς να λαμβάνει υπόψη του όλες τις παραμέτρους. Όποιος λοιπόν σκέφτεται νηφάλια και κριτικά αντιλαμβάνεται ότι ο αληθινός πιστός σέβεται τη θέληση του Θεού, οπότε οι παρακλήσεις του δεν μετατρέπονται σε απαιτήσεις ή σε εξεζητημένες προσδοκίες. Όμως αυτό παρατηρείται συχνά στις μαζικές συναθροίσεις θαυματομανών, που χαρακτηρίζονται συνήθως από κραυγαλέο θέαμα, θεατρικότητα και ουρανομήκειες φωνές και όπου το πλήθος καμία φορά ξεπερνά τις εκατοντάδες χιλιάδες. Αλλά, όπως λέγεται στο ευαγγέλιο, ο θεός δεν έρχεται «μετά παρατηρήσεως»...^{*} Στην Μπέρτα Ντούντε η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται με τα παρακάτω λόγια:

«Δεν πρόκειται να σας κάνω να γιατρευτείτε διαμιάς, και αυτό για χάρη της ελευθερίας της βούλησής σας, γιατί τότε Θα πιστεύατε υπό πίεση σε Μένα και στη δύναμη Μου. Το ζητούμενο είναι ωστόσο να αποκτήσετε αυτή την πίστη δίχως βία».

Και επίσης τα παρακάτω λόγια προσφέρονται για αναστοχασμό: *«Σε τελευταία ανάλυση κάθε θεραπεία προϋποθέτει τη σύμφωνη θέλησή Μου και αυτή θέτει περιορισμούς στο τι μπορεί να επιτύχει ένας θεραπευτής, εάν Εγώ κρίνω ότι η επίδραση μιας μακριάς ασθένειας είναι πολύτιμη για την ψυχή του αρρώστου. Η Θέλησή Μου είναι που καθορίζει τη μοίρα ενός ανθρώπου και στη μοίρα συμπεριλαμβάνονται επίσης και οι αρρώστιες ενάντια στις οποίες η ανθρώπινη θέληση δεν μπορεί να κάνει τίποτα,*

^{*} Σ.τ.σ. η ίδια προϋπόθεση ισχύει ακόμη κι όταν ο «θεραπευτής» είναι ένας πνευματικός άνθρωπος, ασκητής κλπ. που μπορεί να έχει ήδη κάποιον «θεραπεύσει». Γιατί η θεραπεία εξαρτάται πάντα από την πίστη στον θεό και των δύο, και από τη θεία βούληση.

παρ' όλα τα μέσα που μπαίνουν σε εφαρμογή».

«Ως εκ τούτου ορισμένοι άρρωστοι δεν είναι παρά εργαλεία που έχω επιλέξει, που εξαιτίας της πίστης τους Μου επιτρέπουν να ενεργήσω επάνω τους και ταυτόχρονα, με τη δυνατότητα αυτή που Μου παρέχουν, οφείλουν να συμβάλουν με το παράδειγμά τους ώστε να πιστέψει και ο περίγυρός τους.

Σε έναν άνθρωπο που δεν πιστεύει καθόλου δεν πρόκειται ποτέ να αφήσω να ενεργήσει η δύναμή Μου. Για αυτό και οι θεραπευτές που τους έχω δώσει Εγώ το χάρισμα να Θεραπεύουν μπορούν μέσω της πνευματικής τους όρασης (σ.τ.μ. ή μέσω του εσωτερικού Λόγου} να διακρίνουν εάν υπάρχει ή όχι η δυνατότητα να λάβει χώρα η θεραπεία του αρρώστου χάρη στην πίστη του. Για αυτό το λόγο άλλωστε δεν θεραπεύονται πάντοτε όλοι οι ασθενείς. ακόμη και αν ο θεραπευτής είναι κάποιος που έχει αφυπνιστεί από Μένα. εξαιτίας του ότι η θεραπεία της ψυχής είναι πολύ πιο σημαντική...»

Σύμφωνα με τα προηγούμενα επομένως, όταν όντως συμβαίνουν τέτοιες αυθεντικές ιάσεις που οφείλονται στην πίστη του αρρώστου και γιατί πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις για αυτό, τούτο δεν γίνεται ποτέ μαζικά, αλλά κατά κανόνα πρόκειται για μεμονωμένες περιπτώσεις.

Επιπλέον θα πρέπει να ληφθεί υπόψη και η δυνατότητα αυτοθεραπείας της ψυχής, όπου δηλαδή ψυχολογικά προβλήματα, εμπόδια, απωθημένα κ.τ.ό. ο ασθενής τα ξεπερνά από μόνος του, απελευθερώνοντας μία μεγάλη καταπιεσμένη ενέργεια. Πιο συγκεκριμένα, τα σφάλματα, δηλαδή οι αμαρτίες που διαπράττει ο ίδιος ο άνθρωπος απέναντι στον εαυτό του, μπορεί να τα θεραπεύσει από μόνος του. Η αντίληψη αυτή ως γνωστόν είναι εξαιρετικά διαδεδομένη σήμερα στην ψυχοθεραπεία και εφαρμόζεται επίσης στη θετική σκέψη. ,

Τα πράγματα είναι πιο δύσκολα με τις αμαρτίες που διαπράττονται ενάντια σε άλλους. Αυτές δεν μπορεί να τις εξαλείψει ο δράστης από μόνος του επειδή χρειάζεται επίσης να πάρει απαλλαγή από το θύμα και από τον Ιησού Χριστό.

Τέλος, οι αμαρτίες ενάντια στον Θεό ή ενάντια στο Πνεύμα του είναι πλέον τόσο βαρύνουσες που κανένας, όσο ευσεβής κι αν είναι, δεν μπορεί να τις εξαλείψει με τις δικές του δυνάμεις, ούτε και εάν τις επωμιστεί για χάρη ενός συνανθρώπου του.

Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει λοιπόν να συγχέονται οι ιάσεις που οφείλονται στο Άγιο Πνεύμα με αυτοθεραπείες της ψυχής και του σώματος που γίνονται μέσω της θετικής σκέψης ή με θεραπείες που γίνονται με τη βοήθεια πνευμάτων του άλλου κόσμου.

Με το Άγιο Πνεύμα ενεργεί η καθαρά πνευματική δύναμη του Θεού, ενώ στις άλλες περιπτώσεις της αυτοϊασης ή της πνευματιστικής θεραπείας, λειτουργούν οι (λιγότερο) πνευματικές δυνάμεις της ψυχής ή των πνευμάτων. Μπορεί μεν η ψυχή του ανθρώπου να κατακλυστεί από το Άγιο Πνεύμα, όμως εκείνο που παίζει ρόλο είναι σε ποιο βαθμό το πνεύμα της έχει ενωθεί με το θείο Πνεύμα και ο βαθμός αυτός φαίνεται από τα διάφορα πνευματικά χαρίσματα που έχει αποκτήσει η ψυχή.

Για όποια περίπτωση θεραπείας και αν πρόκειται, κανείς πρέπει να είναι προσεχτικός στην κρίση του, ιδίως εκεί όπου αποδεδειγμένα επικρατεί σύγχυση και πλάνη. Γιατί ένα γεγονός που είναι άγνωστο στους περισσότερους, είναι ότι και ο α-

ντίπαλος του θεού θεραπεύει, αν και μόνο το σώμα και αυτό συχνά όχι για μόνιμα. Επιπλέον, τέτοιες φαινομενικές θεραπείες πολλές φορές συνοδεύονται από ψυχικές διαταραχές και σε κάθε περίπτωση εμποδίζουν την πνευματοποίηση της ψυχής.

Ο Θεός απεναντίας θεραπεύει καταρχάς την ψυχή και – εάν δεν είναι ανασταλτικό ή επιβλαβές για την ωρίμανσή της κατά δεύτερο λόγο το σώμα του ασθενούς. Η θεϊκή θεραπεία ταυτόχρονα απελευθερώνει τον άρρωστο από τα σκοτεινά σημεία του και τα ανομήματά του και τον μεταμορφώνει σε έναν καινούργιο άνθρωπο.

Κατά συνέπεια τα «θαύματα» δεν είναι απαραίτητα σημάδι της εκδήλωσης θεϊκής δύναμης, καθώς μπορούν επίσης να προέρχονται από τον παράγοντα του κακού.

Αυτό ισχύει ιδιαίτερα όταν οι άνθρωποι ωθούνται από το θεραπευτή κατά κύριο λόγο σε μία εξωτερική τυφλή πίστη και λιγότερο σε μία εσωτερική ζωντανή πίστη. Η αυτοθεραπεία αντίθετα είναι μεν αυθεντική, όμως, όπως προειπώθηκε, δεν είναι σωστό να ταυτίζεται με τη θεραπευτική ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, καθότι ο καθένας μπορεί ανεξάρτητα από τη σχέση του με το Δημιουργό του να την επιτύχει στον εαυτό του, αρκεί να πιστεύει ότι θα γίνει καλά. Ας δούμε λοιπόν τι υπαγορεύτηκε μέσω του εσωτερικού λόγου για το θέμα των θαυματοποιών και των θεραπειών τους στην Μπέρτα Ντούντε στις 4.7.1949:

Πώς μπορεί να ελεγχθεί μία υπερφυσική ενέργεια;

«...Όταν κάποιος συνάπτει μαζί Μου μία σχέση έτσι που μεταξύ μας να δημιουργείται ένας πολύ στενός δεσμός, τότε η δύναμή του είναι απεριόριστη και οτιδήποτε κάνει, το πραγματοποιεί κάνοντας χρήση της δικής Μου δύναμης, δηλαδή σε σύνδεση Μαζί Μου.

Σε μία τέτοια περίπτωση είναι επίσης θέλησή Μου να αποκαλυφθεί φανερά στην ανθρωπότητα αυτή η εκδήλωση Της δύναμής Μου. Είμαι Εγώ επομένως πίσω από κάθε υπερφυσική πράξη και είναι η δύναμη της πίστης που κάνει δυνατή την πραγματοποίησή της. Αλλά τη δυνατότητα να μεταβιβάσω τη δύναμη για ένα τέτοιο επίτευγμα την κρατώ Εγώ στα χέρια Μου.

Αυτό σημαίνει ότι μόνο όπου ξέρω ότι κάποιος εκπροσωπεί τη διδασκαλία Μου και ότι η θέλησή του Μου είναι αφοσιωμένη πλήρως, ούτως ώστε να δρα επ' ονόματι Μου στη Γη, εκεί, και μόνο εκεί, ενεργώ από κοινού μαζί του. Με βάση αυτό το κριτήριο επομένως θα μπορούσατε να διακρίνετε από μόνοι σας αν πρόκειται για δική Μου σύμπραξη ή του αντιπάλου Μου σε κάθε περιστατικό που φαίνεται ότι δρα. μία υπερφυσική δύναμη και μπορεί κανείς να. το χαρακτηρίσει ως θαύμα.

Η πίστη και η αγάπη είναι τα γνωρίσματα της παρουσίας Μου και της συνδρομής Μου. Όπου κάποιον τον παρακινεί να βοηθήσει το διπλανό του η βαθιά πίστη και η αληθινή αγάπη του για αυτόν, αποκλείεται να μην είμαι κι Εγώ παρών, δεδομένου ότι η αγάπη είμαι Εγώ ο Ίδιος και άρα θα είμαι πάντοτε παρών οπουδήποτε εκφράζεται έμπρακτα αγάπη. Αλλά ούτε εμποδίζω και τον αντίπαλό Μου να μεταβιβάσει δύναμη σε έναν άνθρωπο, του οποίου η Θέληση είναι στραμμένη προς τη δική του πλευρά. Φυσικά όμως, και τη δική του την ενέργεια θα την αναγνωρίσετε επίσης, από το ποιόν του ατόμου που τη χρησιμοποιεί.

Ένα τέτοιο άτομο, έστω και αν ισχυρίζεται ότι θεραπεύει με τη δύναμή Μου, δεν Θα κηρύσσει τη διδασκαλία Μου, άρα ούτε Θα ενεργεί επ' ονόματί Μου, γιατί τότε Θα πρέπει να μιλά για Μένα και να πρεσβεύει μονάχα το όνομά Μου. Έστω κι αν με το στόμα αναφέρεται στο όνομα «θεός», δεν πρόκειται να διαδίδει το Λόγο Μου.

Γι' αυτό μπορεί κανείς να αναγνωρίσει τους αληθινούς από τους ψεύτικους υπηρέτες του Θεού, όπως και οποιοδήποτε θαύμα, από το γεγονός ότι όπου χαρίζω τη δύναμή Μου για το καλό της ανθρωπότητας που υποφέρει, εκεί πρέπει να κηρύσσεται παράλληλα ο Λόγος Μου. Εκεί ενεργώ με θαύματα για να υποστηρίξω το Λόγο Μου, επειδή αυτός είναι που χρειάζονται οι άνθρωποι πάνω από όλα. Εφόσον λοιπόν σας δίνεται η δυνατότητα να κρίνετε από μόνοι σας, φροντίστε να πληροφορηθείτε **εάν και σε ποια έκταση διδάσκεται το Ευαγγέλιό Μου.**

Όπου δρα ο αντίπαλός Μου θα είναι δύσκολο να διδάσκεται ο Λόγος Μου. γιατί τότε θα ήταν υποχρεωμένος να διδάσκει την αγάπη και έτσι αυτομάτως Θα έπαυε να είναι αντίπαλός Μου. Εν πάση περιπτώσει Εγώ αφήνω σε σας τον έλεγχο αυτόν για να μάθετε να αντιμετωπίζετε με εξαιρετική προσοχή οτιδήποτε μυστηριώδες συναντάτε. Έτσι θα πρέπει να το σκεφτείτε σε βάθος και να Με παρακαλέσετε για τη βοήθεια Μου, προκειμένου να μπορέσετε να κρίνετε σωστά. Θέλω να ζητήσετε τη συμπαράστασή Μου προκειμένου να διακρίνετε πού είναι ενεργό το Πνεύμα Μου και να απορρίψετε οτιδήποτε προέρχεται από τη δραστηριότητα του αντιπάλου Μου. Και Εγώ θα κατευθύνω τις σκέψεις σας στη σωστή κατεύθυνση, εάν θέλετε να γνωρίσετε τι είναι το σωστό, γιατί θα σας δοθεί η αλήθεια, εφ' όσον πράγματι το επιθυμείτε».

Με άλλα λόγια, όποιος θεραπεύει μέσω του Αγίου Πνεύματος, αυτός καταθέτει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό, γιατί για έναν τέτοιον θεραπευτή το υπέρτατο καθήκον είναι η διάδοση της χριστικής διδασκαλίας, ενώ η θεραπεία είναι απλά μία ανταμοιβή για όσους πιστεύουν. Είναι αδιανόητο επομένως να γίνεται θεραπεία μέσω του Αγίου Πνεύματος δίχως αναφορά στον Χριστό. Γι' αυτό άλλωστε ο Ινδός χριστιανός δάσκαλος και μύστης Σάντου Σούνταρ Σινγκ (1889-1929) έπαψε να θεραπεύει και αποστασιοποιήθηκε από τον ινδικό λαό, που ζητούσε από αυτόν όλο και περισσότερο τη Θαυματουργική ενέργεια του, αντί για τη διδασκαλία του.

Μεταξύ άλλων και ο χαρισματικός θεραπευτής πάτερ Εμίλιο Ταρντίφ τονίζει στα γραπτά του ότι η θεραπεία δεν είναι νοητή χωρίς διδασκαλία. Και εάν αυτή λείπει, προβάλλει εύλογα το ερώτημα με ποια δύναμη συντελείται μια θεραπεία.

Μπέρτα Ντούντε

Αρ. 5683

24-5-1953

...Αυτή είναι η έκχυση του Πνεύματος, ότι δηλαδή εφοδιάζω με τη δύναμή Μου ένα άνθρωπο που έχει ζωντανή πίστη. Η δύναμη βέβαια μπορεί να εκδηλωθεί με διάφορες μορφές όπως επίσης αυτός που πιστεύει και επικαλείται το Πνεύμα Μου μπορεί να τη χρησιμοποιήσει όπως θέλει. Γιατί έχει ήδη υποτάξει τη θέλησή του στη δική Μου και επομένως είναι σαν να τον κατευθύνω Εγώ ώστε να θέλει αυτό που Εγώ ο Ίδιος κρίνω

σαν ωφέλιμο.

Αυτός τότε θα μπορεί να κάνει θαύματα, να θεραπεύει αρρώστους, να διεισδύει σε πνευματικά μυστήρια, με λίγα λόγια η σκέψη του θα είναι φωτισμένη. Σαν αποτέλεσμα θα μπορεί να μιλάει την αλήθεια, να διακρίνει το ψέμα και την πλάνη, ενώ θα αισθάνεται επίσης την παρόρμηση να μεταδώσει και στους άλλους το καλό μήνυμα του Ευαγγελίου λέγοντας αυτά που του βάζω στο στόμα, γιατί είμαι Εγώ ο Ίδιος που μιλώ από μέσα του.

Θέλησή Μου είναι να εκχύω το Πνεύμα Μου πάνω από κάθε σάρκα. Ο κόσμος ακούγοντας αυτά τα λόγια περιμένει να γίνουν κάποια ιδιαίτερα θαύματα,, όμως τα πάντα έρχονται αβίαστα ώστε να μην εξαναγκασθεί κανείς να πιστέψει εξαιτίας τους. Το αποτέλεσμα είναι ότι οι περισσότεροι δεν δίνουν καμία προσοχή σε αυτούς τους λίγους που είναι πλημμυρισμένοι από το πνεύμα Μου και οι σκέψεις τους εμπνέονται από Μένα. Τέτοιοι εμπνευσμένοι άνθρωποι κηρύσσουν ουσιαστικά το ευαγγέλιο και επιδεικνύουν μεγάλη δύναμη πίστης για να δώσουν μαρτυρία για Μένα στους συνανθρώπους τους και να δοξάσουν το Όνομά Μου. Ο κόσμος όμως δεν δίνει τη σημασία που πρέπει στους λίγους εκείνους στους οποίους είμαι Εγώ ο Ίδιος παρών, καθώς τους αποκαλύπτομαι μέσω του πνεύματος και τους προικίζω με δύναμη που είναι έξω από το ανθρώπινο μέτρο για να τη χρησιμοποιήσουν προς όφελος των άλλων προκειμένου να ενισχυθεί η πίστη τους. Γιατί βέβαια δεν σας εγκατέλειπα όταν αναλήφθηκα στον Ουρανό, απεναντίας είμαι και θα παραμείνω κοντά σας ως το τέλος του κόσμου.

Αμήν

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ κεφ. «ΑΛΗΘΕΙΑ-ΠΛΑΝΗ-ΨΕΜΑ» βλ. επίσης «Η ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΖΩΗ», συλλογικό, Πύρινος Κόσμος

ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ:*

«Όλοι σας έχετε ικανότητες τέτοιες που εάν τις καλλιεργούσατε, θα μπορούσατε να κατορθώσετε πάρα πολλά. Όμως η αδυναμία θέλησης που σας χαρακτηρίζει σας εμποδίζει να αξιοποιήσετε τις ικανότητες σας. Γι' αυτόν το λόγο σάς φαίνεται σαν θαύμα κάτι που ο καθένας σας έχει τη δυνατότητα να πετύχει.

Ως εκ τούτου για έναν άνθρωπο που πορεύεται μέσα στο Φως, όλα τα σημεία και τα θαύματα είναι εξηγήσιμα. Αντίθετα, εκείνοι που περιπλανώνται ακόμη μέσα σε σκοτάδι του πνεύματος, συμπεραίνουν ότι πρόκειται για ενέργεια μιας υπερφυσικής δύναμης.

Ως αποτέλεσμα αποδίδουν θεϊκή δύναμη σε άτομα που είναι εχθροί Μου, όμως εμφανίζονται με το Όνομά Μου για να εξαπατήσουν την ανθρωπότητα.

Όσο πιο βαθύ πνευματικό σκοτάδι περιβάλλει τους ανθρώπους, τόσο πιο εύκολα θα πιστεύουν σε θαύματα, και έτσι θα θεωρούν θαύμα κάθε παραφυσική ενέργεια που προέρχεται από κακές δυνάμεις. Αντίθετα, δεν πρόκειται να αναγνωρίσουν την υπερκόσμια ενέργεια του Φωτός μέσα από ανθρώπους που έχουν

* hapocalypshsimera.gr

αφιερώσει τη θέλησή τους στον Θεό. Αυτό το γεγονός είναι από μόνο του σημάδι ότι η ανθρωπότητα είναι δέσμια εκείνου που προσπαθεί να πολεμήσει τον Θεό.

Παρ' όλα αυτά ψευδομεσσίες θα χρησιμοποιούν το όνομά Μου, με άλλα λόγια θα αυτοανακηρυχθούν σωτήρες της ανθρωπότητας και θα υπόσχονται ότι η σωτηρία από κάθε κακό θα έρθει μόνο χάρη στους ίδιους και στις διδασκαλίες τους.

...Αλλά είναι ένας ψευδοσωτήρας ο κάθε ένας που χρησιμοποιεί το Όνομά Μου για να κηρύξει μία ψευδή διδασκαλία, την οποία προσπαθεί να ενισχύσει με υπερφυσικές ενέργειες, που όμως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρούνται θαύματα...»

Αμήν

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΛΗΘΙΝΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ

«... Τέτοια χαρίσματα όπως είναι η θεραπεία για τους πάσχοντες, η πραγματοποίηση θαυμάτων κλπ. δεν πρέπει να τα επιδιώκετε συστηματικά και μεθοδικά. Γιατί δεν είναι μία ικανότητα που μπορείτε να αποκτήσετε ασκούμενοι. Αλλά απλώς οφείλετε να μεγαλώσετε την αγάπη μέσα σας, πρέπει να αγωνιστείτε για την πνευματική τελειοποίησή σας, η οποία, όταν κατακτηθεί, αποδεικνύεται από τέτοιες ικανότητες.

Μόνο με την αγάπη γίνονται τα πάντα.

Όποιος μεταμορφώνει πλήρως τον εαυτό του σε αγάπη, και ως εκ τούτου έχει επίσης πειστεί γι' αυτό που πιστεύει, αντλεί από Μένα τον Ίδιο. Νιώθει ότι είναι παιδί Μου, ότι είναι ένα κομμάτι Μου και συνεπώς δεν μπορεί να σκεφτεί διαφορετικά, παρά ότι θα έχει επιτυχία σε κάθε ενέργεια του, αφού Εγώ βρίσκομαι στο πλευρό του...»

Αρ. 5358

Μπέρτα Ντούντε
9-4-1952

**ΠΩΣ ΞΕΧΩΡΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΨΕΥΤΙΚΕΣ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ,
ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ;***

* ΓΙΑΤΙ ΖΟΥΜΕ ΤΕΛΙΚΑ; Ερωτήσεις από τη Ζωή – Απαντήσεις από τη Νέα Αποκάλυψη
ηαποκάλυψησήμερα.gr

**ΨΕΥΔΕΙΣ ΠΗΓΕΣ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΕΣ
ΑΠΛΟΥΣΤΕΥΜΕΝΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗΣ**

Μόνον όπου **θεραπεύει το Άγιο Πνεύμα** υπάρχει αληθινή και μόνιμη θεραπεία. Οι πνευματικοί θεραπευτές που δεν έχουν ακόμη τη χάρη ή την ωριμότητα να θεραπεύουν ως σκεύη του Αγίου Πνεύματος, λειτουργούν έστω και εν αγνοία τους ως διάμεσα ή ως όργανα όχι απαραίτητα καλών δυνάμεων. Σε αυτήν την περίπτωση παρά την πιθανή θεραπεία, το τίμημα της ψυχικής μόλυνσης είναι υψηλό και ψυχοφθόρο. Εξαιρεση αποτελούν οι θεραπείες μέσω του σωματικού μαγνητισμού. Αυτός καθ' αυτόν είναι ουδέτερος και μόνον η πνευματική στάση του θεραπευτή παίζει ρόλο.

Για τις πνευματικές μορφές θεραπείας και τις διαφορές τους ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει στα εξής βιβλία: «Υγεία και Ζωή - Ασθένεια, Θάνατος και Επέκεινα» - «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» - «Μυστήρια της Ζωής και της Δημιουργίας».

Κάθε επαφή με **αγίους, αγγέλους, πνευματικούς οδηγούς** κτλ. πρέπει να γίνεται με την άδεια και την ευλογία του Ιησού Χριστού. Είναι απαραίτητο να προηγείται η απευθείας παράκληση στον Χριστό χωρίς παρακαμπτήριους δρόμους (Κολοσ. 2, 18-19. Αποκαλ. 19,10).

Αυτό ισχύει ακόμη περισσότερο όταν συμβαίνουν **«θαύματα, σημεία και τέρατα»**. Τα αληθινά θαύματα είναι σπάνια γιατί απαιτούν πολύ ειδικές προϋποθέσεις και μεγάλη πίστη από όλες τις πλευρές.

Ως επί το πλείστον τα «θαύματα» που συμβαίνουν είναι έργο του αντίθεου για να ενισχύσει κάθε λανθασμένη πίστη. **Βασικά είναι πολύ σημαντικό να ξεχωρίζει κανείς τα χαρίσματα του Αγ. Πνεύματος από τις υπερφυσικές ικανότητες που μπορεί να υπάρχουν εκ γενετής ή να προέρχονται από κατώτερα ή και ακάθαρτα πνεύματα ή ως αποτέλεσμα ειδικών ασκήσεων π.χ. παρατεταμένη νηστεία.**

Τέτοιες ικανότητες είναι π.χ. η διόραση, η προόραση, η προφητεία, η θεραπεία, η επικοινωνία με κάθε είδους πνεύματα κ.ά.

Ιδιαίτερη προσοχή χρειάζεται με δασκάλους ή πηγές που ισχυρίζονται ότι καθοδηγούνται από άυλους ή αναληφθέντες οδηγούς, των οποίων οι διδασκαλίες είναι αποδεδειγμένα ψευδείς ή φανταστικές. Τέτοια παραδείγματα είναι γνωστά από το χώρο, της θεοσοφίας και της ανθρωποσοφίας. (βλ. στα βιβλία «Τα Σημεία των Καιρών» και «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» τα αντίστοιχα κεφάλαια. Επίσης το κείμενο «Εσωτερισμός και οι Νέες Μορφές Πνευματικής Αναζήτησης» στο www.profitia-simera.gr)

Όλες οι πηγές που **επικεντρώνονται στην Παναγία**, που προωθούν τη λατρεία της και την παρουσιάζουν ως σωτήρα της ανθρωπότητας ισότιμα με τον Ιησού Χριστό είναι ψευδείς. Το ίδιο ισχύει για τις υποτιθέμενες εμφανίσεις και τόπους προσκυνήματος της Θεοτόκου (βλ. «Οι Πνευματικοί Κόσμοι» και τα βιβλία της Μπ. Ντούντε. Επίσης «Ο Ζωντανός Χριστιανισμός» στο www.profitia-simera.gr).

Όλες οι πηγές που δεν αναφέρονται στο λυτρωτικό σχέδιο του Θεού για την

ανθρωπότητα, στη σημασία και στο **μυστήριο του Ιησού Χριστού**, δεν είναι εκ Θεού.

Πηγές ή διδάσκαλοι που προβάλλουν πρώτα απ' όλα τον εαυτό τους αντί για τον Ιησού Χριστό ή/και συνοδεύουν το έργο τους με θέαμα και τυμπανοκρουσίες, προβολή στα ΜΜΕ και στο διαδίκτυο κ.τ.ό. δεν εργάζονται για τον Θεό. Γιατί το Άγιο Πνεύμα πνέει «άνευ παρατηρήσεως» και ο αληθινά πνευματικός άνθρωπος είναι **ταπεινός και αφανής**.

Άνθρωποι και πηγές **που**, υπό το μανδύα της πνευματικότητας, της ευλάβειας και της αγάπης, στην πραγματικότητα προωθούν **εγωκεντρικά και κοσμικά συμφέροντα**, προφανώς δεν εργάζονται για τον Θεό.

Απορριπτές είναι οι πηγές που μοιράζουν αφειδώς **επαίνους και κομπλιμέντα** στο ακροατήριό τους. Το ίδιο ισχύει για όσους/όσες αυτοανακηρύσσονται «προφήτες», «πεφωτισμένοι» κ.τ.ό. εκθειάζοντας τον εαυτό τους.

Απορριπτές είναι **όλες οι μορφές μαγείας** έστω και εάν φαινομενικά βοηθούν, όπως η λευκή μαγεία. Το ίδιο ισχύει για μαντικές πρακτικές, αριθμομαντεία κ.τ.ό. **όπως** ασκείται π.χ. με την κάμπαλα, αν και δεν φαίνεται με την πρώτη ματιά ότι πρόκειται για μαγεία. (Βλ. www.profitia-simcra.gr «Εσωτερισμός και Οι Νέες Μορφές Πνευματικής Αναζήτησης»)

Πρώτα απ' όλα πρέπει να προηγείται η προσευχή...

Λόγια του Ιησού σχετικά με τα θαύματα

Ήταν φυσικό ο Χριστός, αφού περιέκλειε όλη τη Θεότητα μέσα του, να έχει πλήρη δύναμη και εξουσία να θαυματοουργεί. Ωστόσο, χρησιμοποιούσε τα θαύματα σαν μέσο διδασκαλίας με μεγάλη επιφύλαξη, για να μην επηρεάζει την ελεύθερη κρίση και θέληση των ανθρώπων. Την ίδια αυτοσυγκράτηση συνιστούσε στους αποστόλους και στους μαθητές του.

«Σε περίπτωση ανάγκης θα μπορείτε κι εσείς να κάνετε θαύματα. Αλλά να τα κάνετε πάντα με μέτρο κι όταν σας έχει παρακινήσει το Πνεύμα μέσα σας. Ένα θαύμα κάνει μεν καλό, αλλά ένας αληθινός, ζωντανός λόγος, κάνει χίλιες φορές περισσότερο καλό, αφού με τα λόγια δεν ασκείται καμιά πίεση στην καρδιά του ανθρώπου για ν' αναγκασθεί να πιστέψει. Γιατί ο λόγος φωτίζει πρώτα – πρώτα τη νοημοσύνη του ανθρώπου. Στη συνέχεια, όταν η νοημοσύνη καταλάβει και πεισθεί περί τίνος πρόκειται, δίνει το έναυσμα για να ξυπνήσει η Θέληση και η Αγάπη μέσα στην καρδιά. Η Αγάπη παίρνει έτσι φωτιά και φουντώνει. Αυτή η φωτιά τότε φωτίζει και ζωντανεύει με το φως και τη θερμότητά της τη θέληση του ανθρώπου. Τότε πια ο άνθρωπος κάνει ό,τι του υπαγορεύει η νοημοσύνη του. που την έχει όμως φωτίσει το

θεϊκό Πνεύμα της Αγάπης. Έτσι, ό,τι κάνει θεληματικά κανείς μπαίνει καθαρά στο δικό του ενεργητικό και συνάμα βρίσκει τη δική του φωτιά που δίνει θέρμη και νόημα στη ζωή του.

Αντίθετα, όταν γίνεται ένα θαύμα, παραλύει για πολύ καιρό τη νοημοσύνη. Μπορεί μεν να κεντρίζει την αγάπη και τη θέληση του ανθρώπου, αλλά ό,τι κάνει το κάνει με μισή καρδιά, γιατί τον παρασύρει ο φόβος. Ό,τι κι αν κάνει κανένας τότε, μοιάζει με το λίθο που πετιέται για λίγο στον αέρα. Πηγαίνει, όσο κρατάει η ορμή με την οποία τον πέταξαν ψηλά, μόλις όμως χάσει την ορμή του αυτή, πέφτει πάλι άψυχος στο χώμα. Κι από εκεί κι εμπρός μένει να κείτεται ασάλευτος κάτω από το βάρος της παλιάς του καταδίκης.

Γι' αυτό σας το τονίζω άλλη μια φορά, πως πρέπει να διδάσκετε το Λόγο του Θεού καθαρά και ξάστερα και να είσαστε μετρημένοι με τα θαύματα. Έτσι οι μαθητές που θα διαπαιδαγωγείτε θα είναι σταθεροί και ακλόνητοι! Η εντύπωση που αφήνει ένα σημάδι μια μέρα περνάει. Αντίθετα, η φωτεινή, η καθαρή Αλήθεια εντυπώνεται για πάντα και δεν χρειάζεται θαύματα ή σημάδια για να γίνει πιστευτή, αφού η ίδια αποτελεί το μεγαλύτερο σημάδι που δίνουν ανά πάσα στιγμή οι ουρανοί σ' όποιον το ζητήσει».

«Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη» 6,178

Σ' ένα άλλο σημείο του «Μεγάλου Ευαγγελίου του Ιωάννη» διά χειρός Γ. Λόρμπερ (κ.Ν/83), ο αρχάγγελος Ραφαήλ εξηγεί σε μαθητές του Χριστού για το τι χρειάζεται προκειμένου να γίνει ένα θαύμα:

[5] Όσο περισσότερο υιοθετείς μη την καρδιά σου την αναγνωρισμένη καθαρά θεϊκή βούληση και την έχεις κάνει μόνιμο οδηγό στη ζωή σου – μέσα στην καρδιά σου, εννοείται – τόσο πιο θαυμαστά αποτελέσματα θα πετυχαίνει η θέληση που σου δίνει ο Θεός.

[6] Το να σου είναι απλώς γνωστή, να αναγνωρίζεις και να επαινείς την αναγνωρισμένη θεϊκή βούληση δεν σε ωφελεί σε τίποτα, αφού δεν είναι παρά μία κενή τιμή για το μεγαλειώδες και θαυμαστό γίγνεσθαι που εκδιπλώνεται μπροστά στα μάτια σου. Φυσικά αντιλαμβάνεσαι το καλό, το ωραίο και το ανώτερο στοιχείο του και το ξέρεις καλά πως προέρχεται από τη γνώση και τη θέληση του καλλιτέχνη που τα έχει κάνει όλα αυτά. Εάν υποθέσουμε λοιπόν ότι και εσύ διέθετες τις γνώσεις για να τα κάνεις, αλλά όχι τη θέληση του αριστοτέχνη αυτού, θα μπορούσες άραγε μόνο με τις γνώσεις σου να δημιουργήσεις κάτι; Ή και αντίθετα, εάν είχες λίγο ως πολύ τη θέληση του καλλιτέχνη, όχι όμως την έμπνευσή του ούτε την επιτηδειότητα που έχει αποκτήσει με τον κόπο και το ζήλο του, θα ήσουν σε θέση να καταφέρεις κάτι;

[7] Σου λέω λοιπόν ότι γι' αυτό χρειάζεται μία πολύ αληθινή γνώση, μία θεόπνευστη ακλόνητη θέληση, και μία εξαιρετική ικανότητα για να γίνει αυτή πράξη. Τότε ασφαλώς μπορείς να διατάξεις ένα βουνό: “σήκω και πέσε στη θάλασσα, στα πιο βαθιά νερά” και θα γίνει οπωσδήποτε αυτό που θέλεις.

[8] Αλλά μόνο με τη γνώση και τη σταθερή βούληση δεν γίνονται παρά λίγα ή και τίποτα. Μονάχα με τη δύναμη της αυθεντικής αγάπης για το Θεό και

συνακόλουθα για τον πλησίον αποκτά κάποιος την ικανότητα να εφαρμόζει το θέλημα του Θεού που αναγνωρίζει μέσα στην καρδιά του. Γιατί αυτή η μόνη σωστή αγάπη γεννά στην ψυχή τη ζωντανή πίστη και μία αδιασάλευτη, σταθερότατη εμπιστοσύνη, χωρίς τις οποίες ούτε ο πιο αγνός άνθρωπος δεν πετυχαίνει παρά λίγα ή τίποτα.

«Ας πάρουμε για παράδειγμα την περίπτωση που θα ήθελες να ξαναδώσεις σε ένα τυφλό το φως του μέσω της δύναμης της θεϊκής βούλησης που είναι μέσα σου· εάν όμως θα αμφέβαλες έστω και λίγο ότι μπορεί να γίνει, το πράγμα θα ήταν ήδη καταδικασμένο σε αποτυχία και θα ήταν το μεγαλύτερο λάθος που μπορείς να κάνεις γιατί έτσι δεν πρόκειται να βρει ο τυφλός το φως του. Εάν όμως φλέγεται πραγματικά από έρωτα για τον Θεό τότε αυτό το ισχυρότατο πυρ αγάπης και ζωής όχι μόνο θα ζωντανέψει καταλυτικά την ψυχή σου, αλλά θα επεκταθεί πνευματικά με μία ακαταμάχητη ορμή πολύ πέρα από την ψυχική σου σφαίρα- έτσι δρώντας με τεράστια ισχύ θα επιτύχει ό,τι έχει αποφασίσει η θεϊκή βούλησή σου – εννοείται σε συνδυασμό με τη μέγιστη σοφία και ευφυΐα. Όταν τότε η θεόπνευστη βούλησή σου μαζί με την πανίσχυρη αγάπη του Θεού, που γεμίζει την ψυχή σου, εστιαστούν πάνω στον τυφλό, πρέπει στη στιγμή αυτός να βρει πλήρως το φως του. Γιατί μέσα στο ισχυρότατο φως και πυρ της αγάπης από τον Θεό νικείται αναγκαστικά κάθε μορφή θανάτου, ακόμη και αυτός των ματιών που είναι νεκρά στο φως, αφού ασφαλώς χωρίς φως τα μάτια είναι νεκρά όσο και το σώμα χωρίς πνοή και σφυγμό. Με τον ίδιο τρόπο είναι επίσης δυνατό να αναστηθεί ένας νεκρός μέσα σε ένα λεπτό. Εφόσον η θεία βούληση και σοφία που εμπνέουν την καρδιά σου δεν είναι αντίθετες στο να αναστηθεί κάποιος νεκρός, το μόνο που χρειάζεται είναι να εστιάσεις την αγάπη σου για τον Κύριο πάνω του και θα ζωντανέψει τελείως.

[2] Γι' αυτό όμως εσείς οι άνθρωποι χρειάζεστε να καταβάλλετε μεγάλη προσπάθεια και να ασκείστε με επιμονή. Γιατί πρέπει να κάνει κανείς την καρδιά του τόσο βαθύτατα ταπεινή που να μπορεί ανά πάσα στιγμή κατά βούληση να βυθιστεί σε βαθύτατη αγάπη για τον Θεό. Ο άνθρωπος που το μπορεί αυτό έχει τελειοποιηθεί ως άνθρωπος και γι' αυτό ό,τι θέλει θα γίνει με τη βούληση του Θεού. Όταν είσαι έτσι εξοπλισμένος, μπορείς να δημιουργήσεις ένα κόσμο με τη θεϊκή σου βούληση και με τη δύναμη της θεϊκής αγάπης σου που με την πληρότητα της κάνει την καρδιά σου να φλέγεται από ζωή στον ύψιστο βαθμό και μετατρέπει την αύρα σου σε ένα αστραφτερό φως που επιδρά και φέγγει σε πολύ μεγάλη ακτίνα. Η σοφή επίγνωση που σου δίνει ο Θεός υποδεικνύει τότε στη θέλησή σου αυτό που πρέπει να γίνει και αυτό παίρνει απευθείας τη μορφή που εσύ έχεις προηγουμένως σκεφτεί σε βάθος, η οποία σχηματίζεται από την ουσία του ισχυρότατου φωτός αγάπης που εκπέμπεις. Με αυτό τον τρόπο μέσα σε λίγες στιγμές στέκεται μπροστά σου έτσι σχηματισμένος ένας ολόκληρος κόσμος, τον οποίο μάλιστα μπορείς τότε να τον στερεοποιήσεις και να τον διατηρήσεις, εφόσον' κατέχεις πλήρως τη θεϊκή βούληση και αγάπη.

[3] Μα φυσικά δεν μπορείς να αποκτήσεις ευθύς εξ αρχής την πληρότητα της θεϊκής βούλησης μέσα σου, εάν δεν βάλεις ολοκληρωτικά πρώτα τον Θεό σ την καρδιά σου με αγνή, αληθινή αγάπη και δεν αποβάλλεις οποιαδήποτε άλλη αγάπη. Γιατί εάν ο Θεός δεν είναι μέσα σου με κάθε πληρότητα, δεν μπορεί ούτε να θέλει

μέσα σου με κάθε πληρότητα.

[4] Ωστόσο το να αγαπάς τον Θεό με όλες σου τις δυνάμεις δεν είναι τόσο εύκολο όσο φαντάζεσαι. Πρώτα από όλα απαιτείται μία πολύ αγνή ζωή, σε συμφωνία με τους μωσαϊκούς νόμους. Όταν διαφόρων ειδών σφάλματα σε βάρος της τάξης καταστρέφουν αυτή την αγνότητα, τότε υποχρεωτικά φθίνουν επίσης όλες οι δυνάμεις που χρειάζονται για τη ζωή αφού έχουν γίνει υλικές και ως εκ τούτου είναι πια σαν νεκρές.

[5] Ένας άνθρωπος που έχει γίνει ανάπηρος για τη ζωή για αυτό το λόγο, είναι αδύνατο να αγαπάει τον Θεό με όλες τις ζωτικές του δυνάμεις, αφού αυτές έχουν πια πεθάνει συχνά στο μεγαλύτερο βαθμό. Ένας τέτοιος άνθρωπος πρέπει, πολλές φορές μάλιστα για αρκετά χρόνια, να επιδείξει την πιο συνεπή αυθυπέμβαση και να αποβάλλει όλες τις παλιές συνήθειες και τα πάθη του. Έτσι μόνο θα ξαναδώσει ζωή στις νεκρές δυνάμεις του και θα προσχωρήσει σταδιακά στη μεγαλύτερη δυνατή αγάπη για τον Θεό, πράγμα που φυσικά δεν είναι εύκολο για έναν άνθρωπο που έχει γίνει πολύ κοσμικός.

[8] Βέβαια ανοίγεις διάπλατα τα μάτια και λες μέσα σου: «Ωχ, ωχ, εάν έτσι έχουν τα πράγματα ελάχιστοι θα είναι εκείνοι που θα φτάσουν επί γης στην κορυφή της αληθινής τελείωσης, όσο για θαύματα, θα είναι πολύ δύσκολο να γίνουν!» Ασφαλώς δεν έχεις τελείως άδικο. Ωστόσο αυτόν τον καιρό υπάρχουν διαθέσιμοι ιδιαίτερα επιτήδριοι οδηγοί και με τη βοήθειά τους δεν είναι τόσο τρομερά δύσκολο να φτάσει κανείς, αν και ψυχικά ανάπηρος, στην πιο ψηλή κορυφή της ζωής στο πνευματικό Αραράτ γιατί θα έχει την πιο αξιόπιστη υποστήριξη και καθοδήγηση.

[9] Για τον καθένα που έχει έστω λίγη καλή θέληση τώρα είναι εύκολο να επιτύχει την τελείωσή του. Διότι ο Κύριος ευδόκησε όχι μόνο να στείλει αυτή την εποχή στη Γη ουράνιους οδηγούς γεμάτους θεία δύναμη για να προετοιμάσουν και να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους, αλλά επιπλέον, ενσαρκώθηκε ο Ίδιος για να θεραπεύσει εσάς τους ανάπηρους ανθρώπους, να σας δείξει τη βούλησή Του και να σας διδάξει να Τόν αγαπάτε πάνω από όλα και τους άλλους σαν τον ίδιο σας τον εαυτό.

[10] Στο εξής δεν μπορεί κανένας πια να έχει αμφιβολία για το πώς θα αναγνωρίσει τη βούληση του Θεού. Ο καθένας θα ξέρει πως οφείλει να αγαπάει πάνω από όλα τον Θεό και πώς μπορεί να εμπνεύσει τέτοια αγάπη στην καρδιά του. Την περίοδο αυτή σας δείχνουν καθαρά τους δρόμους γι' αυτό το στόχο κι όποιος θέλει να τους πορευτεί είναι αδύνατο να χαθεί. Με την πάροδο όμως των χρόνων και των αιώνων θα ξαναγίνει πιο δύσκολο να γνωρίσει κανείς τη θέληση του Κυρίου. Γιατί παράλληλα με τους σωστούς θα υπάρχουν επίσης πολλοί ψεύτικοι προφήτες που θα κάνουν θαύματα με τον ίδιο με εσάς τρόπο και έτσι θα επιβάλουν ακόμη και με τη βία πολλές εντελώς λανθασμένες αντιλήψεις για τον Θεό και για τις βουλές Του. Τότε θα υπάρχει μία μεγάλη δυστυχία στην ανθρωπότητα αυτής της Γης.

[11] Παρ' όλα αυτά ο Κύριος θα συνεχίζει να αφυπνίζει από καιρό σε καιρό νέους υπηρέτες οι οποίοι θα δείχνουν σε όσους είναι καλοπροαίρετοι την ανόθευτη θέληση του Θεού, όπως κάνουμε εμείς τώρα με σας. Μακάριοι είναι τότε εκείνοι που θα ενστερνιστούν τις διδασκαλίες τους, γιατί θα πετύχουν αυτό που τώρα εσείς μπορείτε να πετύχετε πανεύκολα. Μόνο δεν θα -γίνονται πολλά θαύματα

τότε διότι το Πνεύμα του Κυρίου θα διδάξει τους δικούς Του να είναι προσεκτικοί με αυτά για να μην προκαλέσουν τη μήνι και δεχτούν επίθεση από μία στρατιά από ψευτοπροφήτες και αναγκαστούν έτσι να πολεμήσουν με τα όπλα ενάντια στην κόλαση.

[12] Τους αληθινούς προφήτες της αλήθειας ο Κύριος θα τους αφυπνίζει πάντοτε πολύ ήσυχα και οι ίδιοι θα είναι σαν τα ήσυχα νερά και δεν θα κάνουν ποτέ κάποιο αισθητό θόρυβο στον κόσμο. Αντίθετα εκείνοι που θα κάνουν θόρυβο δεν θα κατέχουν την αλήθεια ούτε το Λόγο του Πνεύματος.

[13] Οι αληθινοί προφήτες θα είναι βέβαια επίσης σε θέση να κάνουν θαύματα, όμως χωρίς κανένα θόρυβο. Ο κόσμος δεν θα το παίρνει είδηση, μόνο οι αληθινοί φίλοι του Θεού θα το ξέρουν καμιά φορά για να παρηγορούνται ενδόμυχα οι ίδιοι.

[14] Τώρα γίνονται θαύματα για χάρη των σκληροκέφαλων Ιουδαίων και των ειδωλολατρών για να μην μπορεί να πει κάποιος στο τέλος ότι δεν δόθηκαν σημάδια από τους ουρανούς για επικύρωση αυτής της εντελώς νέας διδασκαλίας. Σε εκείνες τις μελλοντικές εποχές όμως οι άνθρωποι θα ενδιαφέρονται περισσότερο για την πλήρη αλήθεια και όχι τόσο πια για αποδεικτικά σημάδια και θαύματα.

IV/248-251 Συμβουλές προς τους αποστόλους σχετικά με τα θαύματα

Στα κεφάλαια IV/248-249 αναφέρονται οι συμβουλές του Κυρίου, ιδίως προς τον Μαθαήλ και τους πέντε συντρόφους του, για τον καλύτερο τρόπο διάδοσης της νέας διδασκαλίας χωρίς να εξαναγκάσουν ή να επέμβουν, κάνοντας θεαματικά θαύματα στον αυτοπροσδιορισμό των λαών. Αν κάποιος πολύ πρωτόγονος και απαίδευτος ακόμη λαός δεν κατανοούν την αλήθεια, που πάντα πρέπει να μιλά από μόνη της, κι αν δεν την καταλαβαίνουν ούτε μετά από ανάλογες εξηγήσεις, μπορεί να γίνει ένα μέτριας έκτασης θαύμα, που πάντα πρέπει όμως να έχει τον χαρακτήρα αγαθοεργίας και να φαίνεται ως επακόλουθο της πίστης εκείνου που δέχεται την αγαθοεργία. Τα πολύ θεαματικά σημεία και θαύματα θα επέβαλλαν στους ανθρώπους πίστη από φόβο και τρόμο και αυτό θα ήταν για τους ανθρώπους μία καταδίκη, από την οποία δύσκολα θα μπορούσαν να ξεφύγουν. Η τυφλή και φανατική πίστη, είτε στηρίζεται στην αλήθεια είτε σε κάτι ψεύτικο δεν έχει εσωτερική αξία για τη ζωή, ενώ είναι πολύ δύσκολο να οδηγήσει κανείς μακριά από αυτήν έναν λαό που την υιοθέτησε. Ο Κύριος προειδοποιεί γι' άλλη μια φορά με έμφαση: (249 |5) «Να είσαστε λοιπόν εξαιρετικά προσεκτικοί διαδίδοντας τη διδασκαλία Μου ώστε να μην την επιβάλετε σε κανένα. [6] Εκεί επομένως που τα λόγια σας αρκούν, να μην κάνετε θαύματα. [7] Τα ψεύτικα θαύματα των ιερέων (ειδωλολατρών, ψευδοπροφητών και Εσσαίων) πρέπει να εξηγούνται και να καθίστανται φανερά στους ανθρώπους [8] και μόνο μετά από αυτό μπορείτε κι εσείς να ευεργετήσετε με κάποιο θαύμα. Έτσι δεν θα αιχμαλωτίσετε καμία ανθρώπινη ψυχή παρά θα τις οδηγείτε ελεύθερα όπως, κάνει ένας καλός βοσκός με το κοπάδι του.»

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ 4,248

9. ΠΩΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ;

«...Το χάρισμα της θεραπείας αρρώστων ή πραγματοποίησης άλλων θαυμάτων δεν μπορεί να το διδαχτεί κανείς. Μπορεί όμως να το αποκτήσει, εφόσον ανοιχτεί απέναντι στο Φως και στη Δύναμη που εκπηγάζει απευθείας από την Πρωταρχική Πηγή Φωτός και Δύναμης. Αυτό γίνεται όταν ο άνθρωπος απευθύνεται απευθείας στον Θεό και Τον παρακαλεί γι' αυτό. Πρέπει να έχει συνάμα την ακλόνητη πίστη ότι μπορεί να λάβει άμεσα από τον Θεό Φως και Δύναμη και να θέλει με καρδιά γεμάτη αγάπη να αξιοποιήσει το χάρισμά του προκειμένου να ευλογηθούν εκείνα που δεν έχουν καθόλου Φως και Δύναμη».

Αρ. 5661

Μπέρτα Ντούντε
27-4-1953

«Πώς το αντιλαμβάνεσαι ότι η ψυχή σου έχει γίνει ένα με το αληθινά θεϊκό πνεύμα που έχει στο εσωτερικό της; Το αναλαμβάνεσαι πανεύκολα από μόνος σου, όταν δεν θα βλέπεις πια μέσα σου ούτε ίχνος από αλαζονεία, περιττή φιλοδοξία, δοξομανία, φθόνο, απληστία, μανία αυτοπροβολής, φιλαυτία. Αλλά αντί γι αυτά θα νιώθεις ζωντανά κι αληθινά ακόμη μεγαλύτερη αγάπη για το διπλανό σου και για τον

Θεό και θα σου δίνει αληθινή, εγκάρδια χαρά το να έχεις μοιράσει όλη σου την παρουσία σε περίπτωση ανάγκης σε αδέρφια σου που βρίσκονται σε πολύ δύσκολη κατάσταση. Όταν, μάλιστα, θα φτάσεις στο σημείο να στενοχωριέσαι ειλικρινά εάν δεν μπορείς να βοηθήσεις κάποιο φτωχό και όταν ο Θεός θα είναι τα πάντα για σένα ενώ η Γη με όλους της τους θησαυρούς ένα σκέτο τίποτα, τότε η ψυχή σου θα είναι ήδη απολύτως ένα με το Πνεύμα του Θεού στο εσωτερικό της. Τότε έχει αποκτήσει η ψυχή την τέλεια, αιώνια ζωή, είναι σοφή και επιπλέον έχει τη δύναμη να κάνει θαύματα μόνο με τη θέλησή της. εάν είναι αναγκαίο.

[6] Και ασφαλώς ο αληθινός θαυματουργός δεν κάνει ένα θαύμα για να αποσπάσει το θαυμασμό του χαζού και τυφλού κόσμου ή για να κερδίσει κάτι που μόνο για τον υλικό κόσμο έχει αξία. Αλλά το κάνει με σκοπό να δείξει στους συνανθρώπους του τον αληθινό δρόμο της ζωής, να τους δώσει θάρρος και εμπιστοσύνη στον αγώνα τους ενάντια στα κακά πάθη αυτού του κόσμου. Επιπλέον, το κάνει για να τους δείξει την αληθινή αιτία, την αξία και το σκοπό αυτής της ζωής, ώστε με αυτό τον τρόπο να τους φέρει από ένα πολύ σύντομο δρόμο εκεί όπου τους έχει προορίσει ο Θεός, δηλαδή στην αληθινή, την αιώνια ζωή και την υπέρτατη ευδαιμονία της».

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ V, 51

«Ο κόσμος θέλει να δει θαύματα και το μεγαλύτερο απ' όλα τα θαύματα δεν το βλέπει...

Γιατί δεν είναι ένα θαύμα ότι μπορείτε ν' ακούσετε τη Φωνή του Θεού, ότι Εγώ ο Ίδιο·; μιλάω μαζί σας όπως μιλάει ένας πατέρας με τα παιδιά του; Δεν είναι ένα θαύμα ότι Εγώ ο Ίδιος σας διαφωτίζω σχετικά με ερωτήματα που απασχολούν έναν σκεπτόμενο άνθρωπο και μόνος του δεν μπορεί να απαντήσει; Δεν είναι ένα θαύμα ότι εσείς οι ίδιοι φέρετε μέσα σας το Μέγα Δάσκαλο, ο οποίος σας διδάσκει την αγνότατη Αλήθεια και σας δίνει τη Γνώση; Εσείς που αναζητάτε τον Θεό κάπου απόμακρα δεν θα συλλάβετε ποτέ αυτό το θαύμα και επομένως ούτε θα μπορέσετε να πιστέψετε. Γιατί αφού δεν Με αφήνετε να ενεργήσω μέσα σας ούτε Εγώ μπορώ να σας δώσω τη δυνατότητα να Με αναγνωρίσετε.

Το περιεχόμενο αυτών που διοχετεύονται από τους Ουρανούς στη Γη αποτελεί ένα οφθαλμοφανέστερο θαύμα από οποιοδήποτε υπερφυσικό γεγονός που θέλουν να βιώσουν οι άνθρωποι για να 'χουν «την απόδειξη ότι υπάρχει Θεός».

Να ξέρετε ότι όταν ακούτε τη Φωνή Μου είμαι Εγώ ο Ίδιος παρών και ότι αυτή η παρουσία Μου είναι αληθινά το πιο μεγάλο θαύμα, το οποίο όμως μόνο πολύ λίγοι πιστεύουν ή βιώνουν συνειδητά.

Γιατί ο κόσμος θέλει να βλέπει και να θαυμάζει, αντί να ακούει σιωπηλά και να ευγνωμονεί για κάθε αποκάλυψη, όσο μυστική κι αν είναι. Αλλά αυτό σημαίνει η παροχή του Λόγου Μου από τα ουράνια για τους ανθρώπους...

Αρ. 4665

11-6-49

ΓΙΑΤΙ ΖΟΥΜΕ ΤΕΛΙΚΑ; Hapocalypshsimera.gr

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΕΣ ΠΑΝΕ ΧΕΡΙ – ΧΕΡΙ ΜΕ ΤΗ ΘΑΥΜΑΤΟΜΑΝΙΑ*

Προλήψεις και δεισιδαιμονίες συναντάμε παγκόσμια, από την αχυροκαλύβα της Αφρικής ως το penthouse της Ν. Υόρκης. Σύμφωνα με το Μητροπολίτη Αχελώου κ. Ευθύμιο, πρόκειται για λαϊκές κυρίως αντιλήψεις που αποδίδουν καλή ή κακή σημασία σε διάφορα φαινόμενα (π.χ. μαύρη γάτα στο δρόμο) ή αντικείμενα (π.χ. γούρια) ή αριθμούς και ημέρες (Τρίτη 13, Πρωτοχρονιά: δίσεκτη χρονιά κ.τ.ό.)

Οι δεισιδαιμονίες αφορούν περισσότερο το φόβο μπροστά σε απειλητικά φυσικά φαινόμενα ή καταστάσεις (π.χ. ότι μία ασθένεια όπως ο καρκίνος είναι κολλητική ή ότι ένας λαός δεν προσβάλλεται από κάποιον ιό ή θρησκευτικές εικόνες που κλαίει όταν πλησιάζει ένα κακό) ή και πρόσωπα (ο Σαββατογεννημένος, καμπούρης ή και ο αλμπίνος στην Αφρική, οι άνθρωποι με σμιχτά φρύδια κλπ.) Τόσο οι προλήψεις όσο και οι δεισιδαιμονίες είναι πανάρχαιες και αποτελούν επιβιώσεις από παγανιστικές, πανθειστικές και ανιμιστικές αντιλήψεις. Πάντως ο Μητροπολίτης Αχελώου συμπεραίνει: «Ο Χριστιανισμός, σαν αποκαλυμμένη Αρνήθεια, ελευθερώνει τον άνθρωπο απ' τα απομεινάρια αυτά της Πρωτόγονης ζωής».

Είναι όμως έτσι;

Τα πιο πολλά όντως είναι γνωστά, φαιδρά μεν αλλά καταδικαστέα επίσης, κι από την εκκλησία, όπως τα ματάκια, τα σκόρδα, τα νεροκρέμμυδα, τα ρόδια, τα πέταλα, τα μαγιάτικα στεφάνια κ.τ.ό.

Αλλά ο προαναφερθείς εκκλησιαστικός ηγέτης καταλήγοντας προσκαλεί τους χριστιανούς με αυτά τα λόγια: «Το δικό μας «γούρι» ας είναι ο Τίμιος Σταυρός, ο αγιασμός, το λάδι ευχελαίου ή προσκυνημάτων, το καντήλι, το θυμιάτισμα κλπ.» Επίσης οι εκκλησίες έχουν αφιερώσει τη Δευτέρα στους αγγέλους, την Τρίτη στον Ιωάννη τον Πρόδρομο κ.ο.κ. Την ημέρα του αγίου Νικολάου γιορτάζουν οι ναυτικοί, της αγίας Βαρβάρας η αεροπορία, του αγίου Βαλεντίνου οι ερωτευμένοι κλπ. Δες και δεν είναι όλοι κι όλα στα χέρια του Θεού)...

ΑΓΙΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΛΑΤΡΕΙΑΣ

Ο καθημερινός βίος των πιστών λαϊκών συνοδεύεται από πράξεις και σύμβολα που δηλώνουν και ενισχύουν την πίστη, ούτως ώστε ο χριστιανός να μένει συνδεδεμένος με την εκκλησία σε όλες τις στιγμές της ζωής του. Κάθε τελετουργική πράξη και κάθε αντικείμενο προσφέρονται γι' αυτό. Για παράδειγμα από την καθολική εκκλησία αναγνωρίζονται επίσημα τα παρακάτω:

- τα λείψανα των αγίων
- οι σταυροί και το σημάδι του σταυρού
- θαυματουργικά μενταγιόν φυλαχτά
- το άναμμα κεριών
- το αγίασμα

* ΜΑΓΕΙΑ – «ΘΑΥΜΑΤΑ» - ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ – ΑΛΧΗΜΕΙΑ sygchronoi-profit.es.gr

- η στάχτη στο μέτωπο
- ο εξορκισμός
- εικόνες και αγάλματα αγίων
- ο κτύπος της καμπάνας
- αγιασμένα βάγια
- επάλειψη με αγιασμένο έλαιο
- εορτές και αργίες
- ο αγιασμός ενός νέου αυτοκινήτου

Η ορθόδοξη εκκλησία ως αγιαστικές πράξεις εννοεί ενέργειες, με τις οποίες μεταδίδεται η θεία χάρη και ευλογία σε πιστούς και σε υλικά στοιχεία. Οι αγιαστικές πράξεις για τους πιστούς είναι:

- η προσευχή
- η ευχή του ιερέα
- η ευλογία, ευχή μέσω της οποίας μεταδίδεται η θεία χάρη σε πιστούς ή σε υλικά πράγματα
- οι ευχές κατά τη λοχεία
- η ακολουθία
- ο εξορκισμός
- η χειροθεσία
- η κηδεία

Επίσης υπάρχουν Αγιαστικές Πράξεις για τα υλικά στοιχεία:

- Μικρός Αγιασμός
- Μεγάλος Αγιασμός
- Ευλογία των καρπών της γης
- Ευχές για την αποτροπή κακών
- Ευχές για ειδικές περιπτώσεις
- Ευχές για τους εχθρούς

Ο Μικρός Αγιασμός είναι η Ακολουθία, με την οποία μεταδίδεται η ευλογία του Θεού στο νερό. Η ευλογία του Θεού μεταδίδεται με τον τίμιο Σταυρό που εμβαπτίζεται μέσα στο νερό. Με τον τρόπο αυτό, το φυσικό στοιχείο του νερού γίνεται αγωγός της θείας χάρης που καθαρίζει τόσο το ίδιο το νερό όσο και τους πιστούς που το πίνουν ή ραντίζονται με αυτό. Με ραντισμό δι' αγιασμού μεταδίδεται η ευλογία του Θεού στον ευρύτερο χώρο όπως λ.χ. σε σπίτια, καταστήματα, γραφεία, εργοστάσια, σχολεία, μέσα μεταφοράς (πλοία, αυτοκίνητα, αεροπλάνα) κλπ.

Ο Μεγάλος Αγιασμός είναι η Ακολουθία της Εκκλησίας που μεταδίδει την ευλογία του Θεού στο νερό του Βαπτίσματος. Η ίδια Ακολουθία γίνεται των Θεοφανείων.

Η Εκκλησία, με ειδικές Ευχές, ευλογεί τις καλλιέργειες, τα ζώα, τα ιερά σκεύη (εικόνες, άμφια) κλπ.

«Είμαι χριστιανός ορθόδοξος»

Επίσης πολλά θρησκευτικά έθιμα ταυτίζονται με μαγικά μέσα σωτηρίας, στα οποία επιβιώνουν πρακτικές μαγείας της ειδωλολατρίας. Τέτοια διαδεδομένα μαγικά μέσα είναι το ξεμάτιασμα, τα «ματάκια», τα φυλαχτά, τα κομποσχοίνια, τα τάματα, τα προσκυνήματα, τα εικονοστάσια, τα ευλογημένα στυλό για τις εξετάσεις κ.ά.

Είναι πολλαπλά ιστορικά αποδεδειγμένο ότι προλήψεις και δεισιδαιμονίες επιβίωσαν επειδή ο Χριστιανισμός τις αφομοίωσε αλλάζοντας τους απλώς όνομα και προσανατολισμό.

Ξόρκια, φυλαχτά, μαντζούνια, λιβάνι και μυριστικά για τη βασκανία, μαγικές πέτρες με χαραγμένους επάνω τους σταυρούς, πεντάλφα αλλά και μυθικούς ήρωες (ο Περσέας, π.χ. θεράπευε την ποδάγρα) και άλλα σύμβολα κατά των δυνάμεων του κακού χρησιμοποιούσαν οι πρώτοι χριστιανοί για να αποδιώξουν τους δαίμονες που πίστευαν ότι τους κατέτρεχαν. Για όλα τα κακά και τις αρρώστιες υπήρχε το αντίδοτο. Ο γαλακτίτης γιάτρευε τις πληγές, ο γαγάτης βοηθούσε στον τοκετό, η ρίζα της παιωνίας έσωζε από την επιληψία, μικρά χάλκινα κουδούνια προστάτευαν τα παιδιά από τα κακά πνεύματα και ο μαγνήτης «τραβούσε τους πόνους των αρθρικών. Τα ειδωλολατρικά έθιμα της ύστερης αρχαιότητας δεν απορρίφθηκαν αμέσως από τους πρώτους χριστιανούς. Πέρασαν στη νέα θρησκεία, στην αρχή ακατέργαστα και με τον χρόνο διαμορφώθηκαν και εντάχθηκαν στους ιερούς κανόνες της νέας πίστης, άλλα περισσότερο και άλλα λιγότερο. Και παρ' όλο που η Σύνοδος της Λαοδικείας προειδοποιούσε ότι θα αφορίζε όσους ιερείς γίνονταν μάγοι, αστρολόγοι, μαθηματικοί ή κατασκεύαζαν φυλαχτά, ο φόβος ήταν τόσο βαθιά ριζωμένος στις ψυχές των πιστών ώστε τελικά οι ειδωλολατρικές καταβολές... εκχριστιανίστηκαν.

(Μαγανείες και ξόρκια στο Βυζάντιο)

Έτσι ειδωλολατρικές γιορτές μετονομάστηκαν σε χριστιανικές, αρχαία έθιμα, προσκυνήματα, ήρωες κ.ά. υιοθετήθηκαν μεταλλαγμένα, γεγονός που έχουν τεκμηριώσει ιστοριογράφοι, θρησκευτολόγοι, λαογράφοι και άλλοι ερευνητές. Αυτοί όλοι διαπιστώνουν ότι πίσω απ' αυτό κρύβεται το ερώτημα που «έκαιγε» ανέκαθεν τον άνθρωπο: πώς μπορεί να εκμεταλλευτεί προς όφελος του εξωανθρώπινες δυνάμεις; Πώς μπορεί να συνδεθεί με υπερφυσικές δυνάμεις για ν' αποκτήσει υπεράνθρωπη ενέργεια κι εξουσία και να ελέγξει το άγνωστο, τη μοίρα; Πώς θα γίνει σε τελευταία ανάλυση παντοδύναμος, «θεός»; .

Σύμφωνα με τους ερευνητές, ο άνθρωπος πιστεύει ότι θα βρει την πρόσβαση σε υπερφυσικές δυνάμεις

1. με τη μεσολάβηση αντικειμένων, όπως:

α) Τα λείψανα

Τα θαύματα που έκαναν οι άγιοι συνεχίστηκαν και μετά την αποδήμησή τους, συνεπώς θα πρέπει να κατέχουν θαυματουργική δύναμη και τα σκηνώματά τους ή τα ρούχα τους. Επειδή δεν μπορούσε ο καθένας όμως να πάει προσκυνητής στους τάφους τους, ήρθαν τα λείψανα σ' αυτόν. Υπήρξαν ακόμη και ιερείς που επιδόθηκαν

σε προσοδοφόρα προσκυνήματα και στο εμπόριο με λείψανα. Μάλιστα ένας ονόματι Φέλιξ, για να προμηθέψει τη νεοσυσταθείσα εκκλησία της Σαξωνίας, λέγεται ότι έκλεψε τα οστά του αγίου Σεβερίου από τη Ραβέννα. Ακόμη και σήμερα δεν κτίζεται καθολική εκκλησία χωρίς να εντοιχιστούν λείψανα. Περίπου είκοσι «άγιοι τόποι» στον κόσμο διεκδίκησαν εξάλλου την τιμή να έχουν στην κατοχή τους το μανδύα που φορούσε ο Ιησούς στο σταυρό.

Αλλά και στο χώρο εκτός Χριστιανισμού τα λείψανα είναι πολυπληθή και δημοφιλή. Για παράδειγμα αμέτρητα βουδικά δόντια και οστά εκτίθενται για προσκύνημα όχι μόνο στην Ασία αλλά και στη μοντέρνα Ευρώπη...

Πάντως η μουμιοποίηση ενός σκηνώματος δεν συνιστά απόδειξη αγίου βίου. Αντίθετα, η διατήρηση του υλικού σώματος παραπέμπει στο γνωστό Άρχοντα του Κόσμου και της ύλης... Επιπλέον μπορεί να έχει απλά φυσικά αίτια, σύμφωνα και με την εγκυκλοπαίδεια ΔΟΜΗ:

Μουμιοποίηση (Αρχαιολ.-Εθνολ.) Τεχνική που αποβλέπει στη συντήρηση του σώματος ενός νεκρού, η οποία έχει χρησιμοποιηθεί από πολλούς λαούς, αρχαίους και σύγχρονους. Η διαδικασία της μ. μπορεί να συντελεστεί με πολλούς τρόπους, όπως με τη θερμότητα (αποξήρανση του πτώματος με τον καπνό ή την έκθεση στον ήλιο), με το έντονο ψύχος ή με χημικές μεθόδους (ταρίχευση).

Μουμιοποιημένο σώμα άντρα ηλικίας 25-30 ετών, που χρονολογείται στον 4^ο αι. και βρέθηκε στην πόλη Τρμπιντ της Ιορδανίας (φωτ. ΑΠΕ)

Η μούμια του Βιετναμέζου μοναχού Βου Κχακ Μινχ, που έζησε τον 17^ο αι., αποτελεί σπάνια περίπτωση μουμιοποίησης, καθώς διατηρεί ζωτικά εσωτερικά όργανα, όπως καρδιά, συκώτι και εγκέφαλο (φωτ. ΑΠΕ)

Ένα είδος μπορεί να τελεστεί και στη φύση, εφόσον το πτώμα βρεθεί σε μέρη που από τη σύστασή τους (χώροι στεγνοί και καλά αεριζόμενοι, στεγνά και πορώδη εδάφη) ευνοούν την εξάτμιση των υγρών του οργανισμού και εμποδίζουν την ανάπτυξη μικροοργανισμών που προκαλούν την αποσύνθεση. Τυπική περίπτωση ακούσιας μ. συνιστούν τα ιστορικά λείψανα που ανακαλύφθηκαν το 1969 κοντά στο Σανταντέρ της Ισπανίας, σε αμμόδη τάφο της ανώτερης παλαιολιθικής εποχής.

β) Τα Φυλακτά

Τα φυλακτά μπορεί να είναι είτε γενικής χρήσης, όπως το ματόχαντρο ή το κέρατο ή η εικονίτσα του αγίου, είτε προσωπικής νοσηματοδότησης, όπως το δαχτυλίδι ή το σταυρουδάκι - κειμήλιο από τους παππούδες. Σε όχι τόσο περασμένες εποχές ήταν επίσης συχνά και δόντια, τρίχες, οστά, κομματάκια από λείψανα κ.ά. ή σφραγίδες που παρίσταναν μ.ά. αστρολογικά μοτίβα.

Οι πατέρες της Εκκλησίας καταδίκασαν με έμφαση τις δεισδαιμονικές πρακτικές. Κανένα κήρυγμα, όμως, ούτε ακόμη και η περιστασιακή επιβολή ποινών από τις κοσμικές και θρησκευτικές αρχές (σύνοδος της Λαοδικείας) δεν φαίνεται να περιόρισε τη χρήση των φυλακτών.

(Η μαγεία στο Βυζάντιο - archive.gr)

Νομιμοποιούμενες μ' αυτόν τον τρόπο πολλές παραδοσιακές, μη χριστιανικές πρακτικές ασκούνταν όλο και περισσότερο. Η προσφυγή σε μάγους-θεραπευτές γινόταν όλο και μεγαλύτερη, ώσπου άρχισε ξανά μια πολεμική εναντίον τους με εντεινόμενες απαγορεύσεις, όσο αυξανόταν η δύναμη της Εκκλησίας. Οι «μάγοι» - για να μπορούν τότε να ασκούν το έργο τους όσο το δυνατόν ανενόχλητοι και να μην επισύρουν στο πρόσωπό τους τις προβλεπόμενες για τις πράξεις τους ποινές-ανακάτευαν στις τεχνικές τους χριστιανικά στοιχεία. Έτσι έχουμε τη δημιουργία μιας πληθώρας φυλακτών και «θαυματουργών» αντικειμένων που είναι ανάμικτα με παγανιστικά και χριστιανικά σύμβολα. Σφοδρή πολεμική εναντίον αυτών των ενδιάμεσων λύσεων άσκησε ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος. Η σύγχυση όμως που αυτές επέφεραν και η ένταση με την οποία εντυπώθηκαν στις συνειδήσεις των αν-

θρώπων, τις καθιστούν ζωντανές -τουλάχιστον ορισμένες απ' αυτές- ακόμη και σήμερα.

(ΜΑΓΕΙΑ, Αρχέτυπο)

Στην καθολική Σικελία, φυλακτήριο μίας ολόκληρης πύλης, της Μεσσίνας, ήταν η υποτιθέμενη επιστολή της Παναγίας προς το χριστεπώνυμο πλήρωμα...

Εκτός αυτού στο Internet βρίσκει κανείς μία παγκόσμια προσφορά σε γούρια, φυλακτά, ξόρκια, αφίσες, αγαλματίδια θεοτήτων, ημιπολύτιμες πέτρες, μαγικά αντικείμενα όπως κρυστάλλινες πυραμίδες, εκκρεμές κ.ο.κ. Βεβαίως δεν λείπουν και οι πάσης φύσεως μάγοι, θεραπευτές και εξισορροπιστές ενέργειας που προσφέρουν τις υπηρεσίες τους.

Ειδική μνεία αξίζει όντως· στη βασκανία, που μπορεί να οφείλεται σε φθόνο αλλά και σε θαυμασμό. Ο φόβος για το κακό μάτι και τη βασκανία είναι αρχαιόθεν διαδεδομένος σε όλους τους λαούς. Όχι μόνο ματόχαντρα, μα και πολύτιμες πέτρες και βότανα προσφέρουν μία τέτοια προστασία ή «το φτύσιμο στον κόρφο» ή το σημείο του σταυρού, ιδίως στο κατώφλι του σπιτιού με τη λαμπάδα της Ανάστασης. Εννοείται ότι χάρη στην αυθυποβολή τα φυλακτά μπορεί να έχουν όντως αποτελέσματα σε θεραπεία, αποτροπή ατυχήματος κλπ.

Η πίστη στη βασκανία είναι άλλη μία επίμονη επιβίωση ειδωλολατρικών αντιλήψεων, την οποία πάντως αναγνωρίζει και αντιμετωπίζει με ειδικές ευχές και η εκκλησία. Από την άλλη πλευρά ωστόσο η ορθόδοξη εκκλησία θεωρεί θανάσιμη αμαρτία το ξεμάτιασμα που γίνεται από ξεματιάστρες. Όσοι είναι ματιασμένοι αλλά δεν μπορούν να πάνε σε ιερέα, σ' αυτούς η Εκκλησία συνιστά να πουν προσευχές κι Απολυτίκια, να διαβάσουν περικοπές απ' τα Ευαγγέλια σχετικές με τη βασκανία και τη συκοφαντία, και ν' αλειφθούν στο μέτωπο με λάδι από καντήλι ή ευχέλαιο. Εκτός αυτού υπάρχουν ευχές αγίων που προστατεύουν ειδικά την περιουσία, τη σοδειά και τα ζώα των πιστών.

Ιδιαίτερα τρωτοί στη βασκανία θεωρούνται οι νεόνυμφοι, τα παιδιά και οι λεχώνες. Μάλιστα πιστεύεται ότι μέχρι να σαραντίσει το βρέφος, μητέρα και νεογέννητο κινδυνεύουν ακόμη και να πεθάνουν. Γι' αυτό το λόγο η εκκλησία προσφέρει επίσης ειδικές ευχές. Εδώ ας σημειωθεί ότι η βασκανία, μαζί με άλλες μορφές μαγείας, ήταν μία κατηγορία σε βάρος των υποτιθέμενων μαγισσών της Ιεράς Εξέτασης.

γ) Τάλισμαν (γούρι)

Στην πραγματικότητα το τάλισμαν αποτελεί παραφθορά της ελληνικής λέξης τέλεσμα, δηλ. ένα αφιέρωμα ή ένα αντικείμενο που χρησιμοποιούταν σε τελετές (ή το στοιχείο, το φάντασμα για τους Βυζαντινούς) Το τάλισμαν σήμερα είναι το γούρι, δεν είναι δηλαδή αποτροπαϊκό όπως το φυλακτό, αντίθετα θέλει να ελκύσει την καλή μοίρα. Όμως μπορεί να είναι επίσης ένας συνδυασμός και των δύο. Ο σκαραβαίος για

τους Αιγύπτιους, το πέταλο για τους Γερμανούς, τα διάφορα μασκότ ανωνύμων και επωνύμων, το νόμισμα, στη βασιλόπιτα, το σουβενίρ από κάποια ιδιαίτερη περίπτωση κ.ο.κ. Σύμφωνα με τις εφημερίδες της εποχής, μετά τις συναυλίες των Beatles νεολαίοι σκούπιζαν με το μαντήλι τους τα καθίσματα των Σκαθαριών για να πάρουν κάτι από την αύρα τους και παρόμοια παραδείγματα υπάρχουν άπειρα, από τα είδωλα της ψυχαγωγίας, του ποδοσφαίρου κλπ. Άλλωστε και στις καθολικές Φιλιππίνες, οι ενθουσιώδεις πιστοί τρίβουν τα μαντήλια τους πάνω στο άγαλμα της Παναγίας για να πάρουν την ευλογία της μαζί τους... και ν' απαλλαγούν από το καθαρτήριο...

Γεγονός είναι ότι η χρήση και η εξάρτηση από το τάλισμαν μπορεί να πάρει χαρακτηριστικά ψύχωσης. Σε παλαιότερες εποχές χρησιμοποιούνταν συστατικά στα φυλακτά και γούρια που σήμερα μας αηδιάζουν. Αλλά και σήμερα ακόμη είναι γνωστό ότι τα κόπρανα του τωρινού Δαλάι-Λάμα προσφέρονται με μορφή χαπιών στους πιστούς του. (βλ. το κεφ. για το Θιβητικό Βουδισμό στις ΠΑΓΚΟΣΜΙΕΣ ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΡΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥΣ στο αποκάλυψησήμερα-gr)

Ο Ιησούς μ' έναν προληπτικό Ιουδαίο

Στο «Μεγάλο Ευαγγέλιο του Ιωάννη» 8,215 ο Κύριος κατακεραυνώνει προλήψεις και δεισιδαιμονίες της εποχής του, που όμως κατ' αναλογία ισχύουν και σήμερα:

«Ο οικοδεσπότης Μού απηύθυνε το λόγο: «Υψιστε Κύριε και Διδάσκαλε, δεν θέλεις να έρθεις και στο σπίτι μου, ώστε να ευλογηθεί από το πάτημα των ευλογημένων ποδιών Σου»;

Εγώ του απάντησα: «Άκουσέ Με καλά, εσύ που έχεις τέτοια καλή γνώμη για τα πόδια Μου: τα πατήματά Μου δεν πρόκειται ν' αφήσουν καμία ευλογία στο σπιτικό σου. Αλλά εάν μαζί με τους δικούς σου ζεις και ενεργείς σύμφωνα με το θέλημά Μου, αυτό θα είναι η αληθινή μόνιμη ευλογία για όλο το σπιτικό σου! Τέτοια πράγματα τα πίστευαν και τα πιστεύουν ακόμη εκείνοι που είναι όμηροι σε κάθε λογής σκοταδιστική δεισιδαιμονία, που καθαυτή είναι νεκρή χωρίς καμία δύναμη να δώσει ζωή. Σε τι μπορούν, να ωφελήσουν ορισμένα σημάδια, λείψανα, λίθοι, αριθμοί, η νέα σελήνη και τα ζώδια: Όχι μόνο δεν ωφελούν, παρά βλάπτουν μόνο την ψυχή και επιπλέον μέσω της ψυχής και το σώμα! Έτσι και τα πατήματα από τα σωματικά πόδια Μου δεν μπορούν να ωφελήσουν ούτε αυτόν εδώ τον τόπο ούτε ένα σπίτι. Αλλά όλους σας σας ωφελεί το γεγονός ότι ήρθα εδώ σας φανέρωσα τη βούλησή Μου και σας έδειξα τους δρόμους στους οποίους χρειάζεται να πορεύεστε, προκειμένου να φτάσετε στην αιώνια ζωή.

Ασφαλώς σε πετρώματα, μέταλλα, βότανα, ρίζες και καρπούς, εμπεριέχεται μία θεραπευτική δύναμη γι' αρκετές σωματικές παθήσεις· μα κανείς πρέπει να τη γνωρίζει σωστά και να ξέρει να την αξιοποιήσει με βάση τη λογική για ορισμένες αρρώστιες. Αλλά όποιος χρησιμοποιεί τέτοια γιατρικά σαν να ήταν μαγικά μέσα, αμαρτάνει κακοποιώντας τη λογική και ενάντια στη σοφή τάξη του Θεού».

Για κάθε μορφή λαθεμένης «λατρείας» υπαγόρευε ο Κύριος στον Γ. Λόρμπερ το 1847 στο έργο του ΓΗ ΚΑΙ ΣΕΛΗΝΗ:

«...Στην ίδια κατηγορία ανήκουν επίσης εκείνοι οι ψευδοπροφήτες οι οποίοι κηρύττουν στους απλοϊκούς ανθρώπους με μεγάλη σοβαρότητα, λέγοντας τους να πάνε σε αυτό ή εκείνο το μέρος για να προσκυνήσουν την τάδε ιερή εικόνα! Χωρίς βέβαια να παραμελήσουν και μία το κατά δύναμη πλούσια προσφορά, ώστε μέσω της τάδε θαυματουργής εικόνας να τους δοθεί έλεος και να τους συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους!

Σχετικά με αυτό το θέμα σας δηλώνω, ότι γι' αυτούς τους ψευδοπροφήτες θα έρθει ο καιρός που θα τους ανταποδοθεί ο μισθός που αξίζουν. Γιατί όλοι αυτοί δεν γνωρίζουν, και ούτε επιθυμούν να το γνωρίσουν, ότι τον Θεό πρέπει κανείς να τον λατρεύει «εν πνεύματι και εν αλήθεια». Όλοι αυτοί όσοι διδάσκουν παρόμοια πράγματα, στρέφοντας τη συνείδηση του λαού προς την ειδωλολατρεία, είναι αντίχριστοι και ψευδοπροφήτες και δολοφονούν το λαό πνευματικά. Γι' αυτό το λόγο θα ήταν καλύτερα να μην επισκέπτεσθε τέτοιους χώρους που είναι μολυσμένοι από τη μεταδοτική ασθένεια της λανθασμένης πνευματικότητας.

Μην πιστεύετε ότι εκεί θα ήταν δυνατόν να βρει κανείς κάποια βοήθεια. Γιατί ο μόνος που μπορεί να βοηθήσει είμαι Εγώ, ο οποίος είμαι προαιώνιος εχθρός κάθε είδους ειδωλολατρείας. Πέστε μου τότε, με ποια δικαιολογία θα χάριζα μια θαυματουργή δύναμη σε μια ξύλινη εικόνα; Αν ήθελα να χαρίσω μια θαυματουργή δύναμη, θα την χάριζα σε κάποιον σωστό άνθρωπο και όχι σε μια σκαλιστή εικόνα.

Η χριστιανική εικονολατρεία αποτελεί μια ειδωλολατρεία η οποία είναι ακόμη απεχθέστερη από ό,τι η ειδωλολατρεία των παλαιών παγανιστών, γιατί εκείνοι δεν γνώριζαν τον αληθινό Θεό. Μια εσωτερική παρόρμηση για ένα ανώτερο Όν τους έσπρωξε να φτιάχνουν τέτοια κατασκευάσματα. Αλλά η τωρινή ανθρωπότητα γνωρίζει τον Θεό και ξέρει ότι Αυτός είναι ο μοναδικός Κύριος, ωστόσο όμως προσκυνά τα σκαλιστά και τις ζωγραφιές. Αυτό το είδος ανθρώπων είναι όμοιο με το μεγαλύτερο εχθρό του Θεού, ο οποίος επίσης γνωρίζει τον Θεό πολύ καλά, όμως αντί να Τον αγαπά και να προσεύχεται σ' Αυτόν, Τον περιφρονεί και Τον εχθρεύεται.

Όσον αφορά τους ανόητους, αυτοί συγχωρούνται λόγω ανοησίας. Το αντίθετο όμως ισχύει για εκείνους οι οποίοι έχουν φως και είναι βλέποντες, αλλά δεν θέλουν να βλέπουν και γι' αυτό σβήνουν το φως».

(13 Απριλίου 1847)

Ο Παράκελσος, ένας άνθρωπος του Θεού

Ευτυχώς πάντοτε υπήρχαν και φωτισμένα άτομα που αντιτίθενται στη δεισιδαιμονία και στην εκκλησιαστική η θρησκευτική μαγεία. Ένα τέτοιο άτομο ήταν και ο Παράκελσος.

Παράκελσος ήταν το παρωνύμιο του Γερμανοελβετού γιατρού, φιλόσοφου και αλχημιστή Τεοφράστους Μπόμπαστ φον Χοενχάιμ (1493-1541). Άποροι και άρρωστοι (μεταξύ αυτών και ο Έρασμος) τον λάτρευαν λόγω της μεγαλοψυχίας του.

Η φιλοσοφία του ήταν: «Ο γιατρός έρχεται από τον Θεό και το υπόβαθρο κάθε φαρμάκου είναι η αγάπη»!

Γνωστός είναι κυρίως ως γιατρός, ενώ λιγότερο γνωστή είναι η ελευθερόφρονη θρησκευτική τοποθέτησή του. Αυτή η πλευρά του διαφαίνεται μέσα από γραπτά του, τα οποία επικεντρώνονται πάνω στη γνώση περί Θεού, φύσης και ανθρώπου, κυρίως σε αλχημιστικό και αστρολογικό ύφος, όντως ήταν πνευματικό τέκνο της εποχής του, πράγμα που αντικαθρεφτίζεται στη νοοτροπία του και στη χρήση αλχημιστικών συμβόλων.

Πάντως, όπως όλοι οι εμπνευσμένοι, θεωρούσε την αυθεντική αλχημεία ως το μυστικιστικό δρόμο της μεταμόρφωσης του παλαιού Αδάμ, του άλματος από το ζωικό άνθρωπο στον θεϊκό. Γι' αυτό τα περισσότερα βιβλία του βρίθουν συμβόλων από τη γλώσσα των αντιστοιχιών, πράγμα που παράβλεψαν πολλοί σχολιαστές του που τα πήραν κατά γράμμα, με αποτέλεσμα αληθινά παράλογες ερμηνείες.

Εκτός αυτού ο Π. ήταν αναγκασμένος να χρησιμοποιεί την ιδιωματική γλώσσα των μυστικών ταγμάτων, προκειμένου ν' αποφύγει την κατηγορία της «συνεργίας με το διάβολο», η οποία την εποχή εκείνη σήμαινε τον αναπόφευκτο θάνατο στην πυρά. Έτσι κι αλλιώς η σχέση του με την εξωτερική εκκλησία ήταν τεταμένη, καθώς ο κλήρος δεν τον συγχώρησε ποτέ για δηλώσεις του όπως η παρακάτω: «Κάντε ό,τι θέλετε! Εάν δεν μπορεί να σας παρακινήσει ο Χριστός, πώς μπορεί να σας παρακινήσουν τα γραφόμενα μου, που ούτε θέλετε να τα διαβάσετε. Κατά συνέπεια μέσα σας είναι ο διάβολος κι όχι το Άγιο Πνεύμα, όπως ψευδώς ισχυρίζεστε. Είσαστε όπως οι παπάδες με τους αγίους τους, για τους οποίους ισχυρίζονται ότι πρέπει να είναι όλοι τους στον παράδεισο, ακόμη κι αν είναι στην κόλαση»!

Επιπλέον, στο *De septem punctis idolatriae christianae*, απαρίθμησε επτά σημεία ειδωλολατρικής πρακτικής στη χριστιανική εκκλησία:

«Το πρώτο είναι ο άχρηστος εκκλησιασμός. Είναι μάταιη η καθημερινή επίσκεψη στην εκκλησία και η γονυκλισία... Η εκκλησία είναι ένας τοίχος, η αληθινή Εκκλησία είναι μέσα στο πνεύμα, η λανθασμένη μέσα σε τοίχους.

Το άλλο σημείο αφορά στην προσευχή σε πετρόκτιστες εκκλησίες, που είναι ειδωλολατρία σκέτη. Μόνο τα έργα, που είναι απόρροια της πίστης, ωφελούν.

Το τρίτο σημείο είναι οι τελετές των πέτρινων εκκλησιών που δεν είναι άλλο από χορός, ευωχία και πανήγυρις του διαβόλου.

Το τέταρτο σημείο είναι ότι η νηστεία είναι έμπνευση του διαβόλου.

Το πέμπτο σημείο είναι ότι όλες οι ελεημοσύνες δεν οδηγούν στην αιώνια μακαριότητα. Η ελεημοσύνη που γίνεται με την εντολή των εντοχιζομένων στους θεσμούς τους εκκλησιών είναι από το διάβολο και άχρηστη γιατί οφείλει να βγαίνει αποκλειστικά από την αγάπη της «καθολικής» καρδιάς. Η ελεημοσύνη είναι καρπός που φυτρώνει από την αγάπη και όχι ο δρόμος για τον παράδεισο, γιατί ο παράδεισος δεν εξαγοράζεται. Καταραμένο να 'ναι το στόμα που λέει: να σου το ανταποδώσει ο Θεός!

Το έκτο σημείο είναι ότι προσκυνήματα. άφεση αμαρτιών, τάματα στους αγίους, είναι όλα άσκοπα και χωρίς κανένα όφελος. Αδελφότητες, μοναχικά τάγματα,

σταυροφόροι, είναι όλα εμπνεύσεις του διαβόλου.

Το έβδομο σημείο: οι ναοί, οι καμπάνες, οι εικόνες, τα μοναστήρια, οι βωμοί, οι άμβωνες, οι επιτάφιοι, είναι όλα έργα του διαβόλου 'και δεν περιλαμβάνονται στην Καινή Διαθήκη. Καμία εκκλησία δεν είναι η εσωτερική, η άλλη είναι μία απλή οικοδομή. Καμία αγία Τράπεζα, καμία ευλογία δεν έχει αξία: ο Θεός ευλόγησε όλη τη Γη».

Ας σημειωθεί ότι ο Π. τα έλεγε αυτά με βάση τη δική του επίγνωση, χωρίς να επηρεάζεται από οποιαδήποτε ομολογία, παραθρησκεία ή κοσμοθεωρία ούτε είχε κάποιο δάσκαλο ή ταγό. Ο ίδιος ο Θεός του είχε αναθέσει την αποστολή του (Β. Πόικερτ).

Πράγματι ο Π. πέτυχε την ανάβαση σε δυσθεώρητα πνευματικά ύψη, πολύ μακριά από τον παραλογισμό της δεισιδαιμονίας και της μανίας με τη μαγεία που χαρακτήριζε την εποχή του. Αυτό αποδεικνύουν οι υψιπετείς σκέψεις του - παρά τη δυσνόητη συχνά γλώσσα - και επίσης οι θαυμαστές θεραπείες του, που τον κόσμησαν με τη φήμη ενός γιατρού με θεοδώρητα χαρίσματα, γεγονός που προκάλεσε το φθόνο και τη μίση των συναδέλφων του. Έτσι όντας στο στόχαστρο τόσο της συντεχνίας των θεραπευτών όσο και της εκκλησίας, αναγκάστηκε να πλανιέται διωγμένος από τον έναν τόπο στον άλλο.

Ωστόσο αν και άπατρις, πλησίαζε όλο και περισσότερο στην αιώνια πατρίδα του Πνεύματος που του αποκάλυψε τη δράση του πέρα από τα όρια χώρου και χρόνου και του επέτρεψε να δει πνευματικά τη μελλοντική γενεά της ανθρωπότητας του Χρυσού Αιώνα στη νέα Γη. Έτσι αυτός ο σπουδαίος οραματιστής συμφωνεί με τον Γ. Μπέμε, τον Γ. Λόρμπερ και την Μπ. Ντούντε, όταν γράφει στο βιβλίο *De destructione regnorum et generatione*:

«Την εποχή της μεγάλης συγκομιδής θα την ακολουθήσει ο κόσμος του Χρυσού Αιώνα, θα υπάρχει ένας μοναδικός σωτήρας και βασιλεύς και κανένας άλλος έξω απ' αυτόν κι όλοι μας θα είμαστε ένα ποιμνιοστάσιο».

ΜΑΓΕΙΑ – «ΘΑΥΜΑΤΑ» - ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑ – ΑΛΧΗΜΕΙΑ
σύγχρονοιπροφήτες.gr

ΜΑΓΙΚΑ ΘΑΥΜΑΤΑ *

«Θα γίνετε όπως ο Θεός»!

Μωυσή Γένεση 3,5

«Εάν μία οντότητα που δεν είναι ακόμη τέλεια, είχε Φως

* Από τον Fritz Quade (1884 – 1944), χημικό, νομικό και ερευνητή της μεταφυσικής.

και Δύναμη πάνω από το επίπεδο της ωριμότητάς της, θα έκανε κατάχρηση και των δύο».

Μπέρτα Ντούντε

Υπάρχουν θαύματα που δεν προέρχονται από την προσευχή και την ικανοποίηση της παράκλησης, παρά στην πλειονότητά τους προέρχονται από μία ανίερη πηγή. Είναι αυτά που ονομάζουμε μικρά μαγικά θαύματα. Τις πιο πολλές φορές συνδέονται με την παρουσία φαντασμάτων αλλά και με μαγικές επικλήσεις που γίνονται σε πνευματιστικούς κύκλους και σε πειραματικές συγκεντρώσεις με μέντιουμ. Σύμφωνα με την άποψη της καθολικής εκκλησίας όλα ανεξαιρέτα οφείλονται σε δαιμονική δράση. Για να λάβουν δε χώρα χρειάζονται ορισμένες προϋποθέσεις.

Για να γίνουν μαγικά θαύματα πρέπει να υπάρχουν δυνάμεις· που παράγονται από τον οργανισμό ενός ζωντανού ανθρώπου, αλλά δεν τις διαθέτει ο καθένας. Εκείνοι που προσφέρουν εύκολα κι άφθονα τέτοιες δυνάμεις θεωρούνται φυσικά μέντιουμ (διάμεσα). Τέτοια διάμεσα μπορούν να είναι ακόμη και μικρά παιδιά. Τέτοιες δυνάμεις (οδική ή οδυλική ενέργεια, σ.τ.μ.) είναι δυνατό ν' αφαιρεθούν από το μέσο άνθρωπο όταν βρίσκεται σε κατάσταση υπερδιέγερσης ή επίσης όταν βρίσκεται σε βαθιά ύπωση ή όταν συμμετέχει σ' ένα πνευματιστικό κύκλο, όπου όλοι σχηματίζουν με τα χέρια τους μια αλυσίδα.

Οι φακίρηδες, οι γιόγκις, οι μεσαιωνικοί μάγοι και οι σύγχρονοι ασκούμενοι μάγοι που έχουν περάσει από μία αποκρυφιστική μαθητεία, μπορούν να ενεργοποιήσουν συνειδητά τέτοιες δυνάμεις από μόνοι τους. Απλώς εκφράζουν τη σχετική επιθυμία ή δίνουν μία εντολή για το τι πρέπει να γίνει στα πνεύματα, αλλά δεν έχουν καμία ιδέα για το πώς λειτουργεί ο μηχανισμός της εκτέλεσης του θαύματος, (σ.τ.μ.: βλέπε σχετικά στο έργο του Λόρμπερ!). Τα πνεύματα αυτά για παράδειγμα βρίσκονται μέσα στην πέτρα ή στο λουλούδι που μεταφέρθηκαν (apport) από μακριά για να παρουσιαστεί το θαύμα.

Λίγοι μόνο άνθρωποι έχουν την ικανότητα να καλέσουν σωστά τα πνεύματα του Νόμου, ούτως ώστε να ικανοποιήσουν την εντολή ή την επιθυμία τους.

Προφανώς υπάρχει ένας νόμος σύμφωνα με το σχέδιο του Θεού, ο οποίος αναγκάζει τα πνεύματα του Νόμου υπό ορισμένες συνθήκες να ικανοποιούν τέτοια αιτήματα. Έτσι από τη μία πλευρά πρέπει να ανταποκρίνονται σ' εκείνους που επιθυμούν το θαύμα στο όνομα του Θεού ή του Χριστού ως εντολοδόχοι του, από δε την άλλη πλευρά οφείλουν να ικανοποιούν εκείνους που ενεργούν και μιλούν ως εντολοδόχοι του Εωσφόρου. Στη δεύτερη περίπτωση πρόκειται δηλαδή για επίγειους μάγους που έχουν παρασυρθεί από δαίμονες ή για επίσης παραπλανημένα πνεύματα νεκρών που παραμένουν κοντά στη Γη, τα οποία συνδέονται με τα μέντιουμ ή και έμμεσα με τους συχνά αφελείς πειραματιζόμενους με τη μαγεία.

Στους Ισραηλίτες η μαγεία είχε απαγορευτεί δια του Μωυσή (Μωυσή Β' 17,5. Μωυσή Ε' 18,10). Ο δε Παύλος την χαρακτηρίζει έργο της σάρκας (Γαλάτες 5,20). Όμως στην επιστημονική εποχή μας έχουμε ξεχάσει ότι δεν αρμόζει στον άνθρωπο να εισχωρεί με τα θέλω και τις επιθυμίες του σε περιοχές που είναι αόρατες και γι' αυτό δεν υπόκεινται σε υπεύθυνο έλεγχο.

Η δράση σε αυτές τις περιοχές είναι έργο των ανώτερων πνευμάτων που δεν περιορίζονται από τα στενά πλαίσια των πέντε αισθήσεων, δηλαδή των αγγέλων και των πνευμάτων του Νόμου. Έτσι δρούσε επίσης το πρώτο πνευματικό ον, ο Εωσφόρος, όταν κυβερνούσε ακόμη κόσμους λαμπρότητας. Όμως αυτός έπεσε και μαζί του έπεσαν και τα θύματά του, τ' ανθρώπινα πνεύματα στους κόσμους του" ωστόσο στον υλικό αυτόν κόσμο, τουλάχιστον πάντως στον δικό μας πλανήτη, διατήρησε την εξουσία του. Του έχει απομείνει όμως μονάχα η δύναμη να ολοκληρώνει ό,τι αρχίζει ένας άνθρωπος που ασκεί το απαγορευμένο έργο μαγείας: να πραγματοποιεί την κατάρα κάποιου, να αναμοχλεύσει την εκδικητική οργή ώστε να κορυφώνεται σε έγκλημα εν βρασμό ψυχής, να υλοποιεί το «χρυσάφι» που ζήτησε ν' αποκτήσει δια της μαγείας κάποιος, να κάνει έναν να υποφέρει από το βάσανο που τον καταράστηκε να υποφέρει κάποιος άλλος.

Ο Εωσφόρος μπορεί να εκμεταλλευτεί ακόμη και μία επίμονη επιθυμία που γίνεται με φαινομενικά καλή πρόθεση, όπως για παράδειγμα την απαίτηση να θεραπευτεί ένα άρρωστο μέλος της οικογένειας, όταν γίνεται απαιτητικά με ισχυρογνωμοσύνη κι όχι με ταπεινότητα. Δεν είναι λίγοι οι θεραπευτές που ενώ περηφανεύονται για τη φιλανθρωπία τους και νιώθουν ότι υπηρετούν τη λευκή μαγεία, ωστόσο με το εγωιστικό πείσμα τους έχουν πιαστεί στα δίχτυα του διαβόλου.

Τα θαύματα, οι υλοποιήσεις, οι εμφανίσεις φαντασμάτων, η μεταφορά και η προσκόμιση αντικειμένων, οι θεραπείες, οι μετεωρίσεις κ.ο.κ. που πραγματοποιούνται με το όνομα του Εωσφόρου γενικά δεν φέρνουν ευλογία. Αντίθετα, όσοι τα επιζητούν, όπως και τα μέντιουμ μπορεί να βρεθούν σε μεγάλο κίνδυνο εξαιτίας της εμπλοκής τους με τις δαιμονικές δυνάμεις.

Πολλοί άνθρωποι δεν ξέρουν ότι μόνο με το όνομα του Θεού ή του Χριστού και με την υποταγή στη θεία βούληση μπορούν να ενεργοποιηθούν οι δυνάμεις που εύχονται ν' αποκτήσουν. Όποτε όμως αυτές οι δυνάμεις ενεργοποιούνται από πείσμα και ιδιοτέλεια, παρεισφρύνει ο αντίθεος έτσι ήδη με την επίκληση και με την εντολή προς το υποσυνείδητο κατά τη διάρκεια της (θεραπευτικής) ύπνωσης, μπορούν οι δαίμονες να βάλουν το χέρι τους. Το ίδιο μπορεί να συμβεί όταν βρίσκονται σε κατάσταση trance (βαθιάς έκστασης) μέντιουμ, φακίρηδες, γιόγκις, ακόμη και εξασκημένοι ενορατικοί, μολονότι το θεωρούν απίθανο, επειδή στο παρελθόν έχουν γίνει μ' επιτυχία επανειλημμένα τέτοια πειράματα κι επαφές.

Εάν πιστεύει κανείς ότι οι δυνάμεις του σκότους εξαπατούν κι αποτυγχάνουν κάθε φορά, θα πρέπει να τις περνάει για πολύ ανόητες. Ακριβώς επειδή για ένα διάστημα λένε την αλήθεια και προσφέρουν αποτελέσματα, κερδίζουν την εμπιστοσύνη.

Εκτός αυτού, με τις επιτυχίες τους έχουν οδηγήσει τους επιστήμονες να θεωρούν ότι μπορεί κανείς να πειραματίζεται σ' αυτόν τον τομέα, όπως σε κάθε άλλον, πέρα από την αντίθεση του καλού με το κακό, του παράδεισου με την κόλαση,

κι ότι θεραπείες γίνονται παντού, χωρίς να υπάρχει διαφορά ανάμεσα στους οπαδούς του Χριστού ή της αυτολύτρωσης.

Ήδη στα θεϊκά θαύματα, άλλωστε δεν είναι πάντοτε καθαρά φανερό, εάν όντως είναι θαύματα με τη στενή έννοια του όρου, όπως φερ' ειπείν σε θεραπείες δαιμονοληψίας. Στα μαγικά θαύματα η διάκριση είναι ακόμη πιο δύσκολη, όπως για παράδειγμα όταν πιάνει μια μαγική επίκληση.

Με τα παραπάνω το κύριο μέλημα ήταν να καταδειχτεί ότι υπάρχουν δύο είδη θαυμάτων. Επίσης σκοπός ήταν να υπογραμμιστεί ότι το πρώτο είδος - που υπόκειται στο Νόμο του Ελέους ή στις εξουσίες των αγγέλων - συμπεριλαμβάνεται στο θεϊκό σχέδιο που προνοεί για τα τεκταινόμενα σ' αυτήν τη Γη και δεν αντίκειται στη φυσική τάξη. Το αντίθετο ισχύει για το δεύτερο είδος, όπου ο αντίθετος παραπλανάει και καταχράται τις δυνάμεις που πηγάζουν από τις επιθυμίες του ανθρώπινου πνεύματος.

Η άσκηση της μαγείας με διάφορες μορφές, συμπεριλαμβανομένης και της θρησκείας

Από το δρα. Νόρμπερτ Λάουπερτ της Θεοσοφικής Εταιρείας, μαθαίνουμε τα εξής σ' ένα δοκίμιο με τίτλο «Πνευματισμός - Μαγεία - Γιόγκα - Μια κριτική αντιπαραβολή» (εκδόσεις Adyar, Γκρατς):

Πνευματισμός είναι η μέθοδος, κατά την οποία ο άνθρωπος παραδίδεται παθητικά σε άγνωστες δυνάμεις, ώστε ως «διάμεσο» να δημιουργήσει γέφυρες ανάμεσα σε ορατό κι αόρατο κόσμο. Στη μαγεία επιχειρείται το ίδιο, αλλά με ενεργή προσωπική βούληση. Ωστόσο αυτό δεν γίνεται με τη μεταμόρφωση του εσωτερικού εαυτού - κι αυτή είναι η διαφορά, μεταξύ γιόγκα και μαγείας - αλλά ο μάγος χρησιμοποιώντας συγκεκριμένα μαγικά λόγια και σημάδια κινητοποιεί εξωτερικές δυνάμεις για το σκοπό του.

Θρησκευτικοί θεσμοί επίσης χρησιμοποιούν πολλαπλά τέτοιες δυνάμεις: κάθε επίκληση, κάθε εκκλησιαστικός εξορκισμός είναι μαγεία, μάλιστα ακόμη και η συνήθεια εκατομμυρίων ανθρώπων να κάνουν το σταυρό τους είναι μαγική. Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό αυτής της θρησκευτικής μαγείας είναι ότι εδώ πρόκειται, για ένα μόνο περιορισμένο και αυστηρά καθορισμένο αριθμό από φόρμουλες («τελετουργίες»).

Τι συμβαίνει με κάθε είδους μαγεία; Αυτό μπορούμε να το αντιληφθούμε μόνο εάν μπορέσουμε να καταλάβουμε μία απόκρυφη πραγματικότητα, δηλαδή την πραγματικότητα της ύπαρξης αόρατων όντων...

Λέμε π.χ. ότι το σπέρμα περιέχει τα χαρακτηριστικά του μελλοντικού «φυτού ή ζώου. Μα αυτό δεν λέει τίποτα, αφού το σπέρμα δεν φέρει το πρότυπο του μελλοντικού φυτού σε μικρογραφία, ώστε να χρειάζεται απλώς να το μεγεθύνει. Το σπέρμα μεσολαβεί για να εκδηλωθούν από το νοητικό στο φυσικό κόσμο αόρατα

χαρακτηριστικά. Ποιος το κάνει αυτό: Τι είδους δύναμη; προφανώς πρέπει να είναι μία νοήμων δύναμη.

Πίσω απ' όλες τις φυσικές δυνάμεις κρύβονται όντα που είναι φορείς τους. Είναι γνωστά από πανάρχαια χρόνια. Οι κατώτεροι εκπρόσωποι αυτών των όντων είναι τα «στοιχειακά πνεύματα», οι «συλφίδες» στον αέρα, οι «σαλαμάνδρες» στη φωτιά κ.ο.κ., τα οποία συναντάμε σε αμέτρητα παραμύθια και θρύλους...

Η μαγεία λοιπόν είναι η γνώση του πώς ενεργοποιεί κανείς αόρατες δυνάμεις χρησιμοποιώντας συγκεκριμένα σημεία και λόγια με συνειδητή βούληση. Οι δυνάμεις αυτές επιβάλλονται στ' αόρατα όντα όπως ακριβώς η άσκηση φυσικής βίας επιβάλλεται σ' ένα ον με υλικό σώμα. Όταν τα συγκεκριμένα λόγια και σημεία εφαρμόζονται επακριβώς και φορτίζονται με συνειδητή νοητική ενέργεια, μπορούν να υποτάξουν για ένα ορισμένο διάστημα τα όντα αυτά κάτω από τη βούληση του ανθρώπου.

Στην κλασική λογοτεχνία βρίσκουμε μια ακριβέστατη περιγραφή των βασικών στοιχείων των μαγικών πράξεων-στο Φάουστ του Γκαίτε. Δεν πρόκειται για ποιητική φαντασία, αλλά προέρχεται από τις εκτεταμένες γνώσεις του ίδιου του Γκαίτε στον τομέα της μαγείας. Οι σκηνές όπου ο Φάουστ χρησιμοποιεί στοιχεία μαγείας για να επιβληθεί στο σκυλάκι που κρύβει μέσα του το Μεφιστοφελή, καταδεικνύουν πως είναι τα στοιχειακά πνεύματα που ενεργούν σε κάθε διαδικασία στη φύση αλλά και στη μαγεία. Σε μια άλλη δε σκηνή ο Μεφιστοφελής δεν μπορεί πια να φύγει από το σπίτι του Φάουστ, επειδή η πεντάλφα στο κατώφλι του δεν είναι καλά σχεδιασμένη. Η σκηνή αυτή υποδεικνύει μεταξύ άλλων πόσο σημαντικό είναι στη μαγεία να εφαρμόζονται με τέλεια ακρίβεια τα μαγικά σημεία.

Εφόσον ο μάγος δουλεύει με τέτοια συνεπή ακρίβεια, τότε μπορεί να υποδουλώσει άυλα όντα από κατώτερα επίπεδα εξέλιξης σε σχέση με τον άνθρωπο, και με τη βοήθειά τους να πραγματοποιήσει πράγματα για τα οποία η δική του δύναμη δεν επαρκεί. Γιατί ναι μεν το επίπεδο της εξέλιξής τους γενικά είναι κατώτερο απ' αυτό των ανθρώπων, όμως ως φορείς των σχετικών φυσικών δυνάμεων στη δική τους σφαίρα ζωής διαθέτουν ικανότητες που ξεπερνούν κατά πολύ αυτές του κοινού ανθρώπου.

Συμπέρασμα

Στο ρεπερτόριό της η μαγεία περιλαμβάνει τελετές, θυμιάματα, φυλακτά, θυσίες κ.ο.κ. και επιπλέον επικλήσεις σε φυσικά πνεύματα, προκειμένου να εκμεταλλευτεί τις δυνάμεις τους. Στο μοντέρνο άνθρωπο τα φυσικά ή στοιχειακά πνεύματα ίσως να φαίνονται παραμυθένια, αλλά άνθρωποι απ' όλες τις θρησκείες και κουλτούρες που ζουν φυσικά, όπως και οι εσωτεριστές, γνωρίζουν ότι είναι βιωμένη πραγματικότητα. Με τη βοήθειά τους οι μάγοι μπορούν να κατορθώσουν υπερφυσικά πράγματα, να προκαλέσουν τη βροχή ή την ταχεία αύξηση φυτών όπως το μάνγκο των Ινδών φακίρηδων ή το «θαύμα» του Findhorn στη Σκοτία.

Ομαδική υποβολή

Ας δούμε τώρα τι γράφει για τη μαζική υποβολή ένας γνωστός Αυστριακός οπαδός της Θεοδοσίας, ο δρ. Νόρμπερτ Λάουπερτ, στο εγχειρίδιο με τίτλο «Πνευματισμός, Μαγεία, Γιόγκα» εκδ. ADYAR, Graz 1948:

[..] Οι περισσότεροι από τους - δυστυχώς σήμερα υπεράριθμους - «ενορατικούς» και ψευτο «γιόγκις» οι οποίοι παρουσιάζουν τις επιτηδειότητές τους έναντι αμοιβής, έχουν περάσει από μαθητείες. Οι περισσότερες απ' αυτές τις παρουσιάσεις - όπως κι εκείνες ορισμένων θαυματοποιών φακίρηδων - βασίζονται στη μαζική υποβολή. Ένας Ινδός φακίρης μπορεί να κάνει ένα κοινό χιλιάδων ανθρώπων μέσω της υποβολής να βλέπει ότι διαπερνά το σώμα του μ' ένα ξίφος. Επιπλέον μπορεί ν' αφήσει μεμονωμένα μέρη του σώματός του να απονεκρωθούν και επίσης μπορεί πρόσκαιρα ν' αποϋλοποιήσει μέλη του σώματός του χάρη στην ικανότητά του να ελέγχει τις αιθερικές δυνάμεις».

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΓΥΜΝΟΣ/Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΟΔΟΣ sygchronoi-profites.gr

Ένας άλλος ερευνητής του θέματος, ο Βίλλυ Σρέτερ, στο βιβλίο του MAGIE-GEISTER-MYSTIK παραθέτει επίσης πολλά παρόμοια παραδείγματα απ' όλον τον κόσμο. Φερ' ειπείν αναφέρει ότι οι Ινδιάνοι Νάβαο πραγματοποιούν επίσης το θαύμα με το σπόρο που αναπτύσσεται ταχύτατα, αλλά με καλαμπόκι κι όχι με μάνγκο όπως οι Ινδοί.

Ειδικά για την ομαδική υποβολή ο Σρέτερ λέει το εξής:

«Αυτή βασίζεται στη λεγόμενη «σκηνοποιία» ή «κατασκήνωση», την οποία έκανε ο μνηθείς Ομάρ (1040 -1123 μ.Χ.) γνωστός ως el Chajjam («σκηνοποιός»). Πρόκειται για ένα είδος αποκρυφιστικής «κατασκήνωσης ή σκηνης» που καλύπτει σαν υπερφυσικό κουκούλι το μάγο και τους θεατές του. Ένας τέτοιος «σκηνοποιός» ήταν για παράδειγμα ο Waller Schwidtal (1875-1926), γραμματέας στην τουρκική πρεσβεία της Βέρνης, μέλος του τάγματος των Δερβίσηδων Μπεκτασί Με την άδεια του αρχηγού του τάγματος το 1913 έδωσε μία ενδιαφέρουσα διδακτική παράσταση, την οποία εξήγησε ως εξής:

Οι διάσημες οπτικές απάτες των φακίρηδων και δερβίσηδων γίνονται με τη βοήθεια από ένα ιδιαίτερο είδος από τζίνια. Ο σεΐχης μου άφησε ένα τέτοιο τζίνι να 'ρθει πάνω μου όταν το ζήτησα. Με το εσωτερικό μου μάτι το είδα σαν ένα ον που έμοιαζε με σάκκο, ψηλό σαν ένα σπίτι, με κεφάλι που έμοιαζε ανθρώπινο και με εξαιρετικά ευφυές βλέμμα. Όταν «επικαθίσει» αυτό το τζίνι, το σώμα - σάκκος απλώνεται και καλύπτει μια αρκετά μεγάλη επιφάνεια, περίπου όπως, ένα μισοάδειο αερόστατο. Αυτά τα τζίνια έχουν την ικανότητα να μπορούν να κάνουν όλα τα άτομα που καλύπτονται από το αέρινο σώμα τους να δουν σαν φυσικές τις εικόνες που σκέφτεται ο μάγος. Γιατί ξέρουν πώς να διεγείρουν αντίστοιχα τις εσωτερικές αισθήσεις αυτών των ανθρώπων, οι οποίοι παραμένουν παρ' όλ' αυτά σ' ερήγορη και νηφάλιοι. Έτσι ο Schwidtal μπόρεσε να παίζει το μάγο για περίπου μισή ώρα. Αυτή η «περίκλειση» από ρευστή ατμόσφαιρα στα λατινικά ονομάζεται *circumambulatia*».

Επομένως, όπως και με τις μαντικές τέχνες - εάν δεν υπάρχει απάτη στη μέση - έτσι και στην ομαδική υποβολή το κλειδί βρίσκεται σε μία έντονη αυτοσυγκέντρωση από πλευράς ενός ανθρώπου και στη συνεργασία με εξωανθρώπινες οντότητες, στοιχειακά πνεύματα, ψυχές νεκρών, ακόμη και δαίμονες.

Κατ' αναλογία το ίδιο ισχύει για τον οραματισμό που εξασκείται σε διάφορες μεθόδους όπως η Σίλβα ή η γιόγκα νίντρα, από τον οποίον προσδοκούνται «μαγικά» αποτελέσματα. Ο Colin Wilson στα ΜΥΣΤΗΡΙΑ σελ. 290 εκδ. Αρχέτυπο, περιγράφει τις ασκήσεις οραματισμού που μπορεί να κάνει ένας επίδοξος μάγος. Επισημαίνοντας συνάμα τους κινδύνους, καταλήγει: «Είναι ευκολότερο ν' αναπτύξει κανείς ασυνήθιστες δυνάμεις παρά να τις ελέγξει»...

Τέλος ας αναφέρουμε εδώ και άτομα που έχουν οράματα, νομίζουν ότι μιλούν με άγιες οντότητες, λαμβάνουν μηνύματα απ' τον ουρανό κλπ. Γνωρίζουμε ότι είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις ανθρώπων που πληρούν τις προϋποθέσεις για μια τέτοια εξαιρετική ουράνια χάρη. Οι περισσότερες, εάν δεν πρόκειται για ψύχωση, είναι εκ του πονηρού. Σε αυθυποβολή οφείλονται και σχεδόν όλες οι εμφανίσεις της «Παναγίας» και άλλων «αγίων».

Σε μία αποκάλυψη που δόθηκε στην Ντούντε στις 3.6.1948 ειδικά για την περίπτωση της Φάτιμα τόπου προσκυνήματος στην Πορτογαλία, όπου υποτίθεται ότι εμφανιζόταν η Παναγία, λέγεται:

«Πρόκειται για ένα παιχνίδι δαιμονικών δυνάμεων όταν παρουσιάζονται διαφόρων ειδών φαινόμενα που τυφλώνουν τους εύπιστους ανθρώπους, φαινόμενα που στοχεύουν ειδικά στην εξάπλωση της πλάνης και της αναλήθειας. Γιατί αποβλέπουν αποκλειστικά στο να στηρίζουν ήδη υφιστάμενες εσφαλμένες διδασκαλίες, με σκοπό να βγάλουν τους ανθρώπους από το σωστό, δηλαδή τον απευθείας δρόμο.

...Είναι ένα τέχνασμα δαιμονικής προέλευσης που βρήκε εύφορο έδαφος να αναπτυχθεί χάρη στην ευπιστία των ανθρώπων και την παραπλανημένη τους σκέψη, γιατί Εγώ δεν εμφανίζομαι με λάμπεις και τυμπανοκρουσίες, αλλά μπορεί να Με αναγνωρίσει ο καθένας που το θέλει και έχει καλές, αγνές προθέσεις».

Δεν χρειάζεται λοιπόν να παίρνετε στα σοβαρά τέτοιες εμφανίσεις, γιατί στην πραγματικότητα είναι φαινόμενα χωρίς υπόβαθρο αλήθειας που τα διόγκωσε η εξημμένη ανθρώπινη φαντασία. Στην αρχή δηλαδή εμφανίστηκαν σε μία πρωτόγονη μορφή, αλλά στη συνέχεια η φαντασία ορισμένων τα μετέπλασε σε υπερφυσικές εμπειρίες. Άλλωστε το κατάλληλο έδαφος ήταν ήδη καλλιεργημένο, γιατί στους ανθρώπους αυτούς ήταν ήδη πολύ βαθιά ριζωμένη η «λατρεία της Θεομήτορος».

Εστί ακόμη και τα πιο ασήμαντα περιστατικά δούλευαν μέσα τους πυρετωδώς φέροντάς τους σε κατάσταση υπερδιέγερσης, ούτως ώστε δημιουργούσαν τις προϋποθέσεις για να γίνουν πιστευτά άλω και πιο απίθανα πράγματα. Αλλά δεν επρόκειτο σε καμία περίπτωση για-θεϊκές - πνευματικές εμφανίσεις που αποσκοπούσαν στο να παρακινήσουν τους πιστούς να λατρεύσουν πιο πολύ τη μητέρα του Θεού. Γιατί δεν είναι ούτε δική της η θέληση να προεξάρχει ή να έρχεται πριν από το γιο της, τον Ιησού Χριστό. Άλλωστε αν εμφανισθεί ποτέ κάπου η ίδια, θα ρίχνει πάντοτε το βάρος σε Αυτόν και στο λυτρωτικό Του έργο».

ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ, Πύρινος Κόσμος ηπροφητείασήμερα.gr

Με τον ίδιο τρόπο όμως που δρα ο Θεός δρα και ο αντίπαλός του την περίοδο πριν έρθει το τέλος, χρησιμοποιώντας τη δύναμη που διαθέτει για να εξαπατήσει τον κόσμο με κάθε είδους οφθαλμαπάτες. Κι εντούτοις τέτοια ψευδαισθητικά φαινόμενα βρίσκουν απήχηση στις μάζες. Έτσι θα εμφανίζεται πάντοτε σαν άγγελος του φωτός, θα παραπλανά και θα βαυκαλίζει τα πλήθη. Θα τους ξεγελάει παρουσιάζοντας τους αυτά που θέλουν να δουν, γιατί η δική τους επιθυμία να βιώσουν εντυπωσιακά πράγματα του δίνει το έρεισμα για να κάνει ψεύτικα θαύματα και να διαδίδει κάθε είδους πλάνες.

Οι άνθρωποι που κατασκευάζουν μέσα τους είδωλα είναι αυτοί που δίνουν στο σατανά τα μέσα με τα οποία μπορεί να δράσει. Είναι δε πολύ πιο δύσκολο να τους πείσει κανείς ότι έχουν πέσει θύμα του αντίθεου από..το να τους κάνει να πιστέψουν τέτοιες φενάκες. Γιατί ο Σατανάς φροντίζει επίσης ώστε η μεγάλη μάζα να τα πληροφορείται όλα αυτά και να έλκεται όλο και πιο πολύ από τα θαύματα των ψεύτικων χριστών και προφητών. Στην ουσία πρόκειται για φαινόμενα τα οποία εν μέρει είναι ψεύτικα και εν μέρει προκύπτουν από τη θέληση των ίδιων των ανθρώπων, επειδή με τη θέλησή τους και την πίστη τους στην πλάνη υποθάλπουν τη δράση του κακού, αφού έτσι δεν χρειάζεται καμιά σημαντική δύναμη από την πλευρά του για να εμφανίσει τέτοια ψεύτικα θαύματα.

Ο Θεός όμως δεν επηρεάζει κατ' αυτόν τον τρόπο τους ανθρώπους ούτε εκμεταλλεύεται εκείνους που έχουν πάρει τόσο λάθος δρόμο με τη σκέψη τους ώστε δεν μπορούν από μόνοι τους να ξεχωρίσουν το αληθινό από το ψεύτικο. Αντίθετα Αυτός ενεργεί χωρίς τυμπανοκρουσίες, εκχύει το Πνεύμα Του πάνω από κάθε σάρκα, νέοι και νέες θα μιλούν κατ' εντολή Του και θα διαδίδουν τη θεϊκή αλήθεια. Ποτέ δεν πρόκειται όμως να καλλιεργήσει ήδη υφιστάμενες πλάνες, ούτε ποτέ θα ενισχύσει την πίστη των ανθρώπων σε αυτές. Μα κι ούτε πρόκειται βεβαίως ποτέ ανώτερες ή ανώτατες φωτεινές οντότητες να ζητήσουν να εξυμνείται το δικό τους όνομα...

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ, Πύρινος Κόσμος

Γνήσια και ψεύτικα θαύματα

«...Σας επιστώ την προσοχή για το ότι την έσχατη Εποχή θα συμβαίνουν πολλά ασυνήθιστα πράγματα που και γι' αυτό θα φαίνονται υπερφυσικά. Παράλληλα όμως σας παρέχω και τις εξηγήσεις, ούτως ώστε να μπορείτε να ξεχωρίσετε ένα αληθινό θαύμα που έγινε με τη δύναμή Μου από τα παραπλανητικά έργα του αντιπάλου Μου. Κι αυτά γίνονται επειδή άνθρωποι που υποκύπτουν σ' αυτόν, αντλούν ασυνήθιστα μεγάλη δύναμη θέλησης και σώματος, ώστε έτσι καταπλήσσουν τους συνανθρώπους τους.

Γιατί όπως Εγώ ο Ίδιος ενεργώ στο εσωτερικό εκείνων που Μ' αγαπάνε και άρα Μ' έχουν βάλει στην καρδιά τους, όμοια επενεργεί κι αυτός πάνω σε ανθρώπους του δικού του πνεύματος, όταν θα πλησιάζει το Τέλος. Από τη στιγμή που έχουν πουλήσει την ψυχή τους, μπορεί να χρησιμοποιήσει το σώμα τους, οπότε κάνουν ό,τι θέλει αυτός.

Έτσι, οτιδήποτε υπερφυσικό πραγματοποιείται εξυπηρετεί αποκλειστικά την ενίσχυση της εξουσίας και την αύξηση των υλικών αγαθών...»

(Μπέρτα Ντούντε, Αρ. 5142)

*Ψευδαισθήσεις και φαινομενικές πραγματικότητες**

Αναφορικά με τις πνευματικές οράσεις θα πρέπει να αναφερθεί ο κίνδυνος των ψευδαισθήσεων. Στην περίπτωση αυτή δεν πρόκειται για γνήσια οράματα, αλλά για φαινομενικές πραγματικότητες, φαντασιακές εικόνες ή στοιχειακά όπως συχνά εμφανίζονται στη διάρκεια του διαλογισμού και ιδιαίτερα των ασιατικών παραδόσεων, π.χ. του γιόγκα.

Τέτοιες φανταστικές εικόνες μπορούν να αποκτήσουν μεγάλη δύναμη πάνω στους ευεπηρεάστους και όταν μάλιστα εκδηλωθούν στην ψυχή πλανημένων ή εύπιστων ανθρώπων είναι πολύ δύσκολο να εξαλειφθούν, όπως το βεβαιώνουν διάφορες γνωστές προσωπικότητες από το χώρο της ανατολικής θεοσοφίας. Αρκεί να σκεφτεί κανείς τις υποτιθέμενες «προηγούμενες ζωές» ως άνθρωπος στη Γη, οι οποίες συχνά διανθίζονται με μία σειρά απίθανες λεπτομέρειες.

Εκτός αυτού θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ότι ο βαθμός αλήθειας των οράσεων εξαρτάται αποκλειστικά από τη συνειδητότητα και τη θρησκευτικότητα του θεατή τους· γιατί όσο πιο ανώριμος είναι κάποιος και όσο πιο μακριά ζει από την αλήθεια του Θεού τόσο περισσότερο θα αποκλίνουν οι οράσεις του από την αλήθεια και θα αποτελούν μόνο φάτα μοργκάνα. Είναι γνωστά ότι ο αντίπαλος του Θεού μεταμφιέζεται επίσης σε «άγγελο του φωτός» (Προς Κορίνθιους Β'11,14) και μπορεί να εξαπατά και να δια-βουκολεί τους αφελείς ή πλανημένους. –

Γι' αυτό είναι αφελές να εκλαμβάνεται αυτόματα ότι κάθε όραση προέρχεται οπωσδήποτε από τις ανώτερες πνευματικές σφαίρες. Σε αυτό το σημείο αρκεί να αναφερθούν παραδειγματικά οι υποτιθέμενες εμφανίσεις Α.Τ.Ι.Α.(U.F.O.)ή της Παναγίας.

*Οι εμφανίσεις» της Παναγίας**

Ένα πολύ ευφρές τέχνασμα του γεννήτορα του κακού είναι να εμφανίζει υποτιθέμενες αποδείξεις για να στηρίζει τα παραπλανητικά μηχανεμάτα του. Στην πραγματικότητα όμως οι άνθρωποι οφείλουν να περάσουν πρώτα από μία δοκιμασία της πίστης τους, για το λόγο ότι για να βοηθηθεί κάποιος στον πνευματικό του δρόμο ώστε να γίνει τελικά μακάριος, πρέπει καταρχάς να δείξει ότι πιστεύει αρκετά και μάλιστα χωρίς να διαθέτει αποδείξεις. Ασφαλώς ο Θεός έχει αμέτρητες αποδείξεις και τη δύναμη να πείσει πέρα από κάθε αμφιβολία για την ύπαρξη τη δική του όπως και του πνευματικού κόσμου. Αυτό όμως θα αποτελούσε εκβιασμό της πίστης και βιασμό της ελευθερίας της βούλησης και άρα θα ήταν ενάντια στο θεϊκό νόμο. Γιατί αυτόβουλα απομακρύνθηκαν κάποτε οι άνθρωποι από τον κόλπο του θεού εξαιτίας της αλαζονείας τους και γι' αυτό αυτόβουλα πρέπει πάλι να επιστρέψουν. Επομένως, πρέπει πρώτα να επιδείξει ο

* ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ ηπροφητειασημερα.gr

* ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΙ ΚΟΣΜΟΙ

καθένας την καλή του πίστη και τότε μόνο μπορούν να του δοθούν πια και οι αποδείξεις.

Η αντίθετη δύναμη γνωρίζει αυτό το νόμο όμως τον παραβιάζει συστηματικά· επειδή γνωρίζει αφενός τη μειωμένη φιλαλήθεια και αφετέρου την αυξημένη φιλοπεριέργεια πολλών ανθρώπων, υπερβαίνει συνειδητά τα όρια που της έχει θέσει ο Θεός, πράγμα που αποτελεί άλλο ένα γνώρισμα της εποχής του τέλους. Ο «άρχοντας του κόσμου» γνωρίζει ότι δεν του απομένει πολύς χρόνος για να δράσει μέσα στα επιτρεπτά γι' αυτόν όρια και γνωρίζει επίσης ότι με τέτοια θεατρικά τεχνάσματα, όπως είναι οι «εμφανίσεις» αγίων προσώπων, μπορεί να αιχμαλωτίσει πολλούς ανθρώπους. Έτσι αφενός δεσμεύει την ενέργειά τους για τον εαυτό του, μία ενέργεια που του είναι απαραίτητη, καθώς από μόνος του δεν διαθέτει απολύτως καμία δύναμη από τότε που αποσχίστηκε από τον θεό αφετέρου, καθώς τους εμπλέκει σε δρόμους που αποκλίνουν -αν και αρχικά μοιάζουν ταυτόσημοι- από εκείνον της άμεσης πνευματικής τελειοποίησής τους, τους κάνει να χάνουν πολύτιμο χρόνο, ενέργεια ή και τον ίδιο το δρόμο. Την τελευταία λέξη βέβαια σ' αυτή την αέναη πάλη που εκτυλίσσεται ανάμεσα στο καλό και στο κακό την έχει ωστόσο πάντα ο Ιησούς Χριστός, με την προϋπόθεση φυσικά ότι ο ίδιος ο άνθρωπος τον πιστεύει και του παραχωρεί την εξουσία να τον υπερασπιστεί.

Το να ακολουθήσει κάποιος ένα λαθεμένο δρόμο σημαίνει ένα εκ των προτέρων ανυπολόγιστο ρίσκο γιατί δεν ξέρει εάν θα φτάσει έγκαιρα στον προορισμό του. Ένα σημαντικό ρόλο σε αυτό παίζει βέβαια η αιτία της επιλογής του λαθεμένου δρόμου, εάν δηλαδή πρόκειται για λόγους αλαζονείας ή για πνευματική αδυναμία διάκρισης. Γιατί η πρώτη περίπτωση τιμωρείται στο αντίστοιχο μέτρο σύμφωνα με το νόμο της ανταπόδοσης, ενώ η δεύτερη μπορεί να αντιμετωπιστεί με επιείκεια από το Νομοθέτη και να απαλλαγεί από τις συνέπειες της τυφλότητάς της.

Όσον αφορά τώρα τις εμφανίσεις της Παναγίας, είναι ουσιαστικά ένα φαινόμενο που προκαλείται από την ίδια τη θέληση και την ψυχοσύνθεση του κάθε εύπιστου λάτρη της. Το ίδιο ισχύει κατ' αναλογία για τον πνευματισμό ή για τα UFO και τους «εξωγήινους», όπως αναλύεται σε άλλα σημεία του βιβλίου. Με άλλα λόγια, όταν κάποιοι κινούνται σε ένα χώρο εσφαλμένων και νεφελωδών θρησκευτικών πεποιθήσεων, προσφέρουν ένα έρεισμα στον αντίπαλο της αλήθειας για να παρεισφρήσει. Και ο καλύτερος τρόπος για να εκμεταλλευτεί αυτή την ευκαιρία είναι να υιοθετεί μία εξεζητημένη ευσέβεια, γιατί γνωρίζει ότι τους πιστούς μόνο με το μανδύα της πίστης μπορεί να τους ξεγελάσει και να τους κερδίσει.

Η αλήθεια του Θεού δεν παύει βέβαια να φωτίζει παράλληλα, αλλά αυτή δεν είναι ένα εντυπωσιακό φως που παρουσιάζεται στα μάτια σαν εκτυφλωτική αστραπή για να τα κάνει μετά ανέκιστα να διακρίνουν στο σκοτάδι το αληθινό φως, παρά φέγγει με μία απαλή λάμψη που ενισχύει την όραση.

Για το λόγο αυτό επιβάλλεται άκρα προσοχή όπου παρουσιάζονται μυστηριώδη φαινόμενα, που διεγείρουν πιο πολύ το νου ή τις σωματικές αισθήσεις παρά την καρδιά του ανθρώπου, διότι η αντίπαλη δύναμη απευθύνεται κυρίως στις εξωτερικές αισθήσεις.

Αντίθετα ο Θεός και οι απεσταλμένοι του απευθύνονται κατά κανόνα στο θεϊκό τμήμα του ανθρώπου, μέσα στην καρδιά του, όπου επιδιώκουν να

εγκαταστήσουν μία καθαρά πνευματική σύνδεση μαζί του μέσω της θεϊκής χαρισματικής ενέργειας*. Η δυσκολία διάκρισης έγκειται στο γεγονός ότι οι οπτασίες ή τα οράματα π.χ. μπορεί να προέρχονται είτε από τη δράση ανώριμων πνευμάτων είτε από τη χαρισματική ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, αλλά και οι δύο μορφές να συνοδεύονται από μία κατάσταση έκστασης, όπως τέτοια παραδείγματα αναφέρονται στη Βίβλο ή και εκτός της Βίβλου από πολλούς χριστιανούς μυστικούς.

Είναι ενδεικτικό ότι συχνά σας υποτιθέμενες εμφανίσεις της Παναγίας οι οπτασίες παρουσιάζονται ενώ ο οπτασιαστής βρίσκεται σε κατάσταση ύπνωσης. Ήδη από αυτό και μόνο συνεπάγεται ότι προέρχονται από τη δράση κάποιων πνευμάτων, ενώ αντίθετα όταν η έκσταση είναι προϊόν θείας χάρης, αυτός που τη βιώνει διαθέτει πλήρη συνείδηση της πραγματικότητας, καθώς μαρτυρούν οι χριστιανοί μυστικιστές όπως ο ινδός Σάντου Σούνταρ Σινγκ.

Σε αυτό το σημείο χρειάζεται να γίνει επίσης η διάκριση μεταξύ των οραμάτων που παρουσιάζονται σε ανθρώπους που έχουν τη δεύτερη (ψυχική ή πνευματιστική) όραση, οπότε είναι οι μόνοι που τα βλέπουν, και των υλοποιήσεων, οι οποίες είναι ορατές και από άλλους παρευρισκομένους, όπως π.χ. έγινε στην περίπτωση της Φάτιμα που θα εξεταστεί παρακάτω.

Πολλές φορές για να εξακριβωθεί αν τα οράματα προκαλούνται από πνεύματα του άλλου κόσμου γίνεται το τεστ με το αναμμένο κερί. Όταν πρόκειται για μία πραγματική κατάσταση ύπνωσης, όσο διαρκεί η επίδραση των πνευμάτων το σώμα του διάμεσου δεν αντιδρά στο κάψιμο της φλόγας και μόνο αργότερα στην εγρήγορση παρουσιάζονται καμιά φορά εκ των υστέρων τα φυσικά αντανακλαστικά.

Στη σύγχρονη εποχή τα οράματα με την Παναγία γνώρισαν αλματώδη αύξηση. Στο «Μικρό λεξικά των εμφανίσεων της Μαρίας από το 1830 και εφεξής» του Δρα Ρόμπερτ Ερνστ έχουν καταμετρηθεί 98 τέτοιες εμφανίσεις για τον αιώνα 1830-1930, ενώ στα 44 χρόνια που μεσολάβησαν μεταξύ 1931 και 1947 καταμετρήθηκαν 210.0 ετήσιος μέσος όρος πενταπλασιάστηκε επομένως, οι δύο δεκαετίες δε του θερμού και ψυχρού πολέμου 1940- 1960 έσπασαν τα ρεκόρ με 55 και 68 αντίστοιχα σχετικές μαρτυρίες.

Τα περισσότερα περιστατικά δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις για να αναγνωριστούν επίσημα από την εκκλησία, όμως πολλές απλοϊκές, ευσεβείς ψυχές πίστευαν τις διηγήσεις των οπτασιαστών που συχνά ήταν ανήλικοι ή παιδιά. Έτσι συνέρρεαν στον τόπο της «παρουσίας» της Παναγίας, προσεύχονταν ή καλλιεργούσαν μαζικά ένα κλίμα αυξημένων προσδοκιών και, καθώς διψούσαν να δουν σημεία και θαύματα, σαν επακόλουθο στο τέλος συχνά έβλεπαν κι άκουγαν τη «θεομήτορα» αυτοπροσώπως. Αυτόματα ο τόπος εκείνος μετατρέπεται σε πόλο έλξης για αμέτρητους προσκυνητές.

Όσον αφορά την προ του 1830 ιστορία του φαινομένου είναι δύσκολο, αν όχι αδύνατο, να ειπωθεί κάτι με βεβαιότητα γιατί δεν μπορεί να ελεγχθεί και σίγουρα πολλές διηγήσεις είναι απλά θρύλοι. Σημασία μόνο έχει να γνωρίζει κανείς ότι οι πρώτες σχετικές αναφορές προέρχονται από τον 11ο και 12ο αιώνα, όταν δηλαδή η μαριολατρία εδραιώθηκε επίσημα στην εκκλησιαστική παράδοση. Από αυτό φαίνεται και πάλι το πώς η βούληση του ανθρώπου είναι καθοριστική καταρχάς για τις σκέψεις του, με τις οποίες ελκύει τα πνεύματα που τον περιβάλλουν και προκαλούν

τα αντίστοιχα γεγονότα, πράγμα που επιβεβαιώνουν πολλά κείμενα της Μπέρτα Ντούντε.

Όλες σχεδόν οι εμφανίσεις συνοδεύονται από μία απαίτηση της «Παναγίας», συνήθως να κτιστεί κάποια εκκλησία ή σπίτι (!) προς τιμήν της. Το 1830 στο Παρίσι η οπτασία έδωσε την εντολή να κατασκευαστούν περιδέραια με την εικόνα της, τα οποία θα απέφεραν μεγάλη ευλογία σε όσους θα τα φορούσαν. Αμέσως άρχισε μία μαζική παραγωγή τέτοιων «φυλαχτών» που αναμφίβολα επηρέαζαν τον ευαίσθητο ψυχισμό εύπιστων ατόμων όπως π.χ. τα παιδιά, που έτσι με τη σειρά τους δήλωναν άτι τους παρουσιαζόταν η «Παναγία». Εξυπακούεται βέβαια ότι το εμπόριο με τα συναφή αντικείμενα ήταν και είναι εξαιρετικά επικερδές.

Η πρώτη φορά που παρουσιάζεται η «Παναγία» σε παιδιά με εντυπωσιακό τρόπο, είναι στη Σαλέτ της Γαλλίας, το 1846. Η οπτασία που εμφανίστηκε εκεί ισχυρίστηκε τα εξής στη μικρή Μελανί Κολβάτ: «Όσο και αν προσεύχεστε και ό,τι κι αν κάνετε, δεν πρόκειται ποτέ να ξεχρεώσετε για τα πάθη που υπέφερα για χάρη σας. Σας έχω δώσει έξι μέρες για να εργάζεστε και την έβδομη την κράτησα για μένα, μα εσείς δεν μου την παραχωρείτε. Για το λόγο αυτό πέφτει τόσο βαρύ το χέρι του γιου μου πάνω σας».

Με τον ισχυρισμό αυτό ανατρέπονται τα πάντα, αφού παρουσιάζεται ως Σωτήρας η Μαρία, που σίγουρα δεν θα κομπορρημονούσε έτσι, ενώ ο Χριστός είναι μόνο ο τιμωρός. Επιπλέον η οπτασία είχε την απαίτηση τα παιδιά να απευθύνουν τις προσευχές τους σε εκείνη και μάλιστα με την προσφώνηση «Χαίρε Μαρία!»

Σε αυτή τη συνάρτηση αξίζει να αναφερθεί τι λέει αντίθετα η νέα αποκάλυψη στον Γιάκομπ Λόρμπερ* : «Τι σημαίνει άραγε αυτός ο χαιρετισμός; Η Μαρία δεν τον χρειάζεται κι ούτε και τον επιθυμεί!»

Οι πιο γνωστές εμφανίσεις της «Παναγίας» είναι αυτές που έλαβαν χώρα μεταξύ 1915 και 1917 στη Φάτιμα της Πορτογαλίας. Η ιστορία άρχισε με τρεις διαδοχικές εμφανίσεις «αγγέλων» σε τρία μικρά βοσκόπουλα, σημειωτέον δε ότι μετά από αυτές και τα τρία παιδιά παρουσίασαν μία μεγάλη εξασθένιση των σωματικών τους δυνάμεων. Στη συνέχεια ακολούθησε μία σειρά από εμφανίσεις της «Παναγίας» παρουσία και άλλων θεατών. Στις 13.9.1916 μερικοί από τους 15-30.000 παριστάμενους είδαν επίσης ΑΤΙΑ να υπερίπτανται. Στις 13.10.1916 αρκετοί από τους 60.000 που ήταν παρόντες είδαν τον «ήλιο να χορεύει». Οι μαρτυρίες γι' αυτό το «θαύμα» ωστόσο ήταν τελείως αντιφατικές και συγκεχυμένες. Παρόντες ήταν επίσης πολλοί δημοσιογράφοι, όμως οι περιγραφές τους δεν συμφωνούν ούτε παρουσίασαν φωτογραφίες. Την ημέρα εκείνη δόθηκε το τρίτο μήνυμα της «Μαρίας» με την εντολή να κρατηθεί μυστικό ως το 1960 και ταυτόχρονα προβλήθηκε η αξίωσή της να χτιστεί μια εκκλησία στη χάρη της.

Ιδιαίτερα ενδιαφέρον είναι το δεδομένο ότι οι εμφανίσεις γίνονταν κατόπιν προαγγελίας συστηματικά τη δέκατη τρίτη μέρα κάθε μήνα, πράγμα που ασφαλώς δεν είναι τυχαίο. Ήδη από την αρχαιότητα ο αριθμός 13 θεωρείται δυσσίωνος, κυρίως επειδή ακολουθεί τον «τυχερό» αριθμό 12 στο δωδεκαδικό σύστημα. Έτσι αυτή η ημερομηνία προσέδιδε μία παραπάνω αχλύ μυστηρίου στο τρίτο μυστικό μήνυμα της

* Βλ. σχετικά το κεφάλαιο με τίτλο «Άβε Μαρία» στα «Δώρα του Ουρανού»

Φάτιμα και γενικά στην όλη υπόθεση κεντρίζοντας τη φαντασία όσων αναζητούσαν συγκινήσεις. Επίσης, στο θρησκευτικό συμβολισμό το 13 είναι ο αριθμός του κάτω κόσμου. Το 13ο κεφάλαιο της Αποκάλυψης του Ιωάννη π.χ. αναφέρεται στον αντίχριστο και στο θηρίο.

Τα κείμενα της Ντούντε αποκαλύπτουν ότι οι εμφανίσεις αυτές αποτελούσαν ένα παιχνίδι δαιμόνων που υποδύονταν τις φωτεινές οντότητες. Είναι άλλωστε ενδεικτικό ότι τα εκεί παρατηρηθέντα θυμίζουν πολύ έντονα τα ΑΤΙΑ και τα συνοδό φαινόμενα. Στην Μπέρτα Ντούντε αποκαλύπτεται με ενάργεια η αιτία αυτών των φαινομένων:

«Είναι ο κυρίαρχος του κακού που σκηνοθετεί όλες αυτές τις εμφανίσεις και επίσης είναι ο ίδιος που προσπαθεί να εκμεταλλευτεί για τους δικούς του σκοπούς ακόμη και τα αληθινά οράματα ενός γνήσια πιστού ανθρώπου, γιατί πρόθεσή του είναι να παρακινήσει το πλήθος να πιστέψει ότι είναι η αποκάλυψη μιας πολύ άγιας, αγνής οντότητας, που η ίδια όμως δεν πρόκειται ποτέ να αποκαλυφθεί με τον τρόπο αυτό.

... Και πολλά άλλα ακόμη θα κάνει ο αντίπαλός Μου με αποκλειστικό στόχο να κερδίσει τις μάζες με το μέρος του.

Και αυτό κρατήστε το ως κριτήριο για να αναγνωρίζετε ποιος κρύβεται πίσω από αφύσικες ενέργειες και εμφανίσεις, καθότι Εγώ δρω πάντοτε μυστικά και οι δικοί Μου απεσταλμένοι δεν θα αναζητήσουν ποτέ την προβολή...».

Ομολογουμένως δεν είναι εύκολο να ξεχωρίζει κανείς ποιες δυνάμεις

- θεϊκές / εσωτερικές;
από πνεύματα της φύσης (στοιχειακά);
από πνεύματα προγόνων ή πεθαμένων;
από δαιμονικές οντότητες; -

δρουν και παράγουν παραφυσικά και υπερφυσικά φαινόμενα.

Οπωσδήποτε τέτοιες δυνάμεις κατείχαν οι πρώτοι άνθρωποι και γι' αυτό μπόρεσαν να επιβιώσουν και να κυριαρχήσουν στη φύση. Ένα τέτοιο παράδειγμα αρχέγονης δύναμης αποτελούσαν οι Νούβιοι που επισκέπτονται τον Κύριο στο Μεγάλο Ευαγγέλιό του Ιωάννη IV του Γ. Λόρμπερ. Ο Ιησούς τούς χαιρετάει λέγοντας:

«Κατέχετε ακόμη με κάθε πληρότητα την πρωταρχική δύναμη των ανθρώπων για μεγάλη χαρά Μου, είσαστε ακόμη απόλυτοι κύριοι όλης της φύσης. Όλα αυτά οφείλονται στην πληρέστατη εμπιστοσύνη, στη πίστη που δεν χωράει καμία αμφιβολία και στην ισχυρότατη θέληση που έχετε».

Την πρόσκληση αυτή μπορούμε να την ακολουθήσουμε όλοι μας **και με τη βοήθεια του Ιησού Χριστού και μόνο**, έχουμε τη δυνατότητα να το κατορθώσουμε χωρίς κίνδυνο για την ψυχή μας.

«Θα τους κρίνετε από τους καρπούς τους...»

Ο νεότερος Λόγος του Θεού αναφέρεται αναλυτικά στους ψευδοθαυματοποιούς και στα ψεύτικα θαύματα με τους κρυφούς κινδύνους που απειλούν τους πλανηθέντες και αφελείς. Ακολουθούν παραδείγματα:

«Τους γνήσιους προφήτες θα τους ξεχωρίζει κανείς εύκολα από τους ψεύτικους, παρατηρώντας τα έργα τους. Διότι οι γνήσιοι θα είναι μονίμως φτωχοί και θα παίρνουν από την κοινότητά τους μόνον όσα χρειάζονται για να ζήσουν. Αντίθετα οι ψεύτικοι θα συμπεριφέρονται όπως οι σημερινοί Φαρισαίοι -και από πολλές απόψεις ακόμη χειρότερα- αφού για όλα αυτά που υποτίθεται ότι θα προσφέρουν επ' Ονόματί Μου στις κοινότητες θα πληρώνονται αδρά. Οι πιστοί θα οφείλουν να τους τιμούν σαν άγιους υπηρέτες του Θεού και να πιστεύουν ότι ο Θεός εισακούει μόνο τις προσευχές των ψευτοπροφητών αυτών και ότι αρέσκεται στις θυσίες τους, γιατί διαφορετικά θα τους περιμένει η τιμωρία Του.

Όπως για τους σημερινούς Ιουδαίους, υπάρχει μόνο αυτός ο ναός, έτσι και οι αντίχριστοι θα κτίσουν αμέτρητους μεγαλοπρεπείς ναούς. Εκεί θα κάνουν τις μαγείες τους, τις θυσίες τους και ανούσιες ομιλίες με γνώμονα το συμφέρον τους. Επιπλέον, θα προσεύχονται σε ξένες γλώσσες για να δημιουργήσουν στο λαό την εντύπωση ότι η δική τους η γλώσσα είναι η αγνότερη και άρα πιο αρεστή στον Θεό.

[4] Αυτά είναι αρκετά στοιχεία για να διακρίνει ο καθένας τους ψεύτικους προφήτες από τους αληθινούς. Βέβαια, αυτοί θα βάλουν τις φωνές και θα καλούν στη διαπασών όλο τον κόσμο: «Ελάτε όλοι σε εμάς εδώ, γιατί εδώ είναι ο Χριστός, αφού είναι όπου είμαστε εμείς!» Μα μην τους πιστεύετε, όσο και να φωνάζουν και όσο μεγάλα θαύματα και να κάνουν. Γιατί αυτοί ποτέ δεν είναι μαθητές Μου, αλλά μαθητές του Βεελζεβούλ, που τους έχει παρασύρει και από εκείνον θα λάβουν επίσης το μισθό τους στην λίμνη του πυρός, με ολυλυγμούς και τριγμούς οδόντων. Προσέξτε το πολύ καλά, κάνετε όσο το δυνατό λιγότερα θαύματα, περιοριστείτε στο λόγο και στην αιώνια αλήθεια και έτσι η διδασκαλία θα διατηρηθεί αγνή σε μεγάλο αριθμό ανθρώπων μέχρι το τέλος του κόσμου.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

«...Αυτή είναι η έκχυση του Πνεύματος, ότι δηλαδή εφοδιάζω με τη δύναμή Μου ένα άνθρωπο που έχει ζωντανή πίστη. Η δύναμη βέβαια μπορεί να εκδηλωθεί με διάφορες μορφές όπως επίσης αυτός που πιστεύει και επικαλείται το Πνεύμα Μου μπορεί να τη χρησιμοποιήσει όπως θέλει. Γιατί έχει ήδη υποτάξει τη θέλησή του στη δική Μου και επομένως είναι σαν να τον κατευθύνω Εγώ ώστε να θέλει αυτό που Εγώ ο Ίδιος κρίνω σαν ωφέλιμο.

Αυτός τότε θα μπορεί να κάνει θαύματα, να θεραπεύει αρρώστους, να διεισδύει σε πνευματικά μυστήρια, με λίγα λόγια η σκέψη του θα είναι φωτισμένη. Σαν αποτέλεσμα θα μπορεί να μιλάει την αλήθεια, να διακρίνει το ψέμα και την πλάνη, ενώ θα αισθάνεται επίσης την παρόρμηση να μεταδώσει και στους άλλους το

καλό μήνυμα του Ευαγγελίου λέγοντας αυτά που του βάζω στο στόμα, γιατί είμαι Εγώ ο Ίδιος που μιλώ από μέσα του.

Ένας τέτοιος άνθρωπος θα προφητεύει το μέλλον αλλά με σκοπό βέβαια να δοθεί ώθηση στην πνευματική τελειοποίηση. Θα μιλά δε με τρόπο που να τον καταλαβαίνει οποιοσδήποτε, φθάνει να τον ακούει καλοπροαίρετα. Γιατί Εγώ ο Ίδιος είμαι μέσα σε εκείνον που είναι πλήρης από το Πνεύμα Μου και ασφαλώς γίνομαι πάντα κατανοητός, με την προϋπόθεση ότι όσοι ακούνε θέλουν να μάθουν την αλήθεια και να επιβεβαιώσουν την πίστη τους.

Θέλησή Μου είναι να εκχύω το Πνεύμα Μου πάνω από κάθε σάρκα. Ο κόσμος ακούγοντας αυτά τα λόγια περιμένει να γίνονται κάποια ιδιαίτερα θαύματα, όμως τα πάντα έρχονται αβίαστα ώστε να μην εξαναγκαστεί κανείς να πιστέψει εξαιτίας τους. Τα αποτελέσματα είναι ότι οι περισσότεροι δεν δίνουν καμία προσοχή σε αυτούς τους λίγους που είναι πλημμυρισμένοι από το πνεύμα Μου και οι σκέψεις τους εμπνέονται από Μένα. Τέτοιοι εμπνευσμένοι άνθρωποι κηρύσσουν ουσιαστικά το ευαγγέλιο και επιδεικνύουν μεγάλη δύναμη πίστης για να δώσουν μαρτυρία για Μένα στους συνανθρώπους τους και να δοξάσουν το Όνομά Μου. Ο κόσμος όμως δεν δίνει τη σημασία που πρέπει στους λίγους εκείνους στους οποίους είμαι Εγώ ο Ίδιος παρών, καθώς τους αποκαλύπτομαι μέσω του πνεύματος και τους προικίζω με δύναμη που είναι έξω από το ανθρώπινο μέτρο για να τη χρησιμοποιήσουν προς όφελος των άλλων προκειμένου να ενισχυθεί η πίστη τους. Γιατί βέβαια δεν σας εγκατέλειπα όταν αναλήφθηκα στον Ουρανό, απεναντίας είμαι και θα παραμείνω κοντά σας ως το τέλος του κόσμου.

Διότι είμαι Πνεύμα το οποίο κατέρχεται στον καθένα που του ανοίγεται, που με την αγάπη και την πίστη του έχει γίνει ένα σκεύος για το Θείο Πνεύμα, έτσι που μέσα του μπορώ να ενεργήσω τότε κι Εγώ, όπως το είχα υποσχεθεί. Άρα τέτοιοι άνθρωποι μπορούν να κάνουν τα ίδια με Μένα όταν ήμουν στη Γη, να θεραπεύουν δηλαδή αρρώστους, να ζωντανεύουν τους πνευματικά νεκρούς και να διδάσκουν την αλήθεια στους αδαείς. Έτσι βοηθούν όλους τους ανθρώπους να βρουν την αιώνια ζωή, αφού μπορώ μέσα από το στόμα τους να επικοινωνήσω Εγώ ο Ίδιος μαζί τους. Γιατί όπου ενεργεί το Πνεύμα Μου είμαι κι Εγώ και βέβαια τίποτα δεν είναι αδύνατο για τη δύναμή Μου. Επομένως λοιπόν όταν σας δοθεί το Πνεύμα Μου, ενεργείτε για λογαριασμό Μου αφού Με αφομοιώνετε πλήρως, ώστε μιλάτε κι ενεργείτε μαζί Μου.

Αμήν»

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

ΤΑ ΑΔΙΕΞΟΔΑ ΤΗΣ ΠΛΑΝΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΨΕΜΑΤΟΣ

7.6.1963

Ψευδομεσσίες και ψευδοπροφήτες

Όπου υπάρχει πολύ φως, εκεί υπάρχει και πολλή σκιά... Και άρα ακριβώς εκεί

όπου κατέρχεται με την ακτινοβολία του ο καθαρός Μου Λόγος στη Γη, εκεί θα διοχετεύεται επίσης και πολλή πλάνη, γιατί ο αντίπαλός Μου επιχειρεί να σβύσει το φως από ψηλά ή τουλάχιστον να το αμαυρώσει, ώστε να χάσει τη φωτεινή του δύναμη. Έτσι εξηγείται το ότι προσπαθεί να παραπλανήσει τους ανθρώπους προσφέροντάς τους ίδιες φαινομενικά πνευματικές διδασκαλίες. Τους εξαπατά με μεταδόσεις από τον κόσμο του σκότους, τις οποίες επιχειρεί να παρουσιάσει μέσα στο ίδιο υποτιθέμενα πλαίσιο που χρησιμοποιεί και ο Θεός. Αλλά η αντίθετη δραστηριότητα του προδίδεται ολοφάνερα καθώς σκοπεύει στο να αποσπάσει την προσοχή των ανθρώπων από αυτό που είναι το πιο σημαντικό απ' όλα, δηλαδή τη γνώση της καθαρής αλήθειας γύρω από τον Ιησού Χριστό και τη λυτρωτική του δράση. Διότι αυτό που θέλει κυρίως να εμποδίσει είναι η λύτρωση των ψυχών δια του Ιησού Χριστού για να κρατήσει αμείωτο τον αριθμό των υποτελών του, αφού εκεί βλέπει τη δύναμή του.

Θα υπάρξει συνεπώς υπερπροσφορά πνευματικών προϊόντων και ο κάθε προμηθευτής θα ισχυρίζεται ότι τα έχει λάβει «από τα ύψη». Γιατί ο αντίπαλός Μου δεν διστάζει να υποδυθεί τον άγγελο του φωτός για να φέρει σύγχυση στις σκέψεις των ανθρώπων και Εγώ δεν μπορώ να σταματήσω τη δράση του, δεδομένου ότι αυτοί οι ίδιοι του παραχωρούν το δικαίωμα. Ως επί το πλείστον είναι η δίψα τους να ζήσουν ασυνήθιστες εμπειρίες που του δίνουν τη δυνατότητα να παρεισφρήσει ο ίδιος και να τους προμηθεύσει με πνευματικά προϊόντα τα-οποία είναι άχρηστα, αν όχι και επικίνδυνα για την ψυχή τους.

Η επιθυμία να βιώσουν κάτι το ασυνήθιστο, το συνταρακτικό, είναι ισχυρή σε πολλούς ανθρώπους, με αποτέλεσμα να μην είναι αρκετά κριτικοί με τον εαυτό τους. Εάν απευθύνονταν ωστόσο σε Μένα ζητώντας με σοβαρή διάθεση να τους προστατέψω από λαθεμένες σκέψεις και εάν τους ενδιέφερε όντως να γνωρίζουν την καθαρή αλήθεια, τότε θα ήταν πραγματικά προστατευμένοι. Κι ο αντίπαλός Μου δεν θα μπορούσε να τους επηρεάσει γιατί θα είχα βάλει Εγώ ο Ίδιος μέσα στην καρδιά τους την ενδόμυχη αντίσταση απέναντι του.

Στις περισσότερες περιπτώσεις όμως είναι εκείνοι που επιζητούν την επικοινωνία με τον άλλο κόσμο, μα από μόνοι τους είναι ανίκανοι να ελέγξουν εάν τους διοχετεύεται αλήθεια ή πλάνη. Τα πνευματικά όντα στον άλλο κόσμο εκμεταλλεύονται αυτή τη προθυμία των ανθρώπων διοχετεύοντάς τους μεταδόσεις που εκείνοι τις δέχονται ανεξέλεγκτα σαν αλήθεια κι έτσι ο αντίπαλός Μου μπορεί να παρεμβάλλεται συνεχώς και να προωθεί τα δικά του πνευματικά προϊόντα. Άλλωστε, επειδή το τέλος πλησιάζει, είναι ευνόητο ότι γι' αυτόν έχει πρωταρχική σημασία να πυκνώσει το σκοτάδι και να κλείσει στους ανθρώπους το δρόμο που θα τους φέρει σε Μένα. Γι' αυτό θα κάνει τα πάντα για να τους εμποδίσει να βρουν τη λύτρωση που τους εξασφαλίζει ο Ιησούς Χριστός.

Μπορείτε να είσαστε βέβαιοι ότι κανένας άνθρωπος που αναζητά σοβαρά την αλήθεια δεν πρόκειται να μπλεχτεί στο λαβύρινθο των ψεμάτων και της πλάνης τα οποία πετυχαίνει να διασπείρει έντεχνα η αντίθετη δύναμη. Αλλά όποιος αποδέχεται οτιδήποτε ανεξέλεγκτα δεν έχει ειλικρινή δίψα για την αλήθεια και σαν συνέπεια ούτε

Εγώ μπορώ να τον προστατεύσω. Γιατί ο αντίπαλός Μου έχει επίσης το δικαίωμα να παλεύει για να κρατήσει την κάθε ψυχή υποτελή του επειδή κάποτε τον ακολούθησε εθελοντικά. Έτσι εκμεταλλεύεται στο έπακρο το διάστημα που η ψυχή ενσαρκώνεται στη Γη σαν άνθρωπος και μόνο η θέληση του ίδιου του ανθρώπου είναι που μπορεί να αποτινάξει την εξουσία του.

Θα πληροφορηθείτε πολλά ακόμη σχετικά με τη δράση του και συν τω χρόνω η προσοχή σας θα πρέπει να γίνεται όλο και μεγαλύτερη απέναντι σε αυτά που συμβαίνουν γύρω σας. Το μόνο δε που πρέπει να ζητάτε είναι η επαφή μαζί Μου και η προστασία Μου, την οποία ασφαλώς θα σας τη διαθέσω. Σας έχω πάρα πολλές φορές προειδοποιήσει να προσέχετε τους ψευδομεσσίες και τους ψευδοπροφήτες. Μα πόσες φορές ακόμη θα επιχειρήσουν να σας παραπλανήσουν και *θα χρησιμοποιήσουν αγιότατα ονόματα για να σας κάνουν εύγεστη την απάτη και το ψέμα*. Αυτό που πρέπει να κάνετε, εάν σας ενδιαφέρει πραγματικά η αλήθεια, είναι να δίνετε προσοχή στην ενδόμυχη αίσθηση που έχετε, η οποία αντιδρά μόνιμα στην πλάνη. Και με την προσευχή σας να αφήνεστε ανά πάσα στιγμή σε Μένα και στο έλεος Μου, γιατί από τη στιγμή που στρέφεστε με τη θέλησή σας σε Μένα, η αντίθετη δύναμη έχει χάσει κάθε εξουσία επάνω σας.

Ψεύτικοι χριστοί και ψεύτικοι προφήτες θα προσπαθήσουν επανειλημμένα ως το τέλος να σας δοκιμάσουν. Αλλά μπορείτε κάλλιστα να τους αναγνωρίσετε για το λόγο ότι *δεν πρόκειται να δώσουν βάρος στα λυτρωτικό έργο του Ιησού ούτε θα σας παρακινήσουν να πάρετε το δρόμο προς το σταυρό του για να ελευθερωθείτε από το βάρος της αρχικής σας ενοχής*. Τότε θα ξέρετε ότι ούτε αυτά που σας διδάσκουν είναι αλήθεια, ώστε μπορείτε ανεπιφύλακτα να απορρίψετε επίσης οτιδήποτε άλλο σας προσφέρει αυτή η πλευρά.

Το πνευματικό σκοτάδι είναι ακριβώς αυτό, δηλαδή η άγνοια γύρω από την πραγματική σημασία του λυτρωτικού έργου του Χριστού. Κι αυτό το σκοτάδι πρέπει να διαπεραστεί από το φως που εκπέμπει η καθαρή αλήθεια. Θα πρέπει παντού να γίνει αναφορά στον Ιησού και στο έργο του με την υπόδειξη ότι η λύτρωση, η απαλλαγή από τις αμαρτίες χάρι στον Ιησού Χριστό, είναι το πρώτο και κύριο που πρέπει να πετύχει κανείς στη ζωή του για να μπορεί να περάσει στη σφαίρα του Φωτός και της μακαριότητας. Και η γνώση αυτή θα σας μεταδίδεται πάντοτε από ψηλά μέσω του Λόγου Μου.

Ποτέ δεν είναι όμως ο δικός Μου ο Λόγος που ακούγεται εκεί όπου δεν φωτίζεται αυτό το θέμα ή όπου το μεγάλο έργο που πραγματοποίησε ο Ιησούς Χριστός επειδή πονούσε τους ανθρώπους αμφισβητείται ή μειώνεται η σημασία του.

«Φυλαχθείτε λοιπόν από τους ψεύτικους χριστούς και τους ψευδοπροφήτες, γιατί αυτοί ενισχύουν μονάχα το σκοτάδι που καλύπτει τη Γη και δεν χαρίζουν κανένα, μα κανένα φως...

Αμήν

14.10.1963

**Ο λόγος που οι άνθρωποι παρασύρονται
τόσο εύκολα στην πλάνη**

...Πού οφείλεται όμως ότι ο αντίπαλός Μου έχει τόση μεγάλη ακολουθία και ότι οι άνθρωποι πέφτουν τόσο εύκολα θύματα της πλάνης χωρίς ν' αμυνθούν; Η εξήγηση είναι ότι *είναι αδιάφοροι απέναντι στην αλήθεια*, κι ως συνέπεια ελάχιστα συλλογίζονται γύρω από τα όσα τους μεταδίδουν άλλοι άνθρωποι και τους ζητούν να πιστέψουν, για τον απλό λόγο ότι δεν τρέφουν καμία επιθυμία να βρουν το φως της γνώσης. Η δε αιτία γι' αυτό είναι ότι δεν κυριαρχεί ακόμη η αγάπη στην ύπαρξή τους, επειδή ο κόσμος τούς κρατάει ακόμη σφικτά δεμένους στο άρμα του και έτσι δεν ζουν βιωματικά τις εντολές Μου με το να αγαπούν τον Θεό και το διπλανό τους στην πράξη. Γιατί εάν όντως ζούσαν με αγάπη θα τους φώτιζε ένα λαμπερό φως και τότε θα τους διαπότιζε η επιθυμία για την αλήθεια.

Βέβαια αναγνωρίζουν ότι απαιτείται να έχει κανείς μία πνευματική ζωή..Γι' αυτό άλλωστε πολλοί εντάσσονται στη μία ή στην άλλη ομάδα με πνευματικά ενδιαφέροντα και αφήνουν τους επικεφαλής τους να κατευθύνουν τις σκέψεις τους προς τη μία ή την άλλη κατεύθυνση. Όμως οι ίδιοι ως επί το πλείστον αρνούνται να πάρουν υπεύθυνα θέση απέναντι σε αυτά τα θέματα, επειδή δεν έχουν βρει ακόμη την επαφή μαζί Μου, η οποία είναι επακόλουθο μιας ζωής με αγάπη. Η πλήρης εξήγηση για το αν και γιατί κάποιος παρασύρεται σε μία πλάνη έχει να κάνει πάντοτε με το βαθμό της αγάπης του. Είναι εξίσου βέβαιο ότι κάποιος που την εφαρμόζει συστηματικά στη ζωή του θα στέκεται πράγματι μέσα στην αλήθεια. Η μόνη δυνατότητα που έχω να παρέχω την καθαρή αλήθεια στη Γη είναι μέσα από ανθρώπους που εφαρμόζουν την αγάπη σε όλη τους την πορεία. Όπως αντίστροφα ο καθένας έχει τη δυνατότητα να κάνει κτήμα του την αλήθεια, αφού του το εξασφαλίζει η αγάπη στην καρδιά του.

Αλλά αυτό το γνωρίζει και ο αντίπαλός Μου και γι' αυτό προσπαθεί να διαστρεβλώσει την έννοια της αγάπης. Εμποδίζει συστηματικά τους ανθρώπους να συνειδητοποιήσουν τι πρέπει να κάνουν προκειμένου να κατακτήσουν την αγάπη Μου. Τους εμποδίζει να ασκούν την αγάπη χωρίς εγωιστικές βλέψεις και έτσι να φωτισθούν εσωτερικά. Ξέρει πάντοτε πώς να τρέφει την εσφαλμένη μορφή της, δηλαδή τη φιλαυτία του ανθρώπου, αφού όσο δεν έχει αφυπνισθεί το αυθεντικό αίσθημα μέσα του, το πνεύμα του παραμένει συσκοτισμένο και οι σκέψεις του λαθεμένες. Έτσι σαν αποτέλεσμα είναι δεκτικός σε πολλά ρεύματα σκέψεων τα οποία προέρχονται από τον αντίπαλό Μου.

Ωστόσο ο καθένας διαθέτει μια ελεύθερη βούληση, ώστε εάν θέλει ειλικρινά να στέκεται στην αλήθεια, τότε είναι εξασφαλισμένο ότι σίγουρα θα του δοθεί. Αλλά εάν επαφίεται απλά και μόνο στις γνώσεις που του διαβίβασε κάποιος άλλος άνθρωπος, χωρίς να φλέγεται από την επιθυμία να πάρει την καθαρή αλήθεια άμεσα από Μένα, τον Θεό και Δημιουργό του, τότε δεν πρόκειται να αναγνωρίσει την πλάνη ούτε μπορεί να αμυνθεί απέναντι της. Άρα σε αυτή την περίπτωση έχει καταφέρει ο αντίπαλος να βαθύνει το σκοτάδι, πράγμα που συμβαίνει εκάστοτε στο τέλος μιας περιόδου εξέλιξης της Γης. Γιατί ο σκοπός του είναι να μη χάσει τους ακολούθους του. οι οποίοι γνωρίζοντας την καθαρή αλήθεια, θα αναγνώριζαν την αληθινή του φύση και έτσι θα έκοβαν τους δεσμούς τους μαζί του.

Ο καθένας που Με παρακαλεί να του χαρίσω την αλήθεια θα μπορέσει πράγματι να τη λάβει με κάθε πληρότητα και επιπλέον θα πάρει αμέτρητη χαρά από

αυτή.

Και είναι πραγματικότητα ότι ο Λόγος Μου μεταδίδεται στη Γη σαν ένα υπέρλαμπρο φως για να μπορεί να αναγνωρίσει ο καθένας την αλήθεια του. Κάποιος όμως που καλλιεργεί ακόμη μία υπερβολικά μεγάλη αγάπη για τον εαυτό του πέφτει εύκολα θύμα της πλάνης, επειδή η αντίθετη δύναμη θα του εμφυτεύσει την ιδέα ότι έχει έρθει στη Γη σαν ένα ανώτερο πνεύμα. Τούτη δε η σφαλερή άποψη για τον εαυτό του έχει σαν αποτέλεσμα ότι κλείνεται απέναντι σε κάθε ακτινοβολία που εκπέμπεται άμεσα από Μένα και εντούτοις ένα τέτοιο άτομο πιστεύει κατά βάση ότι Με υπηρετεί... Αλλά στην πραγματικότητα δεν έχει συνείδηση της βούλησής Μου, η οποία απαιτεί από αυτόν να ξεπεράσει εντελώς το εγώ του προκειμένου να μπορέσω να τον ακτινοβολήσω με το φως της αλήθειας και να επικοινωνήσω απευθείας μαζί του. Γιατί χρειάζομαι απαραίτητα εργάτες που να εργάζονται για Μένα στη Γη, όμως αυτοί πρέπει να έχουν αφοσιωθεί απόλυτα στη θέλησή Μου, για να μπορούν να ενεργούν επ' ονόματί Μου.

Αμήν
21.11.1959

Μεταμφιεσμένοι άγγελοι του φωτός

Την τελευταία εποχή ο σατανάς μάχεται με όλα τα μέσα για να κάνει τις ψυχές να παραδοθούν σε αυτόν και να χαθούν. Η δε πανουργία του συνίσταται στο να περιπλέκει τους ανθρώπους μέσα σε ένα λαβύρινθο από πλάνες, καθώς τους αφήνει να πιστεύουν ότι βρίσκονται στο σωστό δρόμο ενώ στην πραγματικότητα μπερδεύει τους δρόμους τους με τέτοιο τρόπο που δεν αντιλαμβάνονται ότι τους οδηγούν προς τα κάτω. Κι ο λόγος που μπορεί να το κάνει είναι επειδή εκείνοι δεν έχουν την ειλικρινή επιθυμία να πάρουν το δρόμο που οδηγεί προς τα ύψη. Στους περισσότερους αρκεί να τους πούνε ότι «αυτός ο δρόμος πάει ψηλά», αλλά οι ίδιοι δεν δίνουν πια καμία προσοχή, γιατί τότε θα αντιλαμβάνονταν ότι αντίθετα πηγαίνει προς τα κάτω. Ο δε αντίπαλος χειρίζεται διάφορα μέσα για να τους παραπλανήσει που όλα απέχουν μακριά από την αλήθεια σχηματίζοντας έναν αδιαπέραστο λαβύρινθο από ψέματα. Όμως είναι τόσο καλά καμουφλαρισμένα, που κανείς πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικός για να μην μπλεχτεί εκεί μέσα.

Σαν το καλύτερο μάλιστα μέσο για τους σκοπούς του θεωρεί ο αντίπαλος τη μητέρα του Ιησού την οποία σπρώχνει πρώτα στο προσκήνιο, ώστε λατρεύοντας και δοξάζοντας αυτή οι άνθρωποι να ξεχνούν τον πραγματικό σκοπό της ζωής τους: να επιδιώξουν τη σύνδεση με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό από την οποία και μόνο εξαρτάται η ψυχική σωτηρία τους. Έτσι ενώ φαινομενικά δείχνουν με τις πράξεις τους δίκαια την αγάπη τους στη μητέρα του Ιησού, στην πραγματικότητα το αποτέλεσμα αυτών των πράξεων εξυπηρετεί τους σκοπούς του σατανά, καθώς προσφέρουν μειωμένη αγάπη στον Ίδιο το θεϊκό Λυτρωτή, ο Οποίος έτσι είναι σαν να μπαίνει σε δεύτερη μοίρα.

Η ζωή στη Γη είναι τόσο σύντομη, που δεν υπάρχουν περιθώρια να φθάσει κανείς στον προορισμό του μέσα από παρακαμπτήριους δρόμους. Και όλοι εκείνοι που δεν καταφεύγουν απευθείας στον Ιησού Χριστό κάθε ώρα της ημέρας ακολουθούν χρονοβόρους παρακαμπτήριους στην πραγματικότητα. Η σύνδεση μαζί Του είναι

τόσο εξαιρετικά σημαντική που δεν μπορεί καν να τονιστεί στο βαθμό που της πρέπει. Και για το λόγο αυτό και μόνο κάθε ειδωλολατρική μεγαλοποίηση της μητέρας του Θεού σημαίνει απομάκρυνση από τον πραγματικό στόχο της ζωής που είναι ακριβώς αυτή η σύνδεση με τον Ιησού Χριστό, από την οποία αποκλειστικά εξαρτάται η σωτηρία του κάθε ανθρώπου.

Αυτή λοιπόν τη σύνδεση προσπαθεί να την εμποδίσει με κάθε μέσο ο αντίπαλος του Θεού, πράγμα που καταφέρνει καλύτερα όσο πιο πολύ κατευθύνει τις σκέψεις των ανθρώπων προς την Παναγία. Και αυτό το κατορθώνει με «εμφανίσεις» της Μαρίας, δηλαδή με υπερφυσικά φαινόμενα που είναι ο ίδιος ο αυτουργός τους. Μεταμφιέζεται δηλαδή σε άγγελο του φωτός και εμφανίζεται ορατά στους ανθρώπους εκείνους *οι οποίοι είναι οι πλέον κατάλληλοι για να δουν υπεραίσθητά φαινόμενα*. Στη διάρκεια αυτών των εμφανίσεων προλέγει διάφορα γεγονότα, τα οποία βέβαια μπορεί να δει ότι θα συμβούν κι έτσι δημιουργεί την εντύπωση της αξιοπιστίας, αλλά στην πραγματικότητα δεν είναι παρά ένας παραπλανητικός ελιγμός για να μπορεί να προκαλεί ακόμη μεγαλύτερη σύγχυση.

Κάθε φορά δε καλύπτεται μέσα σε ένα πέπλο μυστηρίου ισχυριζόμενος ότι φανερώνει απόκρυφα πράγματα, συχνά μάλιστα με την εντολή να μη γίνουν γνωστά δημόσια, για το λόγο ότι τότε θα μπορούσαν εύκολα να ξεσκεπαστούν τα ψέματά του. Οι ανακοινώσεις του είναι πάντοτε μυστηριώδεις επειδή δεν διαθέτει επακριβή γνώση των γεγονότων· ενίοτε ωστόσο σε κάποιες διαυγείς στιγμές αναγνωρίζει τη σοβαρότητα των καιρών, κατά τους οποίους θα τεθεί ένα τέρμα στη δράση του. Αλλά δεν μπορεί να πάψει να απαιτεί δόξα και τιμή για τον εαυτό του και αυτό το κάνει μέσα από τέτοιες υποτιθέμενες φωτεινές μορφές με το να ζητά να κτισθούν εκκλησίες και ιερά, όπου ουσιαστικά αποδίδονται σέβη στον ίδιο, αφού *είναι εκείνος που κρύβεται πίσω από τέτοιες εμφανίσεις*.

Αυτό είναι άλλωστε το πιο ασφαλές γνώρισμα ενός αντίθετου, μεταμφιεσμένου, ψευδούς πνεύματος, ότι δηλαδή απαιτεί από τους ανθρώπους να το τιμήσουν δημόσια μπροστά στον κόσμο. Αντίθετα ένα αληθινό φωτεινό πνεύμα από τον Ουρανό στρέφει πάντοτε την προσοχή αποκλειστικά και μόνο στον *Ιησού Χριστό*, και κάνει πάντοτε μνεία του λυτρωτικού Του έργου. Ένα γνήσιο πνεύμα του Φωτός δεν απαιτεί ποτέ *εξωτερικές μορφές λατρείας όπως το χτίσιμο εκκλησιών και ιερών*, απεναντίας παροτρύνει τους ανθρώπους να μετατραπούν οι ίδιοι σε ναούς του Θεού χάρις στην έμπρακτη αγάπη τους. Επιπλέον μία αληθινή φωτεινή μορφή δεν πρόκειται να κάνει καλυμμένους υπαινιγμούς, παρά ανακοινώνει αυτά που πρέπει να γνωρίζουν όλοι ότι το τέλος είναι κοντά και ότι οι άνθρωποι πρέπει να μεταστραφούν. Μια γνήσια φωτεινή μορφή εξάλλου δεν προτρέπει τους πιστούς να κάνουν τυπικές *προσευχές* με τις ώρες, αντίθετα τους παρακινεί να *συνδεθούν ζωντανά με τον ίδιο τον Ιησού Χριστό*, στον οποίο αποκλειστικά και μόνο μπορεί να αναζητήσει και να βρει κάποιος τη σωτηρία.

Δεν χρειάζεται λοιπόν να παίρνετε στα σοβαρά τέτοιες εμφανίσεις γιατί στην πραγματικότητα είναι φαινόμενα χωρίς υπόβαθρο αλήθειας που τα διόγκωσε η εξημμένη ανθρώπινη φαντασία. Στην αρχή δηλαδή εμφανίστηκαν σε μία πρωτόγονη μορφή, αλλά στη συνέχεια η φαντασία ορισμένων τα μετέπλασε σε υπερφυσικές εμπειρίες. Άλλωστε το κατάλληλο έδαφος ήταν ήδη καλλιεργημένο, γιατί στους

ανθρώπους αυτούς ήταν ήδη -πολύ βαθιά ριζωμένη η «λατρεία της Θεομήτορος».

Έτσι ακόμη και τα πιο ασήμαντα περιστατικά δούλευαν μέσα τους πυρετωδώς φέροντας τους σε κατάσταση υπερδιέγερσης ούτως ώστε δημιουργούσαν τις προϋποθέσεις για να γίνουν πιστευτά όλο και πιο απίθανα πράγματα. Αλλά δεν επρόκειτο σε καμιά περίπτωση για θεϊκές - πνευματικές εμφανίσεις που αποσκοπούσαν στο να παρακινήσουν τους πιστούς να λατρεύσουν πιο πολύ τη μητέρα του Θεού. *Γιατί δεν είναι ούτε δική της θέληση να προεξάρχει ή να έρχεται πριν από το γιο της, τον Ιησού Χριστό. Άλλωστε αν εμφανισθεί ποτέ κάπου η ίδια, θα ρίχνει πάντοτε το βάρος σε Αυτόν και στο λυτρωτικό Του έργο. Διότι ο στόχος του ανθρώπου είναι και παραμένει η ένωση με τον Θεό μέσα στον Ιησού Χριστό, για την οποία οφείλει να προσπαθεί κάθε μέρα και ώρα. Γιατί αυτός είναι ο σωστός αλλά και ο μοναδικός δρόμος που οδηγεί στην αιώνια μακαριότητα.*

Αμήν

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΓΗΣ

Επίσης, για να χαρίσει ο Κύριος τις δωρεές του Αγ. Πνεύματος, όπως είναι η θεραπεία, η σοφία, η προφητεία κλπ., οι προϋποθέσεις είναι πολλές και δύσκολες: ταπεινοσύνη και αποφυγή της δόξας και του επαίνου από τον κόσμο, υπέρβαση του εγώ και της ύλης, πραότητα, αγάπη κλπ. κλπ.

Έτσι λέγεται στο «Γη και Σελήνη» του Γιάκομπ Λόρμπερ:

70

(20 Απριλίου 1847)

Το Βασίλειο του Θεού και η αναγέννηση

Υπάρχουν πάρα πολλοί άνθρωποι οι οποίοι λένε: «Η αναζήτηση του Βασιλείου του Θεού θα ήταν πολύ επιθυμητή, εάν ήταν κάπως πιο εύκολη και αποτελεσματική. Επίσης θα ήταν πιο προσιτή, εάν υπήρχε σε κάποια εκκλησία ή σε μια άλλη χριστιανική κοινότητα, ο σωστός δρόμος μέσω του οποίου θα ήταν δυνατή η προσέγγισή του. Εδώ όμως η Ρώμη υποστηρίζει ότι εκείνη είναι η μοναδική σωστή οδός, ενώ το ίδιο ακριβώς ισχυρίζεται και κάθε άλλη εκκλησία. Όταν όμως κάποιος βαδίζει στη μια ή την άλλη οδό (απ' αυτές που ισχυρίζονται ότι οδηγούν προς το Βασίλειο του Θεού), τότε ανακαλύπτει οτιδήποτε άλλο, εκτός από το υπεσχημένο Βασίλειο του Θεού ή τουλάχιστον όχι με εκείνη τη μορφή με την οποία θα έπρεπε να εκδηλώνεται στον καθένα που θα το είχε βρει πραγματικά!» Σχετικά με όλα αυτά, σας λέω τα εξής: όποιος μιλάει κατ' αυτό τον τρόπο, δεν έχει και πολύ άδικο, γιατί όταν κάποιος ψάχνει κάτι το πολύτιμο για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, χωρίς να καταλήγει στο ποθούμενο αποτέλεσμα, τότε με τον καιρό εγκαταλείπει την αναζήτησή του μαζί με το θησαυρό. Όμως ποιος φέρει την ευθύνη ενός τέτοιου αποτελέσματος; Την αποκλειστική ευθύνη φέρει εκείνος που ψάχνει, γιατί δεν αναζητά το Βασίλειο του Θεού εκεί όπου βρίσκεται, ούτε μέσα σ' αυτό στο οποίο βρίσκεται.

Και βέβαιο η Ρώμη δεν είναι ο δρόμος που οδηγεί προς αυτό, το ίδιο και το

Λονδίνο, το Βερολίνο ή η Πετρούπολη. Γιατί έχει γραφτεί αρκετά ξεκάθαρα ότι το Βασίλειο του Θεού δεν έρχεται με εξωτερικές τυμπανοκρουσίες, αλλά βρίσκεται στο εσωτερικό του ανθρώπου. Ο θεμέλιος λίθος του είναι ο Χριστός, ο Ένας και μοναδικός Θεός και Κύριος Ουρανού και Γης, τόσο μέσα στο χώρο και το χρόνο, όσο και στο άπειρο και την αιωνιότητα. Σε Αυτόν είναι που πρέπει να πιστεύει η καρδιά του ανθρώπου, να Τον αγαπάει πάνω απ' όλα, καθώς και τον πλησίον της, όπως τον ίδιο της τον εαυτό.

Εάν ο άνθρωπος εκπληρώσει πλήρως αυτή την απλή προϋπόθεση μέσα στην καρδιά του, τότε έχει βρει το Βασίλειο του Θεού. Πέραν τούτου δεν χρειάζεται να μεριμνά για τίποτε. Οτιδήποτε άλλο χρειάζεται κανείς, θα του δοθεί επιπρόσθετα όταν θα είναι ανάγκη.

Όποιος χρειάζεται σοφία, θα του δοθεί όποτε και οπουδήποτε θα του χρειασθεί. Εάν κανείς έχει την ανάγκη κάποιων εξωτερικών βοηθημάτων για τη διατήρηση της επίγειας ζωής του, θα του δοθούν την κατάλληλη στιγμή και στο σωστό μέτρο. Εάν κανείς χρειαστεί κάποια ιδιαίτερη δύναμη, ενόψει κάποιας συγκεκριμένης περίπτωσης, τότε και πάλι θα του δοθεί όταν θα έχει τη μεγαλύτερη ανάγκη της. Αν κάποιος χρειαστεί μία συμβουλή ή παρηγοριά, χωρίς άλλο θα του δοθούν.

Εάν σε κάποια ιδιαίτερη περίπτωση χρειαστεί κάποιος μία ξένη γλώσσα, θα του δοθεί ακόμη κι αυτή.

Και εάν κανείς θέλει να βοηθήσει έναν ασθενή, δεν χρειάζεται τίποτ' άλλο από το Όνομά Μου και τα χέρια του.*

Εννοείται ότι όλα αυτά τα προνόμια ένας άνθρωπος δεν είναι δυνατόν να τα έχει ανά πάσα στιγμή ολοκληρωτικά στη διάθεσή του, ενόσω εξακολουθεί να βρίσκεται μέσα σε ένα σαρκικό φορέα, ακόμη και εάν έχει αναγεννηθεί πνευματικά, παρά μόνον τότε, όταν πραγματικά του χρειάζεται το ένα ή το άλλο χάρισμα.

Πιστεύω ότι ο καθένας θα καταλάβει ότι τη Χάρη Μου δεν τη μοιράζω προς τέρψιν κανενός. Γιατί ακόμη και ο αναγεννημένος άνθρωπος, έστω και εάν έχει βρει το Βασίλειό Μου όχι μία, αλλά δέκα φορές, θα πρέπει παρόμοια όπως ο κάθε άλλος, να απευθύνεται σε Εμένα, ακόμη και για την παραμικρή ανάγκη του. Κατά το ίδιο τρόπο που και Εγώ ο Ίδιος, όταν πορευόμουν στη Γη, δεν μπορούσα να κάνω ό,τι ήθελα, αλλά ό,τι ήθελε ο Πατέρας ο οποίος Με είχε στείλει. Αυτός βέβαια ήταν μέσα σ' Εμένα, όπως και Εγώ μέσα σ' Εκείνον, αλλά Αυτός ήταν το Πνεύμα του Θεού σαν Προαιώνιος Πατέρας, ενώ Εγώ ήμουν και είμαι η Ψυχή Του. Αυτή ή Ψυχή βέβαια διαθέτει τη δική της επίγνωση και ικανότητα, ως η ανώτερη και η πιο ολοκληρωμένη Ψυχή υπεράνω όλων των ψυχών. Παρ' όλα αυτά όμως, αυτή η Ψυχή δεν μπορούσε να πράττει ό,τι ήθελε, αλλά μόνον ό,τι ήθελε Εκείνος από τον οποίο είχε προέλθει. Και ακόμη και τότε που η Ψυχή ήθελε να παραμερίσει το τελευταίο πικρό ποτήρι, δεν το ήθελε όμως Αυτός ο οποίος ήταν μέσα Μου. Γι' αυτό η Ψυχή Μου έπραξε εκείνο που ήθελε Αυτός ο οποίος ήταν μέσα Μου.

Επομένως, έναν αναγεννημένο άνθρωπο δεν πρέπει να τον φαντάζεστε σαν ένα θαυματοποιό διαρκείας και μάλιστα σε όλα τα θέματα, ούτε σαν κάποιον που

* Βλ. σχετικά: «Ο δρόμος για την πνευματική αναγέννηση» του Γιάκομπ Λόρμπερ.

επειδή έχει μέσα του τη Βασιλεία των Ουρανών περιβάλλεται από κάποιο φωτοστέφανο. Μετά το θάνατο ενός αναγεννημένου δεν εμφανίζονται θαύματα που αποδεικνύουν την αγιότητά του, σαν αυτά που παρουσιάζονται από τους θρύλους της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας, ούτε το σκηνώμά του παραμένει αδιάλυτο, σαν να ήταν ένα είδος μούμιας. Ο καθένας που διαθέτει κάποια αντίληψη, ας αναρωτηθεί από μόνος του, σε τι θα ωφελούσαν τέτοια σημάδια: Τι θα κέρδιζε απ' όλα αυτά το μακάριο πνεύμα ενός αναγεννημένου, εάν στη Γη το στεφάνωναν με τέτοιες εκπληκτικές, αλλά χωρίς νόημα, τιμές; Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν θα τον ωφελούσε, αλλά είναι ολοφάνερο ότι θα έβλαπτε τους συνανθρώπους του. Οι μέτοχοι του Βασιλείου Μου δεν επιδεικνύουν κανένα από αυτά τα σημάδια πάνω τους και το Έλεος Μου γίνεται ορατό μέσα τους μόνον όταν είναι απαραίτητο.

Ακόμη λιγότερο θα πρέπει να φαντάζεστε τους αναγεννημένους του Βασιλείου Μου σαν ένα είδος ασκητών, για τους οποίους ο κόσμος έχει σβήσει σε όλες του τις εμφανίσεις και οι οποίοι βράδυ-πρωί δεν ασχολούνται με τίποτ' άλλο παρά με ψαλμωδίες, λειτουργίες, λιτανείες, νηστείες, αναθεματισμούς των αμαρτωλών και αποστροφή προς τις γυναίκες. Ή ότι περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους ατενίζοντας το φέρετρο και τον τάφο τους. Αυτά δεν είναι δείγματα της αναγέννησης, αλλά αντίθετα, δείγματα του σκότους. Το φως των αναγεννημένων δεν γνωρίζει κάποιες σκοτεινές πλευρές της Ζωής, γιατί σ' αυτούς φέγγει παντού το φως της ημέρας.

Ο τάφος και το φέρετρο δεν είναι σημάδια ενός αναγεννημένου ο οποίος βρήκε το Βασίλειο του Θεού. Διότι εκεί δεν υπάρχουν ούτε τάφοι ούτε φέρετρα, καθώς εκεί δεν υπάρχουν πεθαμένοι. Εκεί υπάρχει μόνον η διαρκής ανάσταση και η διαρκής Ζωή! Ο αναγεννημένος ζει διαρκώς μέσα στο πνεύμα του. Σαν συνέπεια γι' αυτόν η απώλεια του σώματός του έχει τόση σχέση με το θάνατο, όσο ο κάθε άνθρωπος θα θεωρούσε σαν θάνατο το να βγάλει τα ρούχα του το βράδυ ή ο αχθοφόρος να φέρει στον προορισμό του το βαρύ φορτίο του.

Γι' αυτό για τον αναγεννημένο δεν υπάρχει πια θάνατος. Αυτό βέβαια είναι ένα υπέροχο δείγμα της αναγέννησης, αλλά είναι κάτι που υπάρχει μέσα στον άνθρωπο και όχι κάτι που μπορεί να εκδηλώνεται σαν ένα εξωτερικό γνώρισμα, φανερό στους πάντες.

Κατά τον ίδιο τρόπο επίσης είναι εσωτερικά όλα τα υπόλοιπα γνωρίσματα του αναγεννημένου ανθρώπου και γίνονται αντιληπτά μόνον όταν υπάρχει πραγματική ανάγκη. Το χάρισμα της προφητείας ενεργοποιείται σε όποιον έχει αυτή τη δύναμη, μόνον όταν υπάρχει πραγματική ανάγκη και μόνον εφόσον προηγουμένως θα Με παρακαλέσει να του τη δώσω. Γιατί κανένας άλλος δεν μπορεί να προφητεύσει, ει μη μόνον Εγώ. Εάν στη συνέχεια θέσω τα λόγια στην καρδιά και στο στόμα του αναγεννημένου, τότε θα προφητεύσει, αλλιώς θα μιλάει όπως κάθε άλλος άνθρωπος. Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για τα άλλα χαρίσματα. Από όλα αυτά προκύπτει το συμπέρασμα ότι το Βασίλειο του Θεού δεν είναι και τόσο δυσεύρετο, ούτε η αναγέννηση τόσο δύσκολη, όσο πιστεύουν μερικοί.

Άνθρωποι οι οποίοι βλέπουν οράματα δεν θα πρέπει να χαρακτηρίζονται ως πνευματικά αναγεννημένοι απλά και μόνο λόγω αυτής της ικανότητας. Γιατί μια τέτοια ικανότητα δεν είναι παρά μια συνέπεια του ευερέθιστου νευρικού συστήματος

τους, στο οποίο η ψυχή προβάλλει ορισμένες εντυπώσεις από τον ψυχικό κόσμο μέσω του πνεύματος των νεύρων. Στους ανθρώπους που έχουν γερά νεύρα κάτι τέτοιο δεν μπορεί να συμβεί, ως εκ τούτου τέτοιοι άνθρωποι σπάνια βλέπουν οπτασίες και οράματα. Για όλους τους παραπάνω λόγους, αυτή η ιδιότητα δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ούτε σαν κάτι το καλό, ούτε σαν κάτι το κακό. Μπορεί μάλλον να θεωρηθεί ως μια ασθένεια του σώματος, η οποία συνήθως έρχεται σαν συνέπεια κάποιων δυσάρεστων γεγονότων που μπορεί να συμβούν κατά τη διάρκεια της γήινης ενσάρκωσης. Τέτοια γεγονότα μπορεί να είναι μια μεγάλη στενοχώρια, μια εκτεταμένη περίοδος φόβου, μια ιδιαίτερα τρομακτική εμπειρία ή και κάποια τεχνητά μέσα, όπως η μαγνητική ύπνωση, η μέθη και η χρήση ναρκωτικών ουσιών.

Κατά συνέπεια τα οράματα δεν είναι απαραίτητο να είναι δείγμα της πνευματικής αναγέννησης. Αυτό αποδεικνύεται εξάλλου από το γεγονός ότι τέτοιου είδους οραματιστές συνήθως οραματίζονται ένα σύνολο εικόνων που δεν έχουν κάποιο υπόβαθρο ή κάποια βασική συνάρτηση μεταξύ τους.

Ο λόγος γι' αυτή την ασυναρτησία έγκειται στο γεγονός ότι σ' αυτούς τους ανθρώπους δεν έχει ακόμη επιτευχθεί μία σταθερή σύνδεση ανάμεσα στην ψυχή και το πνεύμα τους.

Σαν συνέπεια δεν φαίνεται πίσω από τα οράματά τους να υπάρχει κάποιο εμφανές υπόβαθρο. Αντίθετα, όταν γίνεται μια παρουσίαση κάποιων πνευματικών πραγμάτων από το στόμα ενός αναγεννημένου ανθρώπου, τότε τα πάντα εμφανίζονται κάτω από το φως μιας σωστής, ολοκληρωμένης πνευματικής συνάρτησης. Αυτό με τη σειρά του είναι ένα ακόμη δείγμα της ουσιαστικής αναγέννησης και μια σημαντική διαφορά από έναν απλό οραματιστή. Επομένως από έναν αναγεννημένο δεν πρέπει να περιμένει κανείς κάποια ευτελή θαύματα αλλά τους φυσικούς καρπούς ενός υγιέστατου πνεύματος και μιας ψυχής που εξυγιάνθηκε μέσω αυτού.

Ο αναγεννημένος γνωρίζει ότι με τα δώρα του Αγίου Πνεύματος δεν επιτρέπεται να γίνονται ταχυδακτυλουργίες. Ως εκ τούτου χρησιμοποιεί αυτά τα δώρα μόνον όταν πραγματικά είναι απαραίτητο και συνήθως κρυφά.

Όποιος όμως θα ήθελε να φθάσει στην πνευματική αναγέννηση, λόγω των οιωδήποτε θαυματουργικών ικανοτήτων, μπορεί να είναι απόλυτα βέβαιος ότι αυτή η Χάρη δεν πρόκειται να του δοθεί σε καμιά περίπτωση σ' αυτό τον κόσμο. Γιατί θα ήταν σαν να προσφέρονταν οι μαργαρίτες στους χοίρους.

Αγάπη προς Εμένα, μεγάλη καλοκαρδία και αγάπη προς όλους τους ανθρώπους, είναι τα σωστά γνωρίσματα της αναγέννησης. Όπου λείπουν αυτά τα στοιχεία και όπου η ταπεινοφροσύνη δεν είναι αρκετά δυνατή ώστε να αντέξει το οποιοδήποτε κτύπημα, εκεί δεν ωφελούν ούτε τα φωτοστέφανα, ούτε τα ράσα, και ακόμη λιγότερο οι οπτασίες πνευμάτων. Και αυτό το είδος ανθρώπων συνήθως είναι πολύ μακρύτερα από το Βασίλειο του Θεού, απ' ό,τι κάποιοι άλλοι με εντελώς κοσμική εμφάνιση. Γιατί όπως είπαμε το Βασίλειο του Θεού ποτέ δεν έρχεται με εξωτερικές τυμπανοκρουσίες αλλά εσωτερικά, απαρατήρητα και χωρίς θορύβους μέσα στην καρδιά του ανθρώπου. Αυτό εντυπώστε το όσο πιο βαθιά γίνεται μέσα στη συνείδησή σας κι έτσι θα βρείτε το Βασίλειο του Θεού πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι νομίζετε. Γιατί η επαγγελία για το Βασίλειο του Θεού δεν έχει υποσχεθεί τέτοιες

ανοησίες σ όποιον το βρει. Μπορεί όμως να βρεθεί πολύ εύκολα μέσα σ' εκείνα που σας έχουν όντως υποσχεθεί. Αλλά υπάρχουν πολλοί που ψάχνουν το καπέλο τους παρόλο που ήδη το φορούν.

Μόνον τα οράματα ενός αναγεννημένου είναι σωστά. Όλα τα υπόλοιπα οράματα, μπορούν να αποκτήσουν τη σωστή τους σημασία, μόνον εφόσον ερμηνευτούν από το στόμα ενός πνευματικά αναγεννημένου. Τα διάφορα οράματα, όνειρα και υπόλοιπα μέσα πρόβλεψης του μέλλοντος δεν πρέπει να τα παίρνει κανείς στα σοβαρά, γιατί προέρχονται από κακόβουλα πνεύματα που βρωμίζουν με τις ακαθαρσίες τους τις εύπιστες ψυχές.

Όπως θα πρέπει κανείς να απορρίπτει τέτοιες ανοησίες, από την άλλη μεριά, θα πρέπει να προσδίδει απόλυτη βαρύτητα στα λόγια ενός πραγματικά αναγεννημένου, γιατί αυτός δεν δίνει τίποτε άλλο, παρά μόνον ό,τι και ο ίδιος λαμβάνει. Ενώ ο άλλος δίνει αποκλειστικά ό,τι νομίζει πως γνωρίζει από μόνος του.

Εάν κάποιος εμφανίζεται ότι μιλάει εξ Ονόματος του Κυρίου, ενώ είναι προφανές ότι το κάνει για τη δική του τιμή ή για κάποιο άλλο προνόμιο, μην τον πιστεύετε! Όποιος όμως χωρίς να αποζητά τιμή ή όφελος, λέει «ο Κύριος το είπε», μπορείτε να τον πιστέψετε. Ιδιαίτερα δε εάν ενόσω μιλάει δεν δίνει σημασία στη φήμη των ανθρώπων. Γιατί ο αναγεννημένος δεν ενδιαφέρεται για τίποτ' άλλο παρά για τη φήμη του Κυρίου. Κι όλοι οι άλλοι άνθρωποι είναι αδελφοί του!